

Frits Heijting

AL MIJN VERLANGEN

Frits Heijting

AL MIJN VERLANGEN

200 meezingliederen
tekstboekje

binnen te halen van de website www.gelovenbeleven.nl
of te bestellen bij de boekhandel

Brave New Books
Amsterdam
2024

inleiding

Deze liedbundel is in de praktijk gegroeid uit de behoefte aan eenvoudige en toch geen oppervlakkige liederen, gemakkelijk zingbaar op bekende melodieën: meezingliederen dus, waarin het geloof in de menswording en de verrijzenis door de gemeenschap wordt bezongen, beleden en beleefd.

De teksten zijn alfabetisch gerangschikt. Voor de melodieën zie de website www.gelovenbeleven.nl. De meeste melodieën zijn vanouds bekend (GvL = Gezangen voor Liturgie, Lb = het oude protestantse Liedboek voor de kerken), of komen uit de pop-muziek, de *Deutsche Messe*, de Russisch-Orthodoxe kerk en de Antillen. Het lied *al mijn verlangen*, waar de bundel naar is genoemd, is gezet op de melodie van de bekende hymne *nearer my God to Thee*.

Veel liederen zijn geïnspireerd op de psalmen. In het register achterin de bundel is een lijst opgenomen van de gebruikte psalmteksten. Verder zijn hier de liederen gegeven behorend bij de tijd van het kerkelijk jaar, en van enkele vaste gebeden. Ook is hier een lijst opgenomen van mogelijke alternatieve melodieën.

In deze teksten komt de mens Jezus als God-met-ons voldoende naar voren. Hij is echter niet alleen hoog en verheven, maar ook mens met de mensen. Daarom worden de persoonlijk voornaamwoorden hij en hem, als het over Jezus gaat, met kleine letters geschreven.

Ik hoop hiermee deze liederen, die in de parochie zo graag werden gezongen, wat meer bekendheid te geven.

Frits Heijting

Lent, januari 2024

INHOUD

I	TITELS	blz. 4
II	TEKSTEN GEÏNSPIREERD OP DE PSALMEN	166
III	DEUTSCHE MESSE	166
IV`	KERKELIJK JAAR	166
V	BIJZONDERE DAGEN	167
VI	LITURGISCHE GEBEDEN	167
VII	ALTERNATIEVE MELODIE	168
	AFKORTINGEN VAN BIJBELBOEKEN	174

TITELS

nr 1	al duizenden jaren	blz. 10
2	al Gods kinderen	10
3	al mijn verlangen	11
4	al wie in God gelooft	11
5	al zou elkeen mij dienen	12
6	alle tijd gaat voorbij	13
7	alom in onze wereld	14
8	alom is het Woord verkondigd	15
9	als een hinde	16
10	als ik geen rust kan vinden	17
11	als mijn hart vol van verlangen	18
12	apostelen profeten	19
13	ave Maria	20
14	ave Maria, wees gegroet	21
15	bewaar uw kind	21
16	breng dank aan God met hart en ziel	22
17	breng dank aan God zijn heerlijkheid	23
18	dank God Hij heeft geschapen	18
19	de dag gaat voorbij	24
20	de eerst geborene	25
21	de goede God	27
22	de Heer die is	28
23	de Heer doet mij	29
24	de Heer van alle leven	30
25	de Heer zo hoog	31

181	de hemel	blz. 31
26	de liefde	32
27	de mens in oude tijden	34
28	de mensen gaan	35
29	de mensenzoon	35
30	de poorten	36
168	de Schepper	37
31	de schepping	38
32	de vredevorst	39
33	de wereld	40
182	de wet	41
34	de wijsheid	42
169	de ziel	43
35	de zon	44
183	een dwaas	45
36	een kind	46
37	een last als lood	46
38	een mensenleger	47
39	eer aan de schepper	48
40	eer aan de Vader die ons schiep	48
41	eer aan de Vader hemelhoog	36
170	eer mijn ziel	49
42	er is een stroom	50
43	eren wij God	51
44	eren wij onze God en Vader	52
45	geef dank aan God	53
46	geef mij hoop	54
47	geef vrede aan uw kind	55
48	gegroet gegroet Maria	56
49	geheel de aarde	57
50	gezegend de arme	57
51	God die in goedheid Jezus gaf	58
52	God geeft zijn koning	59
53	God ontzagwekkend	59
54	God redt zijn volk	60
55	God zoekt	61

56	Gods Woord is als het zaad	blz. 62
57	Gods Woord uit ontoegankelijk licht	62
58	Heer bent U dan zo hoog	63
59	Heer die de hemel hebt geschapen	64
60	Heer hoelang	65
61	Heer Jezus die de sterren	65
62	Heer Jezus onvolprezen	66
63	Heer Jezus uw gedachtenis	67
64	Heer Jezus vol van waarheid	67
65	Heer mijn geliefde	68
66	Heer ontferm U	68
67	Heer uit uw hemel	69
68	hef je hoofden	70
69	heilig	70
70	heilig heilig heilig	70
71	heilige God	71
72	het engelenleger	72
171	het jaar	73
73	het levend Woord	74
200	hoe kan ik ooit	74
74	hoe zou ik ooit mijn God vergeten	75
75	hoor mij o Heer	77
76	Hij die de blinden	77
77	Hij die verlost	78
78	Hij was daar	78
79	Ik ben het brood	79
184	ik bid tot God	81
80	ik droomde	81
81	ik had mijn hart verpand	82
82	ik heb gezondigd	83
83	ik heb op God mijn vertrouwen gesteld	83
84	ik hoor een woord	84
85	ik houd van God	85
185	ik roep tot U	85
86	ik sla mijn ogen naar omhoog	86
186	ik stel mijn hoop	86

192	ik wacht	blz. 87
87	ik was verheugd	88
88	ik zie het land	88
89	ik zoek mijn God	89
90	in de morgen	90
187	in een wereld vol bedrog	90
91	in een wereld vol van zonde	91
92	in het woelen van de wereld	92
93	in vertrouwen	93
188	je bent gezegend	94
94	Jezus die aan het kruis	94
95	Jezus God en mensenkind	95
96	Jezus Heer van alle dingen	96
172	Jezus hemelhoog	96
97	Jezus het licht	97
189	Jezus hij leeft	98
195	Jezus ik wil	98
98	Jezus kwam ons leven delen	99
99	Jezus Messias	100
100	Jezus mijn broeder	101
173	Jezus mijn leven	102
101	Jezus o Heer	102
190	Jezus van Nazareth	103
102	kon ik eens	104
103	Kyrie eleison	105
104	laat elk geslacht	105
105	lam Gods U bent gekomen	106
106	lam Gods U hebt gedragen	107
107	luister Heer	108
108	maak mij een werktuig	109
109	mensen waarom	110
110	mensen zoeken	111
174	mijn God die mij riep	112
111	mijn God die onze Vader bent	112
112	mijn God mijn waarheid	113
175	mijn God zie mijn verlangen	113

191	mijn God zo goed	blz.	114
113	mijn God zovelen		115
114	mijn hart vindt rust		115
115	mijn Heer die is		116
193	mijn Heer hoe heerlijk		117
116	mijn Heer wie mag verkeren		118
117	mijn herder		118
118	mijn hulp		119
119	mijn leven		120
176	mijn lied is voor mijn God		120
120	mijn lied is voor mijn Heer		122
121	mijn Vader		123
122	naar U gaat mijn verlangen		123
177	niemand noemt zich		124
123	nu is mijn ziel tot rust gekomen		125
124	o God die ieder mens bemint		126
125	o God en Vader hemelhoog		127
126	o Heer hoe heerlijk		127
127	o Heer wij zijn gekomen		128
128	o stad van God		129
194	onrustig is de wereld		130
129	onze Vader		131
130	op de eerste dag		131
167	refreinen		132
178	toen ik zocht		133
131	toen Jezus aan de zijnen		133
132	trouwe Jozef		134
133	u allen die de Heer verwacht		135
134	U kent mijn doen en laten		135
135	U maakte mij		136
136	Vader neem mijn offer aan		137
196	vereer de Heer		137
137	verkondig alle mensen		138
138	vertrouw op God		139
139	volk van God		139

140	voor tweeduizend jaar	blz.	141
141	waar ik ook ga de schepping toont		141
142	Waar ik ook ga is mijn hart bij mijn God.		142
143	waar wordt het woord bewaard		143
144	wanneer zal ik mijn God bereiken		143
145	wat de wijzen niet begrijpen		144
146	wat nooit het oog nog mocht aanschouwen		145
147	wees mij genadig mijn God en Vader		146
148	wie de Heer verwacht		147
166	wie kan het wonder		148
149	wie kent de hemelse stad		149
150	wie met hart en ziel Gods woord		149
151	wie vertelt mij hoe te leven		150
199	wie zal mij ooit		151
152	Woord van God		152
153	woorden van liefde		153
154	wij brengen dank in diep ontzag		154
198	wij zingen een nieuw lied		154
155	zalig de mens		155
179	zalig zij		155
156	zie die prachtige dag		156
157	zie hoe de hemel		157
158	zie toch hoe goed		158
159	zing van nieuwe dingen		158
160	zing voor de Heer		159
161	zing voor God		159
162	zoek geen toevlucht		160
180	Zoon van God		161
163	zou mij de tijd gegeven zijn		162
164	zou ooit de wijsheid		163
165	zout van de aarde		163
197	zuiver je ziel		164

* * *

- 1 al duizenden jaren** (melodie *the ashgrove*)
- 1 Al duizenden jaren: wij danken de Vader,
met engelscharen bezingen de Heer.
De wijzen: zij knielden, de engelen dienden,
de heiligen vielen aan zijn voeten neer.
Laat 't iedereen horen: de Redder geboren,
de Koning gekomen, verheugd is ons hart.
Ach, dat al zijn kind'ren hun Schepper beminden,
die eng'len bezingen: God-met-ons op aard'! Mt 1,23
- 2 Wie leert ons geloven, volbrengt de geboden,
zal God aan ons tonen, dan Jezus alleen?
Wie breekt met het oude, mag Hem gaan vertrouwen,
zijn goedheid aanschouwen, Hij geeft zich geheel.
Hij heeft je gevonden, verlost van de zonde,
de boze gebonden; Hij geeft je zijn naam. openb 20,2v
Hij kwam om te dienen, je hart te vernieuwen;
Hij leert je in liefde zijn wegen te gaan.
- 3 Al duizenden jaren: Gods kind'ren bewaren
de hoop op genade, hoe hard ook de strijd.
De wereld mag woeden: de Heer zal behoeden,
zijn leerlingen voeden, hen dragen altijd.
In leven en sterven: zijn volk zal verwerven
het loon voor hun werken van Hem die hen roept.⁴
Gods volk wordt verheven, zijn Geest hun geven,
gelovig zij leven hun Heer tegemoet.
- 2 al Gods kinderen** (melodie GvL 530; ps 1)
- 1 Al Gods kinderen zijn als bomen,
aan een waterstroom* geplant. *heilige Geest
Nooit vergaan zij uit het land,
aan de levensbron gekomen.
- 2 Al hun werken zullen slagen,
zij versagen nimmermeer;
want hun kracht is van de Heer*, *Christus
die hun rijke vrucht doet dragen. Zie volgende blz.

- 3 Ja Hij stierf, opdat wij leven.
 Ieder die zichzelf vergeet,
 leert te drinken van de Geest, Joh 7,37v
 hoeft de dood niet meer te vrezen.
- 4 Want het loon dat God wil geven
 aan de bomen in zijn hof,
 die vervuld zijn van zijn lof,
 is de vrucht van eeuwig leven.
- 3 al mijn verlangen** (mel. *nearer my God to Thee*)
- 1 Al mijn verlangen gaat, Vader, naar U.
 Als mij mijn last bezwaart, nader tot U!
 U bent mij welgezind,
 God, als uw eigen kind.
 Al mijn verlangen gaat, Vader, naar U.
- 2 Al mijn vertrouwen is, Jezus, op u.
 Alle benauwenis breng ik tot u.
 U door uw kruis verjaagt
 al wat mijn ziel belaagt.
 Al mijn vertrouwen is, Jezus, op u.
- 3 Geest die mij liefde leert, aan U mijn ziel.
 U, die mijn hart begeert, redde m'als ik viel.
 Licht dat het duister weert,
 vuur dat het kwaad verteert,
 Geest die mij liefde leert, aan U mijn ziel!
- 4 al wie in God gelooft** (mel. Lb 416)
- 1 Al wie in God gelooft,
 zijn goedheid en zijn trouw;
 wie naar zijn woorden hoort,
 Hem zoekt en van Hem houdt;
 àl wie zich geven zal,
 de Vader toegewijd,
 is veilig in zijn hand,
 geborgen voor altijd. zie volgende blz.

- 2 Wie in de Zoon gelooft,
het Woord van eeuwigheid; Joh 1,1
wie in de mensenzoon
de Zoon van God belijdt,
zal delen in zijn kruis,
verrijzen met de Heer;
zal leven in zijn huis,
en sterven nimmermeer.
- 3 Wie in de Geest gelooft,
die uitgaat van de Zoon;
met handen, hart en hoofd
de Schepper toebehoort,
die zal, door God geleid,
vernieuwen zijn bestaan;
die mag, voorbij de tijd,
zijn woning binnengaan.
- 4 Aan wie in God gelooft,
de Vader, Zoon en Geest,
heeft Hij zijn Rijk beloofd,
die gaat zijn weg in vrees. spr 1,7
Wie zijn gebod bewaart,
en niet meer van Hem wijkt,
die wordt zijn God gewaar;
en leeft in eeuwigheid.
- 5 al zou elkeen mij dienen** (mel. GvL 505)
- 1 Al zou elkeen mij dienen,
had rijkdom mij verblind:
zonder de Geest van liefde
was 't ijdelheid en wind.
- 2 Al was ik een geleerde,
die hoog in aanzien stond:
zonder de Geest van leven
sprak ik met dode mond. Zie volgende blz.

- 3 De Geest van God, geduldig,
klopt aan de mensenpoort;
en als een kind, onschuldig,
wordt wie Hem toebehoort.
- 4 De Geest geeft nieuwe ogen,
die helder zijn en klaar.
Hij breekt de harten open,
geeft mensen aan elkaar.
- 5 Hij doet in vrede leven,
vol hoop en goede moed;
en onbaatzuchtig geven,
uit grote overvloed.
- 6 Wij hebben veel te bieden,
een rijkdom zonder maat:
wij leven in de liefde
van God die met ons gaat.

6 alle tijd gaat voorbij (mel. *Joan of Arc*)

refrein

*alle tijd, alle tijd, alle tijd gaat voorbij,
maar het eeuwige rijk, dat is binnen in mij, binnen in mij.*

- 1 De schepping was zo schoon be kroond,
met Adam als een godenzoon;
en Eva, door de Geest gewijd
tot tempel voor de eeuwigheid.
Maar Adam, Eva, zijn misleid,
verruilden eeuwigheid voor tijd.
De vrede werd een zee van pijn
door Satan, Satan met zijn fel venijn. refrein

Zie volgende blz.

- 2 Zie hoe de mens zijn God verlaat.
 Hij kroont zich tot een god op aard,
 blind voor de Schepper en zijn macht,
 doof voor het oordeel dat hem wacht.
 De Heer verlaat zijn heerlijkheid,
 Hij heeft hen lief, hij voert hun strijd;
 en Jezus draagt het schokkend lot,
 van mensen, mensen levend zonder God. refrein
- 3 Zijn broeder, naar zijn beeld gemaakt,
 vervloekt zijn Schepper, ziek van haat.
 De tempel scheurt, de aarde beeft,
 als aller Heer zichzelf geeft. Lc 23,45
 De mensenzoon wordt offerlam,
 die onze zonden op zich nam.
 De Zoon van God, zijn eeuwig Woord:
 hij is de waarheid en de hemelpoort. refrein
- 4 De wereld gaat in tijd voorbij.
 Die eeuwig is: Hij maakt mij vrij.
 Mijn arme hart, op Hem gericht,
 mag leven voor zijn aangezicht.
 De schepping wordt weer schoon bekroond,
 als Hij het mensenhart bewoont:
 zijn tempel, door de Geest gewijd,
 zijn woning tot in alle eeuwigheid. refrein
- 7 alom in onze wereld** (mel. *Deutsche Messe VII*)
- 1 Alom in onze wereld
 zijn eenzaamheid en pijn.
 Wie zal mijn helper wezen,
 wie zal mijn redder zijn?
 Mijn Helper en mijn redder
 is Jezus, aller Heer.
 Vertel het toch steeds verder:
 Hij buigt zich tot ons neer. Zie volgende blz.

- 2 Langs alle straten stromen
de mensen naar hem toe;
en allerwege komen
zij tot hem: zij, die moe,
die moe zijn en verlaten,
zichzelf niet kunnen zijn.
Zij zoeken zijn gelaat, en
zij brengen hem hun pijn.
- 3 Zij bieden hem hun leven.
Hij richt hen op, zij gaan
met hem op nieuwe wegen,
een nieuwe Dag breekt aan.
Zij gaan hun lasten dragen,
maar niet op eigen kracht.
Hij hoort hun bange vragen,
het juk wordt licht en zacht.
- 8 alom is het Woord verkondigd** (mel. *love divine*)
- 1 Alom wordt het Woord verkondigd.
Hij, die bij ons heeft gewoond,
mensenzoon en zonder zonde:
Jezus heeft ons God getoond.
- refrein *Heer, ik bid U: laat mij wagen
U te volgen op uw weg.
Leer mij u te dienen, alle dagen,
door uw Geest, in mij gelegd.*
- 2 Nooit heeft hij het kwaad vergolden,
alle pijn hem aangedaan.
Diep vernederd en gescholden,
riep de mens zijn Vader aan. refrein
- 3 Jezus, aan het kruis gestorven,
gaf de geest: Het is volbracht; Joh 19,30
heeft zich een nieuw volk verworven,
vrij van boze overmacht. refrein

Zie volgende blz.

- 4 Jezus, uit de dood verrezen,
opent ons de levensweg.
In zijn voetspoor wil ik treden,
door zijn Geest, in mij gelegd. refrein
- 9 als een hinde** (mel. Lb ps 42; pss 42 en 43)
- 1 Als een hinde, vol verlangen
zoekend naar de waterstroom*, *H. Geest
zoekt mijn ziel God te ontvangen,
als ik eens toch vóór Hem kom.
Dag en nacht heb ik verdriet,
want zijn volk verwacht Hem niet,
en zij durven zelfs te spotten:
zeg, vertel eens, waar is die God?
- 2 Mijn geheugen wil ik wekken,
denken aan die mensenstroom:
hoe ik met hen op mocht trekken
naar uw huis, als in een droom.
Ja, nu kwelt mij wel verdriet;
maar, mijn ziel, vergeet toch niet
om je hoop op God te stellen.
Je verlosser: Hij ziet het wel.
- 3 Wist ik niet wat te beginnen,
sloegen golven over mij,
dan verstond ik, diep van binnen,
U mijn God! U troostte mij.
Elke nacht hoort Hij mijn lied,
want mijn Rots verlaat mij niet. 1Kor 10,4
Hevig in het nauw gedreven
dank ik Hem die vertrouwen geeft. Zie volgende blz.

- 4 Heer, zij staan mij naar het leven;
 maar als ik geen uitkomst zie,
 zult U mij verlossing geven.
 U alleen, U heb ik lief.
 Ja, nu kwelt mij wel verdriet;
 maar, mijn ziel, vergeet toch niet
 om je hoop op God te stellen.
 Je verlosser: Hij ziet het wel.
- 5 Laat uw waarheid mij verlichten.
 Als ik opklim naar omhoog,
 toon mij dan uw aangezicht, en
 leid mij binnen waar U woont.
 Ja, nu kwelt mij wel verdriet;
 maar, mijn ziel, vergeet toch niet
 om je hoop op God te stellen.
 Je Verlosser: Hij ziet het wel.
- 10 als ik geen rust kan vinden** (mel. *Deutsche Messe I*)
- 1 Als ik geen rust kan vinden,
 waarheen zal ik dan vluchten?
 Wie luistert naar mijn zuchten,
 wie buigt zich tot mij neer?
 Bij U, bij U mijn Vader,
 kom ik met al mijn zorgen.
 Bij U ben ik geborgen,
 U troost mij keer op keer.
- 2 Toen ik U niet beminde,
 de dagen waren ledig,
 de nacht was zonder vrede,
 het leven zonder zin.
 Bij U vond ik genezing.
 In vreugde en in lijden:
 aan U wil ik mij wijden,
 U bent mijn nieuw begin. Zie volgende blz.

- 3 U leerde mij geloven:
mijn zonde is begraven. Rom 6,6v
Nu offer ik mijn gave:
mijn leven, hart en ziel!
O Geest, o Geest van leven,
komt U mijn hart bewonen,
uw toekomst aan mij tonen;
o Heer ik heb U lief.
- 11 als mijn hart** (mel. Lb ps 42)
- 1 Als mijn hart, vol van verlangen,
zoekt de weg van God te gaan,
komt een legermacht mij vangen,
voert mij ver van Hem vandaan.
Heer mijn God, U die mij wacht:
in de wereld werkt een macht,
die zich richt op al uw kind'ren,
hen verblinden, binden wil.
2. Als mijn hart, moe van het wachten,
zoekt naar God en zijn gebod,
overvallen mij gedachten,
die mij eisen, leiden tot
wat toch spoedig moet vergaan.
Help mij, Heer, hen te weerstaan.
Ja, ik bid U om genade,
dat ik nimmermeer verdwaal.
- 3 Als niet Jezus was verschenen,
om uw kind'ren bij te staan,
die mij leert het evangelie:
niet op eigen kracht te gaan;
had zijn Geest mij niet vervuld,
als uw eigen troost en hulp:
dan de vorst van deze wereld
had gebroken mijn verweer. Zie volgende blz.

4 Al uw kind'ren die geloven,
 dat U in hen woont en werkt,
 komen alles weer te boven,
 door U, die de ziel versterkt.
 Geest van leven: ieder uur,
 wil mij geven van uw vuur,
 om het kwaad te overwinnen.
 Geef de zege aan uw kind.

12 apostelen profeten (mel. *all glory laud and honour*)

1 Apostelen, profeten:
 U geeft hun in de mond,
 het eeuwig Woord te spreken
 van Jezus, God-met-ons; Mt 1,23
 van Hem die is gekomen,
 om aan het eind der tijd
 genade te betonen,
 om één met ons te zijn.

2 Apostelen, profeten:
 wie naar hun woorden hoort,
 die gaat zichzelf vergeten,
 brengt goede vruchten voort.
 Temidden van een wereld,
 verdeeld en vol geweld,
 gaat hij in vrede verder;
 de dagen zijn geteld.

3 Apostelen, profeten,
 zolang de tijd nog wacht,
 doen zij de wereld weten:
 de Heer komt in zijn macht!
 Wil dan tot inkeer komen:
 of God, Hij die ons zendt,
 doet eens de woorden horen:
 Ik heb je nooit gekend! Zie volgende blz.

- 4 Apostelen, profeten
voorzien de laatste dag.
Zij spreken door de Geest, en
bekleed met zijn gezag.
Zij waarschuwen de wereld:
het einde is nabij.
Hij, die je zwakheid deelde:
zijn komst verwachten wij.
- 13 ave Maria** Lc 1,26-38 (mel. Schubert)
- 1 Ave Maria, vol van genade
De Heer, voor immer aan uw zijde,
verkondigt u zijn Woord vandaag:
de Zoon, die is vóór alle tijden.
Hij zal de naam van Jezus dragen,
de Zoon van God en mensen zijn.
Aan hem geeft God de troon van David, Mt 1,1
en vrede, tot in eeuwigheid. Ave Maria.
- 2 Ave Maria, vol van geloof,
gezegend' onder alle vrouwen,
gezegend Jezus in uw schoot,
op hem zal heel zijn volk vertrouwen.
Profeten zagen en beloofden,
wat nu in u bewaarheid werd.
Gezegend allen die geloven,
wat d' engel u heeft aangezegd. Ave Maria.
- 3 Ave Maria, moeder van God,
Hij heeft zijn Redder u gezonden, Mt 1,21
die breekt de machten en de trots,
die troost ons en geneest de wonden.
Gezegend, wie zijn naam bezingen:
zij vinden redding in de nood.
Wil nu, Maria, voor ons bidden,
tot in het uur van onze dood. Ave Maria.

14 ave Maria wees gegroet Lc 1,26-38 (mel. *amazing grace*)

- 1 Ave Maria, wees gegroet.
Vrees niet, wees blij, wees blij!
Uw God, genadig, eeuwig goed:
uw Heer zal bij u zijn.
- 2 Ave Maria, wees gegroet.
De Geest van God verwekt
in u de mens, die leven doet:
Jesjoeach, God die redt.
- 3 Ave Maria, wees gegroet.
Uw Heer, Hij is nabij!
Uw Zoon, uw eigen vlees en bloed:
zijn komst verwachten wij
- 4 Ave Maria, moeder Gods:
uw voorspraak vragen wij,
nu en in 't uur van onze dood,
tot wij behouden zijn.

15 bewaar uw kind (mel. *the king of love*; ps 16)

- 1 Bewaar uw kind dat bij U schuilt.
O Heer, U bent mijn herder,
mijn enig goed, ik heb niets buiten U;
leidt U mij verder!
- 2 Zo spreekt de Heer: Wie Mij behoort,
zal delen in mijn vrede.
Ik houd Mij ver van wie mijn woord
verlaten en vertreden.
- 3 Mijn erfdeel is mijn Heer en God.
Ik word door U gedragen!
U geeft mij rust, mijn levenslot
verheugt mij al mijn dagen. Zie volgende blz.

4 Ik dank mijn Heer, Hij die mij leert,
zelfs als ik lig te slapen.
In al mijn gangen, ik probeer
mijn herder te behagen.

5 Mijn hart verheugt zich, ik ben blij,
Hij doet mij veilig wonen.
Met ziel en lichaam doet Hij mij
verrijzen uit de doden.

6 Mijn enig goed, die mij behoedt,
U wijst de weg ten leven.
Nu deel ik in uw overvloed:
uw vreugde, mij gegeven.

16 breng dank aan God met hart en ziel. (mel. Lb 298; ps 103)

1 Breng dank aan God met heel je hart!
Laat woord en daad Hem eren,
die steeds je leven heeft bewaard;
ja, denk aan al die keren,
dat Hij je fouten graag vergaf,
je leven redde van het graf.
Geen onheil zal je deren.

2 De Heer geeft vrede in de strijd
aan wie zijn naam belijden.
Verheug je: in rechtvaardigheid
verlost Hij al zijn kleinen.
Als zij zijn goedheid gaan verstaan,
als nieuwe mensen verder gaan,
zal Hij zijn volk geleiden.

3 In liefde, die ons leven doet,
geduldig, vol ontfermen,
vergeldt Hij steeds ons kwaad met goed,
wil Hij ons niet verderven.
Zijn liefdemacht is hemelhoog.
Toen Hij zich tot ons nederboog,
wierp Hij de zonde verre. Zie volgende blz.

- 4 Zoals een vader aan zijn kroost,
vergeeft Hij wie Hem vrezen.
Gemaakt uit aarde zijn wij broos,
Hij kent ons sterf'lijk wezen.
Zie naar de bloemen in de wei:
in korte schoonheid bloeien zij,
en zijn weer snel verdwenen.
- 5 Maar nooit vergaat de liefde Gods.
Wie zijn verbond gedenken,
die blijven veilig vóór Hem, tot
Hij hun zijn Rijk zal schenken.
Wij danken met de eng'lenmacht,
met ieder, die de Heer verwacht,
Hem, die zijn volk wil sterken.
- 17 breng dank aan God, zijn heerlijkheid** (mel. Lb 298; ps 107)
- 1 Breng dank aan God, zijn heerlijkheid
zal zijn voorbij de tijden.
Van Satans macht heeft Hij bevrijd,
wie bitter moesten lijden.
In woeste leegte dwalen zij;
zij roepen Hem, dan antwoordt Hij,
en voedt hen als zijn kleinen.
- 2 Breng dank aan Hem die wond'ren werkt,
zijn liefde wil betonen.
Hoe zal, wie Gods gebod verwerpt,
ooit in zijn vrede wonen?
Zij slaan zijn woorden in de wind,
Hij straft hen als zijn eigen kind,
opdat zij tot Hem komen. Zie volgende blz.

- 3 De mens, in dwaasheid onbegrensd,
gekweld door eigen daden,
is in de nood door God gekend,
Hij blijft hen steeds vermanen.
Wie zich verslagen tot Hem keert,
ervaart genade bij de Heer,
verlossing van het kwade.
- 4 Hij maakt van beken dorstig land,
om hen die Hem verlaten.
Maar waar de mens naar God verlangt:
woestijn wordt goede aarde.
Zij zien de vruchten van hun werk,
Hij zegent hen, zij worden sterk.
Dank Hem die jou bewaarde.

18 dank God Hij heeft geschapen (mel. GvL 630)

- 1 Dank God, Hij heeft geschapen
de hemel en de aarde,
de zeeën en het land.
Eer Hem, want al zijn werken
getuigen van zijn sterkte:
Hij draagt zijn schepping in zijn hand.
- 2 De zon, de maan, de sterren,
verkondigen van verre
zijn grootheid en zijn macht.
Atomen, elektronen,
hoe klein je ook kunt komen:
Hij heeft het ál tot stand gebracht.
- 3 De aarde, lucht, het water,
zie toch hun pracht en ga er
niet acht'loos aan voorbij.
Want Hij heeft al dit leven
ons in beheer gegeven.
Zijn eigen vlees en bloed zijn wij. Zie volgende blz.

4 Dank God, alom aanwezig,
voortdurend met ons bezig,
en met ons lot begaan.
Hij daald' in liefde neder.
De Schepper roept ons teder,
om als zijn volk zijn weg te gaan.

5 Heer Jezus, wil ons leiden,
dat wij uw licht verspreiden
in deze donk're nacht.
Laat ons als sterren stralen,
het liefdewerk verhalen,
dat U op aarde hebt volbracht.

19 de dag gaat voorbij (mel. Lb 470)

1 De dag gaat voorbij,
het leven verglijdt,
de onrust in mij
neemt toe mettertijd.
Waar zal ik mij wenden,
wie draagt er mijn last?
Geen vriend of bekende,
waar vind ik houvast?

2 De tijd gaat voorbij,
mijn plannen vergaan.
Wat zal er van mij
ooit blijven bestaan?
Mijn moeite, mijn zwoegen,
mijn roem en mijn eer:
de jaren verjoegen
mijn doel van weleer. Zie volgende blz.

- 3 Of is het bestaan
een toevalligheid,
en zal ik vergaan,
zoals alle tijd?
Maar diep in mij voel ik,
en steeds is er hoop:
er is een bedoeling....
God, geef mij geloof!
- 4 Mijn God, die mij kent,
Hij luistert naar mij:
mijn vast fundament,
de duisternis wijkt.
Voor velen een dwaasheid,
voor mij een begin,
de weg en de waarheid,
het leven heeft zin!
- 5 Nu breng ik U dank:
Heer neem al mijn tijd;
en neem heel mijn hart,
mijn werk U gewijd.
Laat al mijn gedachten
van U zijn vervuld,
van U, die mij wachtte,
in liefd' en geduld.
- 6 De dag gaat voorbij,
het donker komt aan;
maar binnen in mij
is licht opgegaan.
Op Hem wil ik bouwen,
die in deze nacht
zijn volk doet aanschouwen
de eeuwige dag.

- - -

- 20 de eerst geborene** (mel. GvL 401)
- 1 De eerstgeborene uit de dood
is Jezus, aller Heer.
Hij daald' als redder in de nood
tot onze aarde neer.
In goedheid gaande zien we hem:
vernederd en beroofd.
Gezegend, wie hem liefheeft en
in deze mens gelooft!
- 2 Zijn eigen volk heeft hem bespot,
zij riepen om zijn dood.
Zij kenden niet hun Heer en God,
die hun zijn liefde bood.
De rechter liet het onrecht gaan,
en gaf de zwaarste straf.
Hij was pas drie en dertig jaar,
toen wachtte hem het graf.
- 3 Hij daalde bij de doden neer,
vandaar keert niemand weer,
dan wie de liefde van de Heer
als enig goed begeert.
Zo roofde de Heer uit Satans buit
de mens die zich bekeert.
Hij wekt hen op, Hij leidt hen uit,
keert tot de hemel weer.
- 4 Laat die gezindheid bij ons zijn,
die Jezus Christus had.
Want hij die was aan God gelijk,
en alle macht bezat,
heeft nooit gezegd: Eerst ik, dan jij;
en in zijn Vaders huis
ontvangen mensen heerschappij
door 't dragen van een kruis.

- - -

- 21 de goede God** (melodie: Bortnianski)
- 1 De goede God, Hij werkt in liefde,
en spreekt tot allen, ook vandaag.
Hij geeft zijn Geest aan wie Hem dienen;
je hoort zijn stem, je wordt Hem gewaar.
*Hij zoekt zijn volk en doet ervaren:
Ik wil Mij aan jou openbaren. (2x)*
- 2 De goede God, Hij blijft niet verre.
Hij daalde neer, ik was verward.
Hij zag mij aan, Hij deed zich kennen,
en troostte mijn geopende hart.
*Zij komen alles weer te boven,
die in de goede God geloven. (2x)*
- 3 De goede God, Hij hoort mijn bidden,
Hij luistert echt en antwoordt mij!
En diep in mij: ik zie beginnen
zijn heerschappij, zijn eeuwige Rijk.
*Mijn hart springt op: Hij wil mij geven
Hem te aanbidden, eeuwig leven! (2x)*
- 4 De goede God, ik zie zijn redding,
op Jezus richt ik al mijn hoop.
In Hem gedoopt, een nieuwe schepping:
Hij wekt mij op, ik leef door zijn dood.
*Mijn hart springt op, ik voel beginnen
het nieuwe leven, diep van binnen. (2x)*
- 22 de Heer die is voorbij de tijd** (mel. GvL 531)
- 1 De Heer, die is voorbij de tijd,
Hij roept zijn volk om vrij te zijn
van angst voor de vergank'lijkheid:
één volk, in Hem herboren.
Sta op, zing het nieuwe lied,
van Jezus die zijn volk herschiep,
een nieuw volk tot leven riep,
verrezen uit de doden. Zie volgende blz.

- 2 God roept zijn volk tot heiligheid,
met vuur en ijver Hem gewijd:
één volk, dat volgt te allen tijd
hun Herder en Behoeder.
Sta op, volg die zachte stem,
de weg ten leven, achter Hem.
De Heer die zijn kind'ren kent:
Hij zal hen steeds behoeden.
- 3 Gods volk is tot zijn dienst bereid,
ons hoofd, ons hart vernieuwde Hij;
zijn handen en zijn stem zijn wij,
zijn volk op onze aarde.
Zijn Geest heeft ons aangeraakt,
die ons tot nieuwe mensen maakt.
De Heer leidt in woord en daad
het volk dat Hij vergaarde.
- 4 God roept zijn volk tot dankbaarheid,
hun hart bij Hem te allen tijd,
als burgers van zijn eeuwig Rijk:
zij zijn opnieuw geboren.
De Geest leeft in hen voortaan,
als bomen die aan het water staan, ¹
die vrucht dragen in zijn naam:
zij, die Hem toebehoren.
- 23 de Heer doet mij zijn levend Woord verstaan** (mel. GvL 421)
- 1 De Heer doet mij zijn levend Woord verstaan:
Jezus, het zaad dat valt in goede aarde.
Nu roept Hij mij met hem op weg te gaan,
vol van de Geest, en gaande in genade.
Als Hij mij bijstaat, wie zal mij verslaan?
Hij, die voor mij zijn eigen Zoon niet spaarde. Zie volgende blz.

- 2 Hij boog zich neer, zo zocht en vond Hij mij,
toen ik vermoeid op eigen wegen dwaalde.
Hij leidde mij; nu voedt en koestert Hij
mij met zijn brood dat uit de hemel daalde.
Hij legt in mij zijn Geest, Hij maakt mij vrij;
en roept mij van zijn liefde te verhalen.
- 3 Hoe zal ik van U spreken, zwak en klein,
vol van gebreken, angstig en onzeker?
Als niet uw Geest mijn vaste gids zou zijn,
waren mijn voeten van uw weg geweken.
Maar ik belijd: U woont en werkt in mij.
U houdt mij vast, slaat acht op mijn gebeden.
- 4 Al doet U mij ook uitgaan in de nacht,
waar zij U haten en hun God vergeten,
toch weet ik mij omgeven door uw macht,
samen met hen die naar U mogen heten, hand 11,26
één heilig volk, dat op de komst nog wacht,
van Jezus, aan uw rechterhand gezeten.

24 de Heer van alle leven (mel. GvL 450)

- 1 De Heer van alle leven,
Hij kent ons bij de naam.
Hij buigt zich naar ons neder,
Hij doet zijn stem verstaan.
Scheep moed, zie naar de bloemen,
de bloemen op het veld:
teveel om op te noemen,
maar God heeft hen geteld.
- 2 Wie in de donk're nachten
de ogen op Hem richt,
mag in geloof verwachten
zijn liefdevol gezicht.
Hij deelt zich aan ons mede,
de zon is opgegaan.
Wie Hem ontvangt vindt vrede,
en Jezus is zijn naam. Zie volgende blz.

- 3 Bloemen die zich ontvouwen,
de Zon die hen beschijnt:
Hij kwam zich toevertrouwen
aan leven dat verkwijnt.
Hij zal ons vrucht doen dragen
van goedheid en geduld.
Het duister is verslagen,
zijn liefde ons vervult.

25 de Heer zo hoog (mel. *nos tur Ta canta gloria*)

- 1 De Heer, zo hoog verheven, hallelujah, hallelujah,
de Heer zo hoog verheven, Hij bezocht zijn volk op aard.
Hallelujah, hallelujah, hallelujah voor de Heer. (2x)
- 2 Vanuit de hoogste hemel, halleluja, halleluja,
vanuit de hoogste hemel daalde Jezus tot ons neer.
Hallelujah, hallelujah, hallelujah voor de Heer. (2x)
- 3 Hij gaf zijn Geest van leven, halleluja, halleluja!
Hij gaf zijn Geest van leven, aan een wereld die vergaat.
Hallelujah, hallelujah, hallelujah voor de Heer. (2x)
- 4 Nu leert Hij mij zijn wegen, halleluja, halleluja!
nu leert Hij mij zijn wegen, als een burger van zijn Rijk.
Hallelujah, hallelujah, hallelujah voor de Heer. (2x)

181 de hemel toont (mel. nr 10; ps 19)

- 1 De hemel toont Gods grootheid;
de werken van zijn handen,
de aarde, al haar landen:
Hij bracht het al tot stand.
De zon deed Hij verschijnen:
zijn Christus geeft zijn stralen,
de einder ziet hem dalen.
Hij is met ons verwant. Zie volgende blz.

2 Hij spreekt geen mensenwoorden,
toch worden zij vernomen.
Hij opent ons de oren,
wij worden rijk beloond.
Hij geeft ons zijn geboden
en wekt de ziel tot leven.
Zijn Geest heeft Hij gegeven,
een God die in ons woont.

3 Ontzag voor God geeft wijsheid,
zijn woorden zijn betrouwbaar,
en meer dan goud nog kostbaar
uw dienaar weet zich rijk.
Wie kent al zijn gebreken,
wie is er zonder zonde?
Met U zijn wij verbonden,
U maakt uw kind'ren vrij.

26 de liefde (mel GvL 514)

V1 De liefde is een levensdoel,
hoe zal ik haar bereiken?
Steeds als ik haar aanwezig voel,
wil zij weer van mij wijken.

A2 De liefde is het hoogste goed.
Ik voel mij als een blinde.
Zij, die de wereld leven doet:
ik tast om haar te vinden.

V3 De liefde is een levensbron,
wie dorst heeft kome nader.
Gezegend wie haar vrede vond
zij toont ons God de Vader.

A4 De liefde klopte aan mijn hart:
toen liet ik mij beminnen.
Zij voerde mij met zachte hand
het nieuwe leven binnen. Zie volgende blz.

- V5 De liefde is een beker wijn,
het hart komt zij genezen.
Zij is een zoete medicijn,
met haar ben ik verzezen.
- A6 De liefde zoekt geen roem en eer,
zij dringt zich niet naar voren.
Ik dank en eer de goede Heer:
in haar ben ik herboren.
- V7 De liefde is een helder licht,
beklim haar hoge toren.
Zij opent een nieuw vergezicht
aan wie haar toebehoren.
- A8 De liefde kent begin noch eind,
zij geeft zich niet met mate,
aan ieder die, haar toegewijd,
het oude heeft verlaten.
- V9 De liefde is de gave Gods,
zij doet de harten branden.
Wie haar verzaakt in blinde trots,
staat eens met lege handen.
- A10 De liefde is een hoog gewelf,
waar eng'len samenkomen.
Wie met haar leeft vergeet zichzelf,
om eeuwig daar te wonen.
- V11 De liefde is mijn enig goed,
de waarheid en het leven.
Door haar komt God mij tegemoet,
Hij heeft zichzelf gegeven.
- A12 De liefde is een eeuwig vuur,
dat nimmermeer zal doven;
en eeuwig is de levensduur
van wie in haar geloven.

27 de mens in oude tijden (mel. GvL 553, Lb 174)

- 1 De mens in oude tijden
boog zich voor goden neer,
gemaakt van hout en ijzer,
aanbeden als hun heer.
Zij die hierop vertrouwden,
zij leefden in de dood.
Het leven hun benauwde,
hun angst was immer groot.
- 2 De mens in deze dagen:
hij maakt zichzelf tot god;
en denkt te kunnen dragen
zijn eigen levenslot.
Zijn denken en zijn dromen
van rijkdom en van macht:
het wordt hem snel ontnomen,
als slechts de dood hem wacht.
- 3 De heiligen, waar zijn zij,
de ijver en het vuur?
O Geest van God, kom bij mij,
als in het eerste uur.
Zovelen die er zoeken
de zin van dit bestaan.
Mijn Heer, U hoort hen roepen,
U bent met hen begaan.
- 4 Wij willen ons verblijden
in God, die tót ons kwam:
als minste van de zijnen
het lijden op zich nam.
Heer Jezus, bron van leven,
verlosser van de dood:
leer mij mijzelf te geven
uw kinderen in nood.

- - -

28 de mensen gaan Mt 14,13-21 (mel. GvL 525)

- 1 De mensen gaan waar Jezus gaat,
Hij doet de tijd vergeten.
Zij luisteren tot 's avonds laat,
maar wie geeft hun te eten?

refrein *Gezegend wie komt tot het maal van de Heer.
Hij kent ons bij name, Hij daalt tot ons neer!*

- 2 Tienduizend mensen voeden met
vijf broden en twee vissen?
Hij heeft hen in het gras gezet,
geen mens hoeft iets te missen. refrein
- 3 Hij breekt het brood, Hij neemt de vis,
Hij dankt, geeft hun te eten,
tot heel het volk verzadigd is,
met brood, door hem gezegend. refrein
- 4 Het wonder toont ons Jezus' macht:
hij is door God gezonden.
Hij leert zijn volk, dat hem verwacht
het allergrootste wonder. refrein
- 5 Hij voedt de ziel met hemels brood:
zijn lichaam, ons gegeven. Mt 26,26
Zo leven wij, voorbij de dood,
met hem gewekt ten leven. refrein

29 de mensenzoon (mel. *I need Thee*)

- 1 De mensenzoon, Hij kwam,
de hemel kust' de aard';
gezegend, wie vernam
het Woord, dat ons bewaart.

refrein: *Ik roep tot U, ik roep U. Hoor mij, Heer, ik zoek U;
want wie zal mij geleiden, dan U alleen?*

- 2 Mijn Heer u bent zo ver,
onhoorbaar is uw stem;
verbleekt de held're ster, Mt 2,9
de ster van Bethlehem. refrein

Zie volgende blz.

3 Ik zoek u wijd en zijd,
 mijn last is mij te zwaar.
 Bent u het die bevrijdt?
 Waar vind ik u, ja waar? refrein

4 Bent u het, die daar spreekt?
 Ik hoor mijn lieve Heer:
 Als jij jezelf vergeet,
 dan daal Ik tot jou neer. refrein

5 Hoe licht is nu mijn last!
 de Geest doet mij verstaan
 Hem die mijn ziel genas,
 de nieuwe dag breekt aan! refrein

30 de poorten openb 21-22 (mel. *auld lang syne*)

1 De poorten van de hemelstad,
 van edelsteen en goud,
 door hen de rijkdom binnengaat,
 Gods volk, met Hem vertrouwd.
 Zij zingen als zij binnengaan,
 het loflied voor de Heer.
 Die in zijn boek geschreven staan,
 zij buigen voor Hem neer.

2 De poorten van Jeruzalem
 staan open op elk uur.
 Geen vijand die verheft zijn stem,
 geen wachters op haar muur.
 De glorie van Gods aangezicht
 verheldert elk gelaat.
 Geen lamp meer, die de stad verlicht,
 geen zon die ondergaat. Zie volgende blz.

- 3 Daar is geen tempel, want het Lam,
 God zelf zal in haar zijn.
 Die schuld en lijden op zich nam,
 aanbidden, danken wij.
 Het woord zal in vervulling gaan:
Zie, Ik maak alles nieuw.
 De alfa en de omega:
 wij zullen Hem daar zien!
- 4 De eerste aarde gaat voorbij,
 en de gedachtenis
 aan dood en tranen, angst en pijn,
 zal hier zijn uitgewist.
 O volk van God, nog is het tijd
 te luist'ren naar zijn stem.
 Hij roept u tot zijn eeuwigheid
 in 't nieuw Jeruzalem.

168 de Schepper (mel.: Zie nr. 20.)

- 1 De Schepper heeft zijn volk vergaard,
 door Jezus, God de Zoon.
 Hij maakt zijn goedheid openbaar,
 Hij heeft zichzelf getoond.
 De zoekers naar de waarheid zijn
 niet ver van Hem vandaan.
 Zij gaan niet af op schone schijn,
 zij zoeken naar een naam.
- 2 De zoekers naar de eeuwigheid
 beginnen met geloof
 in Hem, die is voorbij de tijd
 en hun zijn Rijk belooft.
 De naam van hem die hen verheft
 uit onrecht, angst en strijd,
 is Jezus, die zijn mensen redt
 uit de vergank'lijkheid. Zie volgende blz.

- 3 God brengt zijn kind'ren in het nauw,
tot zij Hem zoeken gaan.
Dan nad'ren zij Hem, vol berouw,
om ál wat is misdaan.
Zij doen niet mee met wat niet deugt,
Hij is hun Heer voortaan.
Zijn Geest vervult hen met haar vreugd',
als zij zijn wil verstaan.
- 4 Het volk van God heeft Jezus lief,
die bij de Vader leeft.
Hij doet Hem zien door ieder die
zichzelf verloochend heeft.
Met hem verenigd in de doop,
als lichten in de nacht,
verheugen zij zich, vol van hoop,
omdat zijn Rijk hun wacht.

31 de schepping (mel. GvL 510)

- 1 De schepping was zo schoon be kroond,
met Adam als een godenzoon;
en Eva, door de Geest gewijd,
tot tempel voor de eeuwigheid.
- 2 Maar Adam, Eva, zijn misleid,
verruilden eeuwigheid voor tijd.
De vrede werd een zee van pijn
door Satan, met zijn fel venijn.
- 3 Zie hoe de mens zijn God verlaat,
zichzelf verheft tot god op aard',
blind voor de Schepper en zijn macht,
doof voor het oordeel dat hem wacht.
- 4 De Heer verlaat zijn heerlijkheid,
Hij heeft hen lief, hij voert hun strijd;
en Jezus draagt het schokkend lot,
van mensen, levend zonder God. Zie volgende blz.

- 5 Zijn broeder, naar zijn beeld gemaakt,
vervloekt zijn Schepper, ziek van haat.
De tempel scheurt, de aarde beeft,
als onze Heer zichzelf geeft. Mt 27,51
- 6 De mensenzoon werd offerlam, Joh 1,29
dat onze zonden op zich nam.
De Zoon van God, zijn eeuwig Woord,
ontsloot zijn volk de hemelpoort.
- 7 De wereld gaat in tijd voorbij.
Die eeuwig is: Hij maakt mij vrij.
Mijn arme hart, op Hem gericht,
mag leven voor zijn aangezicht.
- 8 De schepping wordt weer schoon be kroond,
als Hij het mensenhart bewoont:
zijn tempel, door de Geest gewijd,
zijn volk dat leeft in eeuwigheid.
- 32 de vrede vorst** (mel. GvL 423)
- 1 De vrede vorst die ik bezing,
is koning in vernedering.
Hij, die zijn weg in goedheid gaat,
draagt zonder klagen pijn en haat.
- 2 Wie heeft in deze vorst geloofd?
Een doornenkroon verwondt zijn hoofd. Mt 27,26v
Hij wordt ge geseld en gehoond:
Zeg koning, waar is toch jouw troon?
- 3 Maar al zijn zij van haat verblind:
hij blijft onschuldig als een kind.
Zo wijst hij in zachtmoedigheid
zijn volk de weg naar d' eeuwigheid.
- 4 De profetie heeft het voorgezgd:
het kruishout wordt hem opgelegd.
De mensenzoon wordt offerlam,
dat schuld en lijden op zich nam. Zie volgende blz.

5 Aan 't hout genageld toont de Zoon
de poort naar zijn verheven troon.
Verrezen uit de dood maakt hij
het volk van God van zonde vrij.

6 Het nieuwe volk van God verstaat
zijn woord dat door de wereld gaat:
Wie één met mij in lijden is,
die laat Ik niet in duisternis.

7 Sta op, mijn volk, verwacht de dag,
dat je voor God verschijnen mag.
Na korte tijd van zorg en pijn
zul je voor eeuwig bij mij zijn.

33 de wereld als een wonder (mel. *Deutsche Messe VII*)

1 De wereld, als een wonder,
de aarde met haar pracht,
het scheppingswerk verkondigt:
Gods majesteit en macht.
Aan wie Hem wil ontwaren
in de vergank'lijkheid,
wil Hij zich openbaren,
die is, voorbij de tijd.

2 De werken van uw handen
vertellen van hun Heer.
Gelukkig, wie verlangen
te leven tot uw eer!
O God, alom aanwezig,
onzichtbaar en nabij:
U toont uw eeuwig wezen,
uw liefde maakt ons vrij. Zie volgende blz.

- 3 Heer Jezus, zo zachtmoedig,
die ons de Vader toont:
U doet ons Hem ontmoeten,
die diep verborgen woont.
O Geest, o Geest van leven,
die ieders hart doorzoekt:
U hebt het mij gegeven,
dat ik mijn God ontmoet!
- 4 Wij bidden: laat uw kind'ren
de weg ten leven gaan;
geen ongeloof ons hind'ren,
uw werken doen voortaan.
O Geest, o Geest van liefde,
U bent mijn enig goed.
Wie zou ik nu nog dienen,
dan U, die leven doet?

182 de wet (mel. nr 30; ps 78)

- 1 De wet van God, die Hij gebod,
vanouds in Israël:
zijn liefde, het aloude Woord,
moet worden doorverteld.
Hij zet ons op de rechte weg,
die naar de hemel leidt.
Zijn kind'ren wordt het aangezegd:
Je leeft in eeuwigheid.
- 2 Zij die de weg ten dode gaan,
geen eerbied voor hun God,
zij leven ver van Hem vandaan,
HIJ kent hun levenslot.
Vertrouwend op hun eigen kracht,
verloren in de tijd,
ontkennen zij wat ieder wacht,
die Jezus niet belijdt. Zie volgende blz.

- 3 De Zoon van God die in ons woont, Gal 2,20
verlicht de donk're nacht.
Geen dreiging meer van zond' en dood,
van hem is onze kracht.
Hij die elk mensenhart doorvorst,
ons voedt met hemels brood:
zijn goede Geest lest ieders dorst.
met liefde, hemelhoog.
- 4 Als zij, nog in hun aardse tent,
hun eigen wegen gaan,
blijft God hun trouw, met hen bekend;
Hij roept hen bij de naam.
Bestraft Hij hen en bidden zij:
Ontferm U, lieve Heer,
dan toont Hij zijn barmhartigheid,
vergeeft hun telkens weer.

34 de wijsheid (mel. GvL 538)

- 1 De wijsheid woont waar God gebiedt.
Hij, die zijn schepping overziet,
en die elk mensenhart beproeft:
Hij hoort zijn volk, dat tot Hem roept.
- 2 De goede God komt tegemoet
wie zich ontledigt en Hem zoekt.
De Geest van leven vult het hart,
dat van de Heer zijn hulp verwacht.
- 3 Zie, Hij maakt alle dingen nieuw.
De blinde ogen gaan weer zien;
en dove oren gaan verstaan
de weg, die God zijn volk doet gaan.
- 4 De wereld is een woestenis,
waar elk zijn eigen god wil zijn.
Zijn licht geleidt ons door de nacht,
ziende zijn Rijk, waar Hij ons wacht. Zie volgende blz.

- 5 Zo gaan wij nu als pelgrims voort.
 Wij zijn verheugd: het levend Woord,
 in elk gelovig hart gelegd:
 Hij onderricht ons gaandeweg

169 de ziel (mel. Marzenka Pala)

- 1 De ziel vol kwaad gelijkt de hel,
 verblijfplaats van demonen.
 Daar is geen God, daar heerst de trots;
 de afgunst wil daar wonen.
 Het goeds dat rest wordt uitgewist,
 hoe zal de ziel ontkomen?
- 2 De woede is daar snel ontbrand
 en dwingt de ziel tot zonde.
 De gierigheid, die bron van nijd,
 heeft hier zijn plaats gevonden.
 De luiheid sluipt naar binnen, en
 wordt niet meer overwonnen.
- 3 De gulzigheid, zo hoog van prijs,
 betoont zich nooit tevreden.
 De wellust met haar hete vuur
 zal alle deugd vertreden.
 Het onrecht krijgt de overhand,
 de ziel verliest de rede.
- 4 Sta op, mijn volk, en sta verstomd,
 Je komt het leed te boven.
 de ziel die eerst verloren leek,
 vindt nu de hemel open,
 door Jezus, God en mensenzoon,
 voor wie in hem geloven.
- 5 Het duister zwicht, het oog wordt licht,
 de haat is weggezonden.
 De boosheid, die de ziel verstikt,
 moet wijken voor dit wonder.
 Geen afgunst, trots of gierigheid
 wordt in de ziel gevonden. Zie volgende blz.

- 6 Geen gulzigheid, geen wellust meer,
de luiheid wordt verdreven.
voor onrecht komt rechtvaardigheid,
de mens komt weer tot leven.
De liefde brengt de vrede mee,
zij is van God gegeven.
- 7 Dank Hem, die maakt van zonde vrij,
en stel je voor Hem open.
Dank Hem, die al zijn kind'ren leidt:
Hij komt de ziel bewonen.
Eer Hem, die tot in eeuwigheid
zijn liefde zal betonen.
- 35 de zon komt op** (mel. Lb397)
- V 1 De zon komt op, ik word gewekt,
de nieuwe dag komt aan.
Mijn God, die licht en leven schenkt,
Hij roept mij bij de naam.
- A 2 Mijn God, toen ik geen uitkomst zag,
verloren in de tijd,
riep U mij tot uw nieuwe dag,
in onvergank'lijkheid.
- V 3 Mijn God, zo goed, Hij roept mij zacht:
Verlaat het oude huis.
Ga mét Mij, waar de liefde wacht;
sta op, Ik breng je thuis.
- A 4 Mijn Heer, die mij het leven gaf,
U wilt niet zonder mij.
Maar ik zit vast, ik keer mij af,
ik smeed u: Maak mij vrij!
- V 5 Mijn kind, wees stil, Ik brak de macht
van zonde en van dood.
Aanschouw het kruis, het is volbracht, Joh 19,30
mijn liefde is zo groot. Zie volgende blz.

- A 6 De zon komt op, de Zoon van God:
hij heeft mij opgericht.
Hij stierf mijn dood, hij droeg mijn lot,
hij heeft mijn hart verlicht.
- A 7 Het oude is voorgoed voorbij,
de nieuwe dag is daar.
De dood, de dood ligt achter mij, Rom 6,11
ik word mijn God gewaar!

183 een dwaas mel. nr 56; ps 14)

- 1 Een dwaas zegt bij zichzelf:
Welnee, er is geen God.
Hij, die de harten kent,
Hij ziet hun droevig lot.
- 2 Waar is dan hun verstand?
Het kwaad dat hun beheerst,
verstoort de liefdesband,
vervreemdt hun van de Heer.
- 3 Zij lachen om 't geloof,
Gods volk wordt niet geacht.
Maar Hij weerhoudt zijn toorn,
tot slechts de dood hun wacht.
- 4 Hij die een ieder straft,
die Hem als God niet eert,
Hij wijst toch nimmer af,
wie zich tot Hem bekeert.
- 5 Nu danken wij de Heer,
zijn kind'ren weten dat
Hij tot hen wederkeert.
Gezegend is die dag!

- - -

36 een kind (mel. GvL 440)

- 1 Een kind is ons geboren,
hij deelde ons bestaan.
Hij heeft ons uitverkoren
de levensweg te gaan.
Waar ons de kracht ontbrak,
kwam hij ons toebehoren,
die hulp'loos zijn en zwak.
- 2 De wereld werd zijn woning,
de mens zijn broer en zus.
Wie hem aanvaardt als koning,
wordt door hem toegerust.
Hij brengt zijn volk tesaam:
Gods goedheid als beloning,
wij dragen nu zijn naam.
- 3 Hij heeft zijn licht doen schijnen
in onze donk're nacht.
De duisternis moet wijken
voor ieder die hem wacht.
Hij maakt zijn volk weer vrij.
De Heer behoedt de zijnen,
tot in zijn koninkrijk.
- 4 Een kind is ons geboren:
hij, die ons leven doet;
en wie hem toebehoren
vergeten geld en goed.
Zijn Geest, die ons geleidt:
Hij opent ons de ogen:
zijn eigen volk zijn wij.

37 een last als lood (mel. *amazing grace*)

- 1 Een last als lood bezwaart mijn hart,
een vijand zoekt mijn ziel.
Had niet mijn Heer zijn kind bewaard,
ik hield geen stand, ik viel. Zie volgende blz.

- 2 Heer Jezus, die zo verre lijkt,
op U stel ik mijn hoop.
U draagt mij, dat ik niet bezwijk,
uw liefde is mijn troost.
- 3 Nu jaagt het kwaad geen angst meer aan,
gebonden door geloof
in hem, die mij zijn weg doet gaan:
en mij zijn Rijk belooft.
- 4 De Heer, mijn God, verlicht mijn last.
Al gaan de golven hoog,
ik ga gerust, mijn hart houdt vast,
het anker van de hoop. Heb 6,19
- 5 De Geest van God, die mij verhief,
verlicht mijn donk're nacht.
Ik richt mij op, ik zal Hem zien,
die mij in liefde wacht.

38 een mensenleger (mel. *Gott ist die Liebe.*)

- 1 Een mensenleger uit alle landen
is onderweg naar het hemelrijk.
Dan spreekt de Heer: Wie Mij
als nieuw geboren wil toebehoren,
die maak Ik vrij.
- 2 Wie Mij wil volgen moet vast geloven:
Je bent verbonden en één met Mij.
Ga dan in dit geloof:
je bent verrezen, gewekt ten leven,
en één met Mij.
- 3 Een mensenleger uit alle landen
ziet vol vertrouwen naar Jezus' kruis.
Dan spreekt de Heer: Ik zal
voor al de mijnen een plaats bereiden
in 't hemelhuis.

- - -

- 39 eer aan de Schepper** (mel. *My faith looks up to Thee.*)
- 1 Eer aan de Schepper, die
alles tot aanschijn riep,
eer aan zijn naam!
Aarde buig voor Hem neer,
hemel bezing zijn eer,
eng'len en mensen, wees verheugd tesaam!
- 2 Volk van Jeruzalem,
verhef uw hart tot Hem:
duisternis zwicht!
Eer Hem die u bevrijdt,
binnen haar muren leidt,
eer Hem, de zon die onze stad verlicht. openb 21,3
- 3 Jezus die mensen heelt,
Heer, die ons leven deelt, Immanuël*; *God-met-ons
Licht schijnt in onze nacht,
ieder die hem verwacht
laat hem weerschijnen en verheerlijkt Hem.
- 40 eer aan de Vader die ons schiep** (mel. GvL 565)
- 1 Eer aan de Vader die ons schiep,
die ieder mens tot leven riep.
Hij heeft ons als zijn kind'ren lief.
Hallelujah, hallelujah!
- 2 Eer aan de Zoon, die daalde af,
als levend brood zichzelf gaf,
zijn volk verlost uit het graf.
Hallelujah, hallelujah!
- 3 Eer aan de Geest, die allen roept,
Die in de harten woning zoekt.
Hij rust niet en Hij wordt niet moe,
hallelujah, hallelujah! Zie volgende blz.

4 De goede God, Hij openbaart
aan ieder hart dat open staat,
de liefde die de ziel bewaart.
Hallelujah, hallelujah!

41 eer aan de Vader hemelhoog (canon, mel. Lb 387)
Eer aan de Vader, hemelhoog,
aan Jezus die zich nederboog.
Eer aan de Geest die in ons woont
en die zijn volk de Vader toont.

170 eer mijn ziel (mel. nr 161)

1 Eer, mijn ziel, je God en Redder,
groet de Heer door wie je leeft.
Eer aan Jezus, onze herder,
die zichzelf gegeven heeft.

2 Eer, hem, ned'rig en zachtmoedig
en geboren in een stal.
Eer Maria als de moeder
van de koning van 't heeal.

3 Jezus geeft zich niet met mate.
Eer hem, die de ziel begeert.
Haast je om hem te ontvangen,
die zijn volk de liefde leert.

4 Overweeg wat hij wil horen,
denk aan wat hij van je vraagt.
Volg hem, die zich heeft verloochend:
alles is de mens hem waard.

5 Jezus, in uw mededogen,
gaf u zich tot op het kruis,
heeft U zich een volk verworven,
met de hemel als hun huis. Zie volgende blz.

- 6 U, die daalde in de diepte,
hebt uw kind'ren opgewekt,
om te delen in uw liefde,
om te delen in uw werk.
- 7 Heer, wat kan een mens u bieden,
dan dat hij zichzelf geeft,
om te leven in uw liefde,
één met u, die eeuwig leeft.

42 er is een stroom (mel. Lb 397; ps 46)

- 1 Er is een stroom*, die maakt het land *heilige Geest
het paradijs gelijk;
en alle bomen, hier geplant,
zijn vruchtbaar op hun tijd.
- 2 De goede Geest, die ons geneest,
is als een waterstroom,
die groei en bloei en vruchten geeft
aan elke goede boom.
- 3 De Geest ontspringt de troon van God,
daalt uit de hemel neer.
De ziel die drinkt zal komen tot
gemeenschap met haar Heer.
- 4 De mens vindt rust, van God vervuld,
draagt vrucht, aan God gewijd,
van liefde, goedheid en geduld,
trouw en zachtmoedigheid.
- 5 De vruchten van de Geest van God:
zij zijn het mensenloon;
en blijven tot, voorbij de dood,
wij komen voor zijn troon.

- - -

43 **eren wij God** (mel. Lb 434)

- 1 Eren wij God,
die door Mozes zijn naam ging verbreiden.
Vóór alle tijden
is Hij; en Hij is zonder einde:
JAHWEH* zijn naam, die met zijn volk is begaan. *IK BEN
Niets zal ons ooit van Hem scheiden.
- 2 Eer aan de Vader,
die Isr'el zijn naam openbaarde;
om hen te redden
zijn dienaar de dood niet bespaarde.
Jezus, zijn Zoon, heeft ons de hemel getoond:
eeuwige goedheid op aarde.
- 3 Eren wij hem,
die in liefde zijn last heeft gedragen.
Jezus verheft
ons, verlost uit de macht van het kwade.
Hij, door zijn kruis, wijst ons de weg naar zijn huis,
bidt voor ons, al onze dagen.
- 4 Eer aan de Geest,
die ons troost, onze schreden wil richten;
die ons zijn naam
doet verstaan, onze weg wil verlichten.
Liefde volmaakt, die al je gangen bewaakt,
laat je door Hem onderrichten.
- 5 Zalig zijn wij,
want de Heer doet zijn wezen ervaren.
Goedheid en lief-
de verklaren de mooiste der namen.
Vóór alle tijd, na de vergankelijkheid:
Hij is in eeuwigheid, amen.

- - -

44 eren wij onze God (mel. Lb ps 118)

- 1 Eren wij onze God en Vader,
 zijn goedheid is in eeuwigheid.
 Laat heel zijn volk dit steeds herhalen:
 zijn goedheid is in eeuwigheid.
 Laat al zijn priesters het beamen:
 zijn goedheid is in eeuwigheid.
 Hij roept zijn kind'ren bij hun namen.
 Heer, leid ons tot uw eeuwigheid.
- 2 Uitgeput en totaal verslagen,
 ten einde raad riep ik tot God.
 Hij boog zich neer om mij te dragen.
 Hij is begaan met ieders lot.
 Mensen: wat kunnen zij mij maken?
 Ik richt mij op en hef het hoofd.
 Mij zal de vijand niet genaken:
 God is een schild voor wie gelooft.
- 3 Als ik bezwijk en dreig te vallen:
 steeds is mijn Redder aan mijn zij.
 Sta ik alleen en tegen allen,
 weet ik: mijn Helper staat mij bij.
 Hoor, hoe zijn kind'ren Hem bezingen!
 God, die de harten onderzoekt:
 Hij doet zijn heil'gen overwinnen.
 Vreugde vervult wie tot Hem roept.
- 4 Hoor, hoe de Heer zijn kind rechtvaardigt:
 hoe Hij mij zwaar getuchtigd heeft;
 hoe Hij mij strafte in genade,
 maar aan de dood niet overgeeft.
 Bouwers, zij wilden niet vertrouwen
 de hoeksteen van het heiligdom; Mt 21,42
 maar de rechtvaardigen: zij bouwen
 op hem die was, die is, die komt. Zie volgende blz.

- 5 Dit is de dag, van God gegeven,
treed binnen in zijn heiligdom.
Zie toch, hoe hij verlicht ons leven,
die van Godswege tot ons komt.
Hij doet ons voor het altaar knielen,
kom, offer hem je dankbaarheid.
Aloude woorden ons bezielen:
zijn goedheid is in eeuwigheid!
- 45 geef dank aan God** (mel. Lb 474; ps 66)
- 1 Geef dank aan God, bezing zijn naam,
zijn werk wekt diep ontzag.
Nabij is Hij, met ons begaan,
Hij leidt ons door de nacht.
Wij juichen: Groot is God de Heer,
Hij is ons toegewend.
Hij ziet wie zoekt zijn eigen eer,
weet wel dat Hij je kent!
- 2 Geef dank aan God met luide stem,
dat ieder het verstaat.
Er is geen redding buiten Hem,
die ons terzijde staat.
Hij die de ziel tot aanschijn roept,
en nimmer van ons wijkt:
Hij kent ons hart, Hij staat niet toe,
dat wie Hem dient bezwijkt.
- 3 De Heer beproeft al wie Hem zoekt,
als zilver in het vuur.
Zij slaan zijn volk, Hij staat het toe,
wij vinden rust noch duur.
Door mensen, in hun overmoed,
vervolgd en onderdrukt,
troost U ons met het hoogste goed;
hoe zacht is nu ons juk! Zie volgende blz.

- 4 Nu rijst ons lied als wierook op:
 ons offer, Hem beloofd. openb 5,8
 Nu danken wij de lieve God
 met daden van geloof.
 Verheug u, die de Heer vereert:
 Hij maakt ons vrij van kwaad.
 Hij luistert en Hij buigt zich neer,
 een God, die met ons gaat.

46 Geef mij hoop (mel. gaudete)

intro: De Heer uw God heeft de hemel en de aarde geschapen
 en de mensen naar zijn beeld. Hij daalde tot ons neer;
 en Hij staat voor de deur en klopt.

refrein (1) *Geef mij hoop, geef mij rust en ruimte.*

Laat mij leven door de Geest, door de Geest. (2x)

- 1 V Als ik naar de hemel zie:
 woont U hoog daarboven?
 Heer, als ik U nergens zie,
 hoe zal ik geloven?
- 2 A U, die alle mensen ziet,
 waar zal ik U vinden?
 Onrecht, laster en verdriet...
 Heer, waar zijn uw kind'ren? refrain: (1)
- 3 V Ieder gaat zijn eigen weg,
 zoekt zijn eigen voordeel.
 Niemand die er wat van zegt,
 niemand vreest uw oordeel!
- 4 A Zie, als lampen in de nacht,
 door uw Geest van leven,
 wacht uw volk de laatste dag,
 één in vrees en beven. refrain (1)

Zie volgende blz.

5 V Zie, als bakens in de zee,
 allen die getuigen:
 onze God trekt met ons mee,
 Hij die ons doet juichen:
 refrein (2) *U mijn hoop, U mijn rust en ruimte,
 U, mijn leven door de Geest, door de Geest. (2x)*

6 A Als ik naar de hemel kijk,
 waar U zult verschijnen,
 denk ik aan uw eeuwig Rijk,
 leven zonder einde.

7 A Als ik naar de sterren zie:
 lichten in het duister,
 hoor ik duizend eng'len die
 zingen van uw luister. refrein (2)

47 geef vrede aan uw kind (mel. *shalom*)

- 1 Geef vrede aan uw kind,
 dat nergens anders vrede vindt,
 zoals u sprak bij de Jordaan,
 dat wie op weg gaat in uw naam,
 door U zal zijn bemind:
 uw bloedeigen kind.
- 2 Geef vrede aan uw kerk.
 Geef vrede, Heer, in ieders werk,
 dat in uw liefde wordt verricht,
 als levend voor uw aangezicht.
 De kind'ren van uw huis:
 zij dragen hun kruis.
- 3 Geef vrede Heer, op aard'.
 Wanneer de storm zal zijn bedaard,
 de wilde golven zijn gestild,
 het harde woord wordt wijs en mild:
 dan zal er vrede zijn,
 voor jou en voor mij. Zie volgende blz.

48 gegroet, gegroet Maria (mel. GvL 445)

- 1 Gegroet, gegroet Maria,
hij komt: Immanuël* *God met ons
De Heer, Hij zendt zijn sieraad,
als aller metgezel.
Het kindje jou gegeven:
hij draagt ons aller lot.
Hij wijst de weg ten leven,
zijn schoonheid toont ons God.

- 2 Gegroet, gegroet Maria,
de engel kondigt aan:
Gods Woord en aller dienaar;
en Jezus is zijn naam.
God-met-ons wil Hij heten Mt 1,23
ja, mét ons tot het eind.
Laat ál wat leeft het weten:
Hij komt, Hij maakt ons vrij.

- 3 Maria, vol van vreugde,
o moeder vol verdriet,
Hij, die jou zo verheugde:
zijn volk aanvaardt hem niet.
Hoe bitter is je lijden
als hij zijn leven geeft;
als hij voor al de zijnen
het kruis gedragen heeft.

- 4 Maria, onze moeder,
en moeder van de kerk,
jouw zoon en aller broeder:
wij delen in zijn werk.
De zwakken en de armen:
hij is met hen begaan.
Hij wil hun hart verwarmen,
de Heer zal naast hen staan.

- - -

- 49 geheel de aarde** (mel. *Señor mi Dios*; ps 24)
- 1 Geheel de aarde, al wie haar bewonen,
de wijde wereld, wat daar groeit en bloeit:
God die haar schiep, Hij is om haar bewogen,
Hij heeft haar lief, die allen tot zich roept.
refrein: *Hef nu je hoofden, maak de poorten wijd:
Je koning komt, die binnenrijdt.
Hef nu je hoofden, maak de poorten wijd.
Je koning komt, in heiligheid.*
- 2 Wie gaan de berg, alwaar Hij woont, bestijgen,
mogen zijn heiligdom daar binnengaan?
Wie rein van handen aan de Heer zich wijden,
oprecht en eerlijk in het leven staan. refrein
- 3 Gezegend jij, die naar zijn stem wilt horen,
door Hem verlost; en levend voor de Heer.
Je draagt zijn naam, rechtvaardig, uitverkoren,
om Hem te zien, te dienen immermeer. refrein
- 50 gezegend de arme** Mt 5,1-12; Lc 6,17-26 (mel. Lb 308)
- 1 Gezegend de arme die bewaart
de hoop dat God hem ziet.
Wees waakzaam, jij die onbezwaard
je overdaad geniet.
- 2 Gezegend jij, die honger lijdt,
je zult verzadigd zijn.
Om jou de Heer der heerlijkheid
is arm geweest en klein.
- 3 Gezegend ben je in verdriet,
de Heer zal bij je zijn.
Vertroosting die de wereld biedt:
hoe vlug gaat zij voorbij!
- 4 Gezegend ben je als men spot
en lacht om je geloof.
Hun laster is bekend bij God,
die jou zijn Rijk belooft. Zie volgende blz.

- 5 Gezegend jij, die nadert tot
de tafel van de Heer.
Hij daalde af, Hij deelt je lot,
Hij geeft zich telkens weer.
- 6 Gezegend, wie het licht mag zien,
de Schepper toegewijd.
Hij heeft je lief, verheft je ziel
tot in zijn koninkrijk.
- 7 De mens, gemaakt uit stof der aard',
snelt verder naar zijn eind.
Gezegend, wie de hoop bewaart:
ik leef, voorbij de tijd!
- 51 God die in goedheid Jezus gaf** (mel. GvL 510)
- 1 God, die in goedheid Jezus gaf,
tot in de dood, tot in het graf:
vervul ons van de goede Geest
van hem, die uit de dood verrees.
- 2 Hij die de kwade macht versloeg,
die ons verhief, de angst verjoeg:
Hij heeft de weg voor ons bereid,
nooit komt zijn liefde tot een eind.
- 3 Die in ons midden heeft gewoond:
Hij heeft de toekomst ons getoond.
Nu gaan wij vol verlangen voort,
als ziende hem: uw eeuwig Woord.
- 4 Waar hij ons leidt, daar wijkt het kwaad,
daar is geen vijand die ons schaadt.
Door dit geloof zijn wij bevrijd,
bewoners van uw eeuwig Rijk. Zie volgende blz.

- 5 God, met de mensen zo begaan,
wij bidden voor wie buiten staan,
zoekend naar waarheid en naar zin.
Toon hen uw Woord, een nieuw begin.
- 52 God geeft zijn koning** (mel. Lb ps 72; ps 72)
- 1 God geeft zijn Koning macht op aarde,
het recht is in zijn hand.
Hij, in zijn liefde, zal bewaren
de armen van het land.
De bergen spreken van zijn vrede,
de heil'gen van zijn recht.
In Hem verheugt zich de misdeelde,
verdrukkens gaat het slecht.
- 2 Laat toch zijn volk in eerbied leven,
zolang de aarde draait.
Genade daalt als milde regen,
bij wie zijn land bezaait.
Gods goedheid bloeit voorbij de einder,
bij wie in waarheid staan.
Hij heerst, tot - aan het eind der tijden -
zijn vijanden vergaan.
- 3 Wie, in gebed met Hem verbonden,
Hem aanroept in de nood,
voelt zijn verlossing als een wonder,
zijn liefde is zo groot.
Wil dan je rijkdom aan hem wijden,
de eeuwig goede God,
Hij die je leven doet gedijen,
verlost je van de dood.
- 53 God ontzagwekkend** (mel. nr 3)
- 1 God, ontzagwekkend, almachtig en groot,
wie is de mens, dat U steeds naar hem zoekt?
U kent elk hart, het ligt open en bloot,
ál wat ik denk, al wat ik doe Zie volgende blz..

- 2 Als ik U zoek, in gebed tot U roep,
gaan mijn gedachten naar heinde en ver.
Wil ik U dienen, mijn God, eeuwig goed:
wordt ik verzocht, verbleekt mijn ster.
- 3 Wie zal mij helpen, zo zwak en verdeeld,
en mij verheffen uit zonde en dood?
Dank zij aan Jezus, mijn Heer die mij heelt:
Hij richt mij op, de Zoon van God.
- 4 Heer, die mij leert hoe de kracht van uw kruis
duivels verdrijft en het kwade verjaagt:
geef mij geloof, als een kind van uw huis,
als de verleider mij belaagt.
- 5 Laat mij beamen: van U is de kracht,
die de gelovige harten bewoont.
Zo ga ik voort naar het Rijk dat mij wacht,
waar al mijn zwoegen wordt beloond.
- 54 God redt zijn volk** (mel. GvL 381; ps 73)
- 1 God redt zijn volk: zij die naar Hem verlangen.
Maar ik was stom, door jaloezie bevangen.
Goed gaat het hen, tot ongeloof vervallen,
die U verlaten.
- 2 Ik keek naar hen, die tegen God zich keren,
alles op aarde voor zichzelf begeren.
Zie toch hoe velen, die de mens onteren:
Wie zal ons deren?
- 3 Zou ik vergeefs mijn zuiverheid bewaren?
Tot onze Heer hun einde openbaarde:
hoe zij verdwaasd, en blind voor de gevaren,
God niet ontwaren.
- 4 Hun aardsgezindheid zal hun eens berouwen.
Het zal vergaan, het stof waarop zij bouwen.
God, U geleidt hen, die op U vertrouwen,
uw wegen houden. Zie volgende blz.

5 Naar U, mijn minnaar, naar U blijf ik kijken.
 Mijn hart valt stil, mijn lichaam zal bezwijken;
 maar U, mijn rots, zult nimmer van mij wijken. 1Kor 10,4
 Laat mij U prijzen.

55 God zoekt in alle landen (mel. GvL 531)

1 God zoekt in alle landen, wie
 Hem dienen wil met hart en ziel;
 en één van Geest zijn allen, die
 U zoeken in alle landen.
 In voorspoed en tegenspoed:
 zij zegenen Hem die leven doet;
 Ja tot in de dood, voorgoed,
 geborgen in zijn handen.

2 De Geest, die hen in liefde leidt,
 Hij onderricht te allen tijd
 het leger aan Hem toegewijd,
 tienduizenden duizendtallen.
 Hij die voor zijn volk uitgaat:
 niet één is er die Hij vallen laat,
 en altijd zijn engel staat
 terzijde wie dreigt te vallen.

3 Geen groot verschil van arm en rijk,
 van mannen en vrouwen, groot en klein.
 De burgers van zijn koninkrijk:
 zij zijn opnieuw geboren.
 De Heer toont het vergezicht
 van eeuwig leven in zijn licht;
 voorbij oordeel en gericht
 aan wie Hem toebehoren. Zie volgende blz.

- 4 De Geest van God is neergedaald.
Nu delen wij zijn liefdemaal,
en leren wij een nieuwe taal,
voor hoofd en hart en handen.
De Geest leert ons op te staan,
de oude mens heeft afgedaan.
Hij doet nieuwe wegen gaan,
één volk in alle landen.
- 56 Gods Woord is als het zaad** (mel. Lb 294)
- 1 Gods Woord is als het zaad,
sterft in de aarde af; Joh 12,24
omdat Hij niet verlaat,
die wachten in het graf.
- 2 Hij, die het offer bracht,
zo vlekkeloos en rein:
Hij zal voor wie hem wacht
het Woord ten leven zijn.
- 3 Een ieder die gelooft,
is door dit Woord bereid
tot vreugdevolle oogst
bij 't einde van de tijd.
- 4 Bid tot de Heer der oogst,
dat Hij zijn werkers zendt.
Verkondig het geloof:
Je bent door God gekend!
- 57 Gods Woord uit ontoegankelijk licht** (mel. GvL 514)
- 1 Gods Woord, uit ontoegankelijk licht,
toont ons zijn eeuwig aangezicht.
Gezegend, wie dit Woord verstaat,
Hem liefheeft en zijn wegen gaat.
- 2 De Zoon van God, die tot ons kwam,
en in een mens zijn intrek nam:
bij mensen wordt zijn werk volbracht,
hij geeft zich over in hun macht. Zie volgende blz.

- 3 Het was Maria aangezegd:
 het hevig lijden dat haar treft.
 Zij volgt hem naar Jeruzalem,
 de overpriesters zoeken hem.
- 4 Zijn eigen leerling pleegt verraad,
 zijn volk verwerpt hem, vol van haat.
 Maar Jezus, in zachtmoedigheid,
 heeft hun een offer toebereid.
- 5 Zijn lichaam, dat ons leven doet:
 Hij gaf het ons, hij gaf zijn bloed.
 Wie brood en wijn ontvangen mag,
 deelt in zijn licht: de nieuwe Dag.
- 6 Haar eigen Zoon en ieders Heer:
 Maria zag hem levend weer.
 Die uit de dood verrezen is,
 brengt licht in onze duisternis.
- 7 Een ieder die hem toebehoort,
 zal bloeien en brengt vruchten voort,
 van goedheid en zachtmoedigheid,
 die blijven tot in eeuwigheid.
- 58 Heer bent U dan zo hoog** (mel GvL 48; ps 10)
- 1 Heer bent U dan zo hoog verheven,
 dat U het onrecht niet meer ziet:
 armen die, in het nauw gedreven,
 geen uitweg zien in hun verdriet?
 Zie toch hoe zij voorbijgelopen,
 vergeten worden, heel de dag.
 Zie hoe zij op U blijven hopen,
 die heersers neerhaalt en bestraft. Zie volgende blz.

- 2 Wijzen, zo groot in eigen ogen,
maken de mens tot eigen god.
Rijken, in trots op hun vermogen,
spotten met God en zijn gebod:
Zou Hij mij rekenschap dan vragen,
komt er een dag van oordeel aan?
Welnee, als maar mijn plannen slagen,
als maar mijn weg zo voort kan gaan.
- 3 Maar Heer, U kent het lot der armen.
Onrecht: U weegt het in uw hand.
Zwakken: U zult hun hart verwarmen,
zij weten zich met U verwant.
Dan straft U alle kwade plannen,
verbreekt de boze overmacht.
Ver van de koning wordt verbannen,
wie leed en lijden heeft veracht.

59 Heer die de hemel hebt geschapen (mel. GvL567b)

- 1 Heer, die de hemel hebt geschapen,
waar eng'len juichen tot uw eer,
hoor ons gebed vanaf de aarde.
Hier buigen wij aanbiddeend neer.
- 2 God, die ons schiep uit stof der aarde,
waartoe een ieder wederkeert:
U onze dank, die ons bewaarde,
Die ons het nieuwe leven leert.
- 3 U, die de engelen niet spaarde,
die dachten God gelijk te zijn:
kom ons te hulp, wees ons genadig,
behoed uw volk voor ijdelheid.
- 4 Laat in een wereld vol begeren
ons hart niet worden afgeleid.
Laat ons van U de liefde leren;
en leven, aan U toegewijd. Zie volgende blz.

5 U doet ons leven openbloeien,
zoals U ons in aanvang schiep.
Naar uw gelijkenis te groeien ...,
o Heer, mijn God, ik heb U lief!

60 Heer hoelang (mel. Lb 444; ps 13)

1 Heer, hoelang verlaat U mij,
blijft mij uw gelaat verborgen?
Elke dag: ik draag mijn pijn,
roep U aan in al mijn zorgen.
Red mij uit de vijands hand,
eer de dood mij overvalt.

2 Wil de vijand pochen, dat
hij mij door zijn macht doet buigen:
is mij het geloof een schat,
om uw goedheid wil ik juichen.
Want de goede God, Hij ziet
mijn verdrukking en verdriet.

61 Heer Jezus die de sterren (mel. GvL 483)

V Heer Jezus, die de sterren schiep,
en die uw volk tot redding riep,
wij bidden u, o stralend licht:
verhelder nu ons aangezicht.

A Die uit de maagd geboren werd,
en als een lam ten offer werd,
die haat en laster onderging,
verlaten werd, te gronde ging;

V u die de macht der zonde brak,
en in de nacht uw licht ontstak:
verlicht uw volk, dat op u wacht,
als sterren in de donk're nacht.

A Heer Jezus, offer, onbevlekt,
die onze zonde hebt bedekt:
laat in ons leven zichtbaar zijn
uw goede Geest die in ons schijnt. Zie volgende blz.

- V Heer Jezus, Redder, mensenzoon,
die ons de hemel hebt getoond,
in uw genade leven wij;
en uit uw goedheid geven wij.
- A Heer Jezus, zoon van ons bestaan:
het levenswonder vangt al aan!
De dood, de dood ligt achter mij! Rom 6,11
In dit geloof verwacht u mij.

62 Heer Jezus onvolprezen (mel. GvL 630)

- 1 Heer Jezus, onvolprezen,
u hebt de weg gewezen,
die naar het leven leidt.
U, die de spot, de slagen
in liefde hebt verdragen,
u toont uw volk de eeuwigheid.
- 2 Uw schuldeloze lijden
verzoent voor alle tijden
de schuld van Adams val.
Uw liefde, mij gegeven,
verwekt het nieuwe leven,
dat eeuwig, eeuwig duren zal.
- 3 Heer Jezus, zoon der mensen,
wat zou ik meer nog wensen,
dan met u mee te gaan?
Helaas is daar mijn zonde,
die u zo diep verwondde,
die mij weerhoudt en tegenstaat.
- 4 Heer Jezus, leer mij strijden,
mijn leven u te wijden,
volhardend in geloof.
Help mij te overwinnen,
niets naast u te beminnen,
met u verrezen uit de dood. Zie volgende blz.

5 Heer Jezus, mijn geliefde,
laat mij u nooit verliezen,
maar steeds meer nad'ren tot
u, die mijn hart begeerde
en mij de liefde leerde.
Ik houd van u, mijn Heer en God.

63 Heer Jezus uw gedachtenis (mel. GvL 483)

1 Heer Jezus, uw gedachtenis:
mijn hart kent niets dat zachter is.
U leert mij het geheimenis:
de Zoon van God, die bij mij is.

2 Opdat de mens u zoeken zou,
was u voldaan met ons berouw.
Wij danken u, o God, getrouw,
die ons een nieuwe aarde bouwt.

3 Nu juichen wij ons lofgezag,
voor u, die naar uw volk verlangt.
Wat is het, dat ik geven kan?
Mijn hart, mijn kracht, een leven lang!

4 Geef aan uw volk, u toegewijd
uw Geest van vrede in de strijd;
en uitzicht op uw heerlijkheid,
die overvloed, in eeuwigheid.

64 Heer Jezus vol van waarheid (mel. o *lamb of God*)

1 Heer Jezus, vol van waarheid, goed,
u die de mens herleven doet:
vervul uw kind'ren hier tesaam
van liefde voor uw naam, uw naam.

2 Heer Jezus, redder, mensenkind,
u die ten einde toe bemint,
die leidd' uw volk en droeg uw kruis,
hoe lief is ons uw huis, uw huis. Zie volgende blz.

- 3 O Heer, vernederd en veracht:
gezegend ieder die u wacht.
Gezegend wie zichzelf geeft,
te leven door uw Geest, uw Geest.
- 4 Het oude is voorbij gegaan,
het volk van God is opgestaan.
Uw stem wordt wereldwijd gehoord,
door mensenmond uw Woord, uw Woord.
- 5 En als de wereld u verlaat,
de mens zijn eigen wegen gaat,
Heer Jezus, dit geloven wij:
dan is uw komst nabij, nabij.

65 Heer mijn geliefde (mel. *green pastures*; ps 27)

- 1 Heer, mijn geliefde, die mij verlichtte,
U hebt mij lief, U redt van de dood.
Laat mij geloven, laat mij niet zwichten,
maar op U hopen in alle nood.

refrein *U wil ik zoeken en U ontmoeten,
bij U vertoeven, eeuwige Heer.
Kweld mij het kwade: God zal mij sparen,
tot onze aarde buigt Hij zich neer.*

- 2 Heer U verheft mij boven de golven,
U zet mij veilig hoog op de rots.
Vol van uw vreugde mag ik geloven,
breng ik mijn offer, dank ik mijn God. refrein

- 3 Als zich de mensen tegen mij keren:
God, in uw goedheid is mijn geloof.
U zult mij leren mij te verweren:
leven in liefde, leven in hoop. refrein

66 Heer ontferm U

Heer ontferm U (3x), blijf mij nabij.
Christus ontferm U (3x), vervul mijn hart.
Heer ontferm U (3x), mijn enig goed.

67 Heer uit uw hemel (mel. Lb 434; ps 89)

- 1 Heer uit uw hemel beziet U in liefde uw kind'ren.
Van uw genade, uw goedheid en trouw wil ik zingen,
met heel uw kerk loven uw wondere werk,
àl, wat wij van U ontvingen.
- 2 Zij die zich heiligen, die van uw wetten niet wijken:
U zult hen leiden, zij zullen op U gaan gelijken.
Zij vinden kracht, ziende het heil dat hun wacht,
schuilend bij U t'allen tijde.
- 3 In vroeger tijd hebt U David, uw dienaar, gevonden.
Door U gewijd, hebt U hem als uw koning gezonden;
en door uw hand hield toen de vijand geen stand:
David beheerste de volken.
- 4 U maakt uw Zoon tot de hoogste, de koning der aarde,
de eerstgeborene, Christus van God, onze Vader.
Zijn troon staat vast, tot op de eeuwige dag.
Wil toch zijn woorden bewaren!
- 5 Dwalen wij af, tot wij nergens uw vrede meer vinden:
Vader, U straft in uw liefde en goedheid uw kind'ren.
U blijft ons trouw, die bovenal van ons houdt.
Laat niet het kwaad overwinnen!
- 6 Waarom o God, hebt U nu dan uw volk toch verlaten?
U gaf ons over in handen van hen die ons haten.
Waar is uw macht? Wij zijn tot wanhoop gebracht,
worden bespot in de straten.
- 7 Hoe lang nog, Heer, blijft uw toorn als een vuur aan ons vreten?
Daal tot ons neer, zie hoe kort toch van duur is ons leven!
In Christus' naam: neem in genade ons aan.
Laat niet uw haters de zege!

- - -

68 hef je hoofden (mel. GvL 561; ps 24)

refrein *hef je hoofden, wijd de poorten,
zie naar je koning die binnen wil gaan.*

- 1 Geheel de aarde, al wie haar bewonen,
de wijde wereld, wat groeit en wat bloeit:
God die haar schiep, Hij is om haar bewogen,
Hij heeft haar lief, die de mens tot zich roept.
- 2 Wie mag de berg van zijn woning bestijgen,
en in zijn huis voor zijn aangezicht staan?
Wie met een zuiver hart zich Hem wil wijden,
met schone handen de levensweg gaat. refrein
- 3 Gezegend ieder, die naar Hem wil horen,
door Hem verlost, en vernieuwd in de Heer.
Je draagt zijn naam, tot zijn dienst uitverkoren:
zijn weg te gaan, Hem te zien immermeer. refrein

69 heilig (mel. Deutsche Messe V)

- 1 Heilig, heilig, heilig, heilig is de Heer.
Heilig, heilig, heilig, God van àl wat leeft!
In de hoogste hemel, overal op aard',
moet U zijn aanbeden, die uw volk bewaart.
- 2 Heilig, heilig, heilig, heilig is de Heer.
Jezus, aller dienaar, daalde tot ons neer:
Hij, die ongeschapen eeuwig is bij God,
Zoon van aller Vader, redt ons van de dood.

70 heilig, heilig, heilig (mel. Lb 457)

- 1 Heilig, heilig, heilig, Schepper van de aarde,
alles wat leeft spreekt van uw heerlijkheid.
Heilig, heilig, heilig, Hij die ons vergaarde:
Jezus, de Heer, die leeft in eeuwigheid.
- 2 Heilig, heilig, heilig, Jezus in ons midden:
Met al uw kinderen brengen wij u dank.
Heilig, heilig, heilig, Heer die wij aanbidden
in brood en wijn: u, onze spijs en drank.

- 71 heilige God** (mel. GvL 568, Lb 415)
- 1 Heilige God, eeuwige Vader,
U, die ons roept te allen tijd:
geef ons van uw levende water, Joh 7,37v
maak ons tot burgers van uw Rijk.
Geef ons geloof: al zien wij U niet,
U bent ons heel nabij,
uw Zoon verwachten wij.
- 2 Heilige God, Zoon ons geschonken,
licht van de wereld, goed en waar,
mens uit een mens, toon ons het wonder,
diep in ons hart en in elkaar.
Wij die geloven dienen hem, die
zo hoog verheven troont,
elk ned'rig hart bewoont.
- 3 Heilige Geest, God ons geschonken,
meester van elk gelovig hart,
door U staan wij op uit de doden,
door U, die heelt wat is verstard.
U doet de weg van Jezus begaan,
en toont ons in de tijd
de grootheid van uw Rijk.
- 4(naam van de heilige)...., bid dat wij werken
voor Hem die met ons is begaan.
Bid dat de Geest steeds ons mag sterken,
bid dat ons hart mag openstaan
voor wie in nood het licht niet meer zien:
Hij is met hen begaan,
met hen die buiten staan.

- - -

- 72 het engelenleger** (mel. *when peace like a river*)
- 1 Het engelenleger, bij God, hemelhoog:
Zij schouwen hun Heer, altijddoor.
Van liefde en pracht, van zijn grootheid en macht
zingt het hemelse engelenkoor.
*God is goed, altijddoor,
zingt het hemelse engelenkoor.*
- 2 De mensen: zij kregen de aard' in beheer,
te zorgen voor àl wat daar leeft;
als goden te zijn, voor de wereld tot heil,
door de Geest die de Vader hun geeft.
*God is goed, geef Hem eer,
door zijn Geest, die zijn kinderen leert.*
- 3 De mens die zichzelf tot de hemel verhief,
verblind voor de Heer die hem wacht,
zichzelf alleen ziet en vergeet wie hem schiep,
heeft zijn ware bestemming veracht.
*God is goed, die ons wacht,
altijddoor als een Vader ons wacht.*
- 4 Maar God, als een vader: Hij ziet wie Hem zoekt,
en hulp uit de hemel verwacht.
Zijn engelen zijn hun voortdurend nabij,
zij volbrengen in zwakheid zijn kracht.
*God is goed, zo nabij,
als een vader en moeder is Hij.*
- 5 Zijn kind'ren op aarde: zij wachten de dag,
dat Jezus zijn macht openbaart.
Zij wachten zijn komst, met zijn eng'len rondom, Mt 25,31
als de Heer al de zijnen vergaart.
*God is goed, die ons spaart.
Geef hem eer, die de zijnen vergaart!*

- - -

171 het jaar (mel. nr 5.)

- 1 Het jaar, zo snel vervlogen,
de dag, zo vlug voorbij,
brengt mij het eind voor ogen
van deze levenstijd
- 2 Wij waren afgeweken,
belust op geld en goed
Wij waren U vergeten,
de God die leven doet.
- 3 U bleef niet hoog verheven,
U daalde tot ons neer.
Uw Zoon hebt U gegeven,
die ons de liefde leert.
- 4 Hij kwam uw volk bevrijden,
zijn liefde is zo groot.
Hij droeg het leed, het lijden,
de angst voor ziekte en dood.
- 5 Laat mij hem steeds vereren,
zijn Geest in mij gelegd;
en laat mij van hem leren,
wat waarheid is en recht.
- 6 Mijn God, ik wil U vragen,
dat U mijn weg verlicht.
geleid mij al mijn dagen,
toon mij uw aangezicht.

- - -

73 het levend Woord (mel. GvL 538, Lb 168)

- 1 Het levend Woord heeft hier gewoond.
God heeft zich in een mens getoond.
De nieuwe Adam, naar zijn beeld:
hij richt ons op, hij maakt ons heel.
- 2 In heel de wereld klinkt zijn stem.
Wie hem beminnen volgen hem,
in wie de mens zijn God ontmoet,
die in zijn vrede delen doet.
- 3 Jezus, de vrede in de strijd,
hij toont zijn volk de eeuwigheid.
Wij zijn getekend met zijn kruis,
op weg met hem, op weg naar huis.
- 4 Jezus, voltooiër van geloof,
de eerstgeborene uit de dood,
hij roept zijn volk. De Heer der kerk:
hij doet ons delen in zijn werk.
- 5 Hij leeft, hij heerst, de angst verdwijnt.
Zijn Geest geleidt te allen tijd
wie in gedachten, woord en daad
het licht van Christus schijnen laat.

200 hoe kan ik ooit (mel. nr 44)

- 1 Hoe kan ik ooit mijn Heer behagen,
Hij, die mijn nood, mijn zonde zag:
Jezus, voor mij aan 't kruis geslagen,
waar hij zijn leven voor mij gaf?
Hoe kan ik ooit het goeds vergelden,
wat mijn Verlosser aan mij deed?
Laat mij het alom doorvertellen:
nooit, dat mijn minnaar mij vergeet! Zie volgende blz.

- 2 Jezus, de mooiste van de mensen,
 één en al liefde, goed en waar,
 wat zou ik buiten u nog wensen,
 die brengt de mensen tot elkaar.
 Wie zou ik anders nog beminnen,
 dan hem, die mij gevonden heeft?
 Niemand dan hem wil ik aanbidden,
 die mij het eeuwig leven geeft.
- 3 Luister naar hem, naar God op aarde.
 Hij opent ons de hemelpoort.
 Laat ons zijn vrede steeds bewaren,
 hoezeer de rust ook wordt verstoord.
 Zijn Geest heeft Jezus ons gegeven,
 zijn liefde als een eeuwig goed,
 om als zijn heil'gen vóór te leven,
 hoe God de wereld heeft bedoeld.
- 4 Luister naar hem, hij vraagt ons allen
 te bidden voor wie buiten staan,
 zij, tot alle kwaad vervallen:
 dat hun de oren open gaan;
 dat zij zichzelf gaan vergeten
 en hem behagen in de tijd,
 met hun verleden zullen breken,
 levend met hem in eeuwigheid.

74 hoe zou ik ooit mijn God vergeten (mel. Lb 429)

- 1 Hoe zou ik ooit mijn God vergeten,
 Hem die gering werd, arm en klein?
 Hij, die mijn leven wilde delen:
 Hij droeg mijn zorg, mijn angst en pijn.
 De Heer die is vóór alle tijd:
 Hij deelde mijn vergank'lijkheid! Zie volgende blz.

- 2 Hoe zou ik ooit mijn God verlaten,
 Hem die om mij zijn Rijk verliet?
 Hem die zich gaf aan wie Hem haatten,
 en uit de diepte mij verhief:
 Hij, door zijn lijden en zijn kruis,
 gaf mij de hemel als tehuis.
- 3 Hoe zou ik ooit mijn God bedroeven,
 de bruidegom die mij verlicht,
 die mij zijn vreugde al doet proeven,
 als ik mijn daden op Hem richt?
 Versterk mijn vuur en ijver, Heer,
 dat ik U beter kennen leer.
- 4 Laat al mijn daden u behagen,
 o Zoon van God en mensenzoon;
 en voor mijzelf niets anders vragen
 dan dat u, Jezus, in mij woont. Gal 2,20
 Geleid mij, neem mij bij de hand,
 en voer mij naar uw vaderland.
- 5 Als door mijn daden, door mijn denken,
 de zonde toch weer speelt met mij,
 laat dan dit vast geloof mij sterken:
 de goede God vergeeft het mij.
 Ik weet mij steeds door Hem bemind,
 bij wie ik eind'lijk vrede vind.
- 6 Is dan de goede strijd ten einde,
 voorgoed voorbij de wereldmacht,
 geen pijn, geen onrecht meer, geen lijden,
 dan zien wij hem, die op ons wacht.
 De bruidegom, zijn goede Geest, Joh 3,29
 geleidt ons tot zijn hemels feest.

- - -

75 hoor mij o Heer (mel. Lb 415)

- 1 Hoor mij o Heer, zie mijn verlangen,
naar mijn toekomstig, eeuwig huis.
Help mij mijzelf, al mijn belangen,
bij u te brengen aan het kruis.
Richt mij weer op, om verder te gaan,
een burger van uw Rijk, van alle last bevrijd.
- 2 Geef mij geloof, geef mij vertrouwen,
laat mij niet gaan in eigen kracht.
Laat mij van U, U alleen houden,
die in de hemel op mij wacht.
Op U mijn hoop, in U mijn geloof,
in U die mij versterkt, die in mij woont en werkt.
- 3 Jezus mijn vriend, Jezus, geliefde,
u hebt uw Geest in mij gelegd.
U heb ik lief, u wil ik dienen,
die mij zo hoog verheven hebt.
Vriend van de armen, redder in nood,
in zorg, verdriet en pijn wilt U aanwezig zijn.

76 Hij die de blinden

- 1 Hij die de blinden de ogen ontsloot
en hen zijn schepping aanschouwen deed:
Hij is het licht, die ons redt van de dood,
de hemelpoort ontsloten heeft.
- 2 Hij die de lammen gebood om te staan,
en hen versterkte met kracht van omhoog:
Hij is de weg, die zijn volk mag begaan:
zij die Hem volgen, in geloof.
- 3 Hij die de tong van de stommen ontbond,
hen in genade weer spreken doet:
Hij geeft zijn volk een nieuw lied in de mond,
voor Hem die gaf zijn vlees en bloed. *Zie volgende blz.*

- 4 Hij die de armen van voedsel voorzag,
hen in zijn liefde verzadigd heeft:
hij gaf zijn leven en daald' in het graf.
Hij werd ons brood, dat leven geeft.
- 5 Hij die verlost, wie door last gaan gebukt,
en hun de lust om te leven hergeeft,
hij is de weg tot waarachtig geluk:
Jezus, de Zoon, die eeuwig leeft.

77 Hij die verlost (mel. Lb 192)

- 1 Hij die verlost uit zond' en dood,
de hemelhoog verheven Heer,
Hij gaf zichzelf als levend brood,
Hij daald' in onze zwakheid neer.
- 2 Hij wekt ons op; de Heer, ons hoofd,
hij voegt ons samen tot zijn kerk.
Hij geeft zijn Geest, die door geloof
in al zijn leden woont en werkt.
- 3 Laat liefde heersen in zijn huis,
verdraag elkaar, wees eensgezind.
Zie, hoe door 't dragen van een kruis
zijn volk de zonde overwint.
- 4 Zij zullen nieuwe wegen gaan,
tot zegen voor de mens in nood.
Zo breekt het nieuwe leven aan,
door God geleid, voorbij de dood.

78 Hij was daar (mel. *watership down*)

- refrein *Hij was daar, toen ik leefde in leegte.
Hij was daar, toen ik de rust niet vond.
Toen ik Hem riep, Hem diep in mij zocht,
heb ik zijn stem verstaan, Hij was daar!* Zie volgende blz.

1 Vanwaar die pijn en onrust,
 waar ik ook ga of sta?
 Overal om mij heen gaat de vraag:
 vanwaar, o vanwaar.
 Heel de dag zoek ik naar het woord,
 dat mij verlossing brengt.
 Of hoor ik het daar zo stil in de wind?
 O, open mijn oor, o Heer, dat ik hoor! refrein

2 Niet bij een vloed van woorden,
 de wijze die bekoort;
 niet bij het plechtig en groot vertoon,
 o Heer, waar U woont.
 Maar heel diep, heel diep in mij, hoor:
 een stem, zo zacht en stil!
 Waar niemand zelf ooit de toegang toe vond,
 uw stem in mij klonk, uw licht in mij blonk. refrein

79 Ik ben het brood (mel. Bortnianski)

1 L Ik ben het brood van het leven. Joh 6,35
 Wie tot mij komt, zal geen honger meer hebben.

A *Manna aan de mens gegeven:
 brood uit de hemel daalt tot ons neer.
 Wie hiervan eet, ontvangt onze Heer.
 O geef hem eer; ja aan hem alle eer,
 Hij keert tot ons weer.*

2 L Ik ben het licht van de wereld. Joh 8,12
 Wie mij volgt, dwaalt niet in de duisternis rond.

A *Jezus, God, en licht der lichten,
 licht in het hart voor wie hem verwacht:
 wie hem ontvangt, die geeft hij de macht,
 als licht te schijnen in donkere nacht,
 zijn licht in de nacht* Zie volgende blz..

- 3 L Ik ben de deur van de schapen. Joh 10,7v
Wie door mij binnenkomt zal worden gered.
- A *Wie hem volgt, de goede Herder,
wie hem bemint, verheugd naar hem hoort,
trekt in zijn kudde vreugdevol voort.
Hij leidt zijn volk, en hijzelf is de poort,
hijzelf is de poort.*
- 4 L Ik ben de verrijzenis en het leven. Joh 11,25
Wie in mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.
- A *Jezus, uit de dood verrezen,
ging tot het eind de weg van geloof.
Zalig, wie in zijn naam is gedoopt,
in hem gelooft, die ons redt van de dood,
de bittere dood.*
- 5 L Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Joh 14,6
Niemand komt tot de Vader, tenzij door mij.
- A *Wie gelooft, die vindt het leven;
die zal het Woord van waarheid verstaan,
en mag de weg ten leven begaan.
Het levend Woord, met de mensen begaan,
wij gaan hem verstaan.*
- 6 L Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Joh 15,5
Wie in mij blijft, zal veel vruchten dragen.
- A *Zie de ranken, rijk beladen:
vrucht van geloof, een levend geloof.
Wie tot de Heer, de wijnstok, behoort,
draagt goede vruchten die nimmer vergaan,
die nimmer vergaan.*

- - -

184 ik bid tot God (mel. nr 12; ps 17)

- 1 Ik bid tot God in waarheid;
 Hij die de harten peilt,
 beproeft mij, onderzoekt mij,
 als ik voor Hem verschijn.
 Hij kent mijn ziel, mijn zinnen,
 zijn wetten blijf ik trouw.
 Ik wil aan niets beginnen,
 dat Hem bedroeven zou.
- 2 Mijn leven wil ik wijden
 aan U, die mij verhief.
 De boosheid zal ik mijden,
 mijn Heer, ik heb U lief.
 U ziet wie mij belagen
 en kwaad doen in het land.
 U redt hen die U vragen,
 geborgen in uw hand.
- 3 De vijand vijand* zoekt mijn leven, *de duivel
 waar ik ook ga of sta.
 Hij weet God niet te vrezen,
 het kwade streeft hij na.
 Hij wil dat wij uw schepping,
 zien als ons eigendom.
 Maar U bent mij tot redding,
 tot ik eens vóór U kom.

80 Ik droomde (mel. *the holy city*)Palmzondag

Ik droomde dat ik woonde in oud Jeruzalem.
 De poorten stonden open en ik hoorde hoe een stem,
 een stem riep uit de tempel: Gezegend Hij, die komt!
 En juichend klonk het wederwoord uit menig kindermond: (2x)
 Jeruzalem, Jeruzalem, zing voor je God en Heer.
 Hosanna in de hoge, hosanna, geef Hem eer! Zie volgende blz.

Goede Vrijdag

Ik droomde, het werd donker in oud Jeruzalem.

En onheilspellend klonken er de kreten: Kruisig hem!

Toen hoorde ik de woorden, de woorden van zijn klacht:

Hebt U mij dan verlaten? Mijn God, het is volbracht! (2x)

Jeruzalem, Jeruzalem, het paaslam is geslacht.

Bekeer je tot de Heer, die je redding heeft volbracht!

Pasen

Ik droomde, ik zag komen de nieuwe hemelstad. openb 21,10

Mijn woorden zijn te pover om te spreken van die pracht.

De tempel was verdwenen, want God was overal.

Het Lam zal haar verlichten, die eeuwig heersen zal. (2x)

Jeruzalem, Jeruzalem, geen dood en lijden meer.

Hosanna in de hoge, hosanna in eeuwigheid!

81 Ik had mijn hart verpand (mel Señor mi Dios)

1 Ik had mijn hart verpand aan mooie dingen,

ik had mijn hart gezet op geld en goed.

Ik telde al mijn aardse zegeningen,

en ik vergat mijn Heer die leven doet.

refrein *Hij geeft een rijkdom, rijkdom onverdiend:*

de Geest van God, die ons vernieuwt.

Wie Hem vereren, levend in de tijd,

zijn met hem één, in eeuwigheid.

2 Ik ging de weg, de weg van dood en zonde,

de brede weg, die ten verderve leidt.

Ik wist niet dat de dood is overwonnen.

Ik zag niet Hem, die leeft in eeuwigheid.

3 Ik was een slaaf, een slaaf van mijn begeren.

Ik werd beheerst door boze overmacht.

Ik wist geen raad, ik kon mij niet verweren.

Ik zocht de rust, ik zocht haar dag en nacht. refrein

4 Was ik een dwaas, God heeft mij niet verlaten,

heeft mij bestraft, tot ik mijn zonde zag.

Ik was verdwaald, maar Hij was mij genadig.

Hij richt mij op, Hij redt mij uit het graf.

5 Mijn ziel wees blij, Hij heeft zijn Zoon gezonden,
 Hij maakt je vrij van zonde en van dood.
 Hij geeft genezing en verzorgt je wonden,
 Hij geeft zijn vrede aan de mens in nood. refrein

82 Ik heb gezondigd. (mel. GvL 212)

V Ik heb gezondigd tegen God onze Vader.
 Ik heb Hem dikwijls niet willen dienen,
 gedaan wat niet goed was in uw ogen.

A *Heer, ontferm U over ons; Heer, ontferm U over ons!*

V Ik heb mij afgewend van Jezus, mijn Heer,
 de wereld liefgehad en U verlaten;
 en in mijn daden U verloochend.

A *Heer, ontferm U over ons; Heer, ontferm U over ons!*

V Ik was niet vol van de Heilige Geest.
 Ik heb U bedroefd door mijzelf te verheffen,
 ik was vol van mijzelf en gaf U niet de ruimte.

A *Heer, ontferm U over ons; Heer, ontferm U over ons!*

83 Ik heb op God mijn vertrouwen gesteld (psalm 18)

1 Ik heb op God mijn vertrouwen gesteld.
 Die mij verlicht is mijn rots en mijn schild.
 Eer Hem die redt uit een zee van geweld,
 die in je ziel de onrust stilt.

2 Ik was omgeven door laster en haat,
 toen mijn geroep door mijn God werd gehoord.
 Hij maakt mij vrij van de macht van het kwaad,
 Hij sprak tot mij zijn reddend Woord.

3 God, Hij is goed voor wie goedheid betoont,
 voor wie Hem dient en zichzelf vergeet.
 Ga ik zijn weg, word ik zeer rijk beloond:
 Hij heeft mij lief, Hij buigt zich neer.

4 God, die de trots en de hoogmoed bestraft,
 maar de geringen verheft in geloof:
 U wil ik dienen, die redt van het graf,
 en mij uw eeuwig Rijk belooft. Zie volgende blz.

5 U doet het Woord van de waarheid verstaan.
Zalig, die gaan, als uw Geest hen geleidt.
U geeft de kracht nieuwe wegen te gaan,
oefent mijn handen tot de strijd.

6 U werd gering, die zo hoog mij verheft,
en mij de ruimte van leven hergeeft.
U doet mij heersen, de vijand te sterk:
mijn God, mijn rots, mijn Heer die leeft.

7 Nu sta ik vast, want hoe hard ook de strijd,
dank ik mijn God die mijn leven behoedt,
die zijn gezalfde bewaart en bevrijdt;
dank ik mijn Heer, mijn eeuwig goed.

84 ik hoor een woord (mel. *Danny boy*)

1 Ik hoor een woord, een woord van alle tijden.
Ik hoor een woord, onzegbaar mooi en goed.
Ik hoor een woord, een woord van liefd' en lijden,
het Woord van God, door wie ik Hem ontmoet. Joh 1,14
O levend Woord, die is van alle tijden,
o Woord van liefd', onzegbaar goed en waar,
mijn Heer en God, die onderging mijn lijden,
U geeft mij door de dood het eeuwig leven weer.

2 God van mijn hart, hoe zal ik U ontvangen?
Ik voel mij zwak, de wereld zuigt en trekt.
God van mijn hart, U ziet mijn diep verlangen.
Geef mij uw Geest, die mij tot leven wekt.
Ik reik omhoog, hoe zal ik U bereiken?
Ik kom tekort, die Rots is mij te hoog. ps 61,3
Kom mij te hulp, opdat ik niet bezwijk!
O kom, Heer Jezus, en versterk mijn zwak geloof. Zie volgende blz.

- 3 Ik zie een land, een land van melk en honing.
Ik zie een land, van oude tijd voorzegd.
Ik zie het land van onze God en Koning.
Het levend Woord wordt in mijn hart gelegd.
Mijn ziel, verheug je in je God en Koning.
Die je verheft: Hij daalde tot jou neer.
Mijn ziel, verheug je als zijn eigen woning.
Vergeten zijn de pijn en tranen van weleer.

85 ik houd van God (mel. Lb 192; ps116))

- 1 Ik houd van God met heel mijn hart,
Hij luistert als ik roep in nood.
Hij heeft mij lief, Hij deelt mijn angst.
Hij richt mij op uit zond' en dood.
- 2 Ik was verdwaald, het eind nabij.
Hij zag mij, en Hij nam mijn hand.
De goede God geleidde mij,
Hij wees mij het beloofde land.
- 3 Ook als ik in het duister tast,
geloof in God behoedt mijn ziel.
Hield Hij, mijn herder, mij niet vast:
ik had geen hoop, geen rust, ik viel.
- 4 De Heer, die al de zijnen leidt,
gedenkt de dood van wie Hem dient.
Ik offer Hem mijn dankbaarheid.
Ik hoop op hem, ik zal Hem zien.

185 ik roep tot U (mel. nr 47; ps 5)

- 1 Ik roep tot U, mijn Heer,
en leg mijn zorgen bij U neer.
Vroeg in de morgen, elke dag,
kom ik tot U, die op mij wacht.
U maakt uw kind'ren vrij,
uw komst verwachten wij. Zie volgende blz.

2 Wie onrechtvaardig leeft,
zichzelf de eer en aandacht geeft,
kan niet verkeren in uw huis,
maar voelt zich bij het onrecht thuis.
Wie alle kwaad niet haat,
die vindt bij U geen plaats.

3 Mijn Heer, wees mij nabij.
Mijn vijanden bedreigen mij.
Hun woorden ruiken naar het graf,
maar ik verwacht de grote Dag.
Als U in macht verschijnt,
dan jubelen wij.

86 ik sla mijn ogen naar omhoog (mel. *I tot the hills*; ps 121)

- 1 Ik sla mijn ogen naar omhoog:
waar komt mijn hulp vandaan?
Mijn Helper die zich nederboog
zal aan mijn zijde gaan.
- 2 Hij staat niet toe dat wie Hem roept
in zonde ondergaat.
Hij rust niet en Hij wordt niet moe
te redden van het kwaad.
- 3 Je zult niet boven je vermo-
gen in verleiding staan.
De Heer zal je verhogen en
bij Hem doen binnengaan.
- 4 Over zijn volk houdt Hij de wacht,
weet wel dat Hij je leidt.
Mijn God bewaart mij dag en nacht
en tot in eeuwigheid.

186 ik stel mijn hoop (mel. nr 56)

- 1 Ik stel mijn hoop op God,
nu staat mijn woning vast,
gevestigd op een rots,
hoe licht is nu mijn last! Zie volgende blz.

- 2 God, in zijn hoog verblijf.
beproeft elk mensenhart.
Hij voedt en koestert mij,
maar boosheid wordt bestraft.
- 3 Hij zond zijn eigen Zoon,
zijn Woord van eeuwigheid,
die ons de Vader toont;
zijn offer maakt ons vrij.
- 4 Wie Jezus liefheeft, die
gaat leven in geloof;
en zal de Schepper zien,
op zijn verheven troon.

192 ik wacht (mel. nr 56; ps 131)

- 1 Ik wacht mijzelf voor trots
en acht mij niet te hoog.
Mijn hart is bij mijn God,
die tot mij nederboog.
- 2 Ik hoor zijn stem, zo zacht,
Hij roept mij bij de naam
Ik houd mij ver van wat
mijn minnaar niet behaagt.
- 3 Zoals een kind, verza-
digd aan de moederborst,
zo rust ik in gena-
de bij mijn Heer en God.
- 4 Geen angst meer voor de dood,
Hij maakt zijn kind'ren vrij.
Zij delen in de hoop
op leven in zijn Rijk.

- - -

87 ik was verheugd (mel. *Jerusalaim*; ps 122)

- 1 Ik was verheugd toen zij mij zeiden:
er is een nieuw gebod!
Ik was verheugd toen zij mij leidden
tot in het Huis van God.

refrein *Het volk van God is onderweg,
van alle zijden komen zij aan.
Stad uit de hemel, zij daalt neder, Jeruzalem.*

- 2 Eénzelfde Geest heeft ons verenigd,
Geest die ons zingen doet,
door Gods genade doet vereren
Hem, die maakt alles goed. refrein:

- 3 Nu staan mijn voeten in uw poorten,
stad die naar vrede heet.
Hier sprak de Heer tot mij zijn woorden:
zijn wet die liefde leert. refrein

- 4 Om al mijn zusters en mijn broeders:
vrede zij in uw poort!
Ja, mag de liefde hen behoeden,
die leven door zijn woord. refrein

- 5 Aan Hem het oordeel voorbehouden,
bij Hem gerechtigheid.
Al wie Hem volgt, die wordt behouden,
en leeft in eeuwigheid. refrein

88 ik zie het land (mel. GvL 483, Lb 237)

- 1 Ik zie het land waar vrede is,
waar vijandschap verdwenen is,
en waar de mensen hand in hand
tezamen leven, in dat land.

- 2 Ik zie de stad waar vrede is,
waar eenzaamheid verdwenen is;
en waar de mensen zorgen dat
er niemand doodloopt, in die stad. Zie volgende blz.

- 3 Ik zie het huis waar vrede is,
waar liefde onder velen is,
en waar de mensen last en kruis
tezamen dragen, in dat huis.
- 4 Ik zie de mens die vrede is,
die ons de weg ten leven is,
Hij, die de mensen op doet staan,
de handen aan de ploeg doet slaan.
- 5 Ik zie het land waar vrede is,
dat aan zijn volk gegeven is:
zij die gedoopt in Jezus' naam,
het eeuwig leven binnengaan.

89 ik zoek mijn God (mel. *I tot the hills*; ps 123)

- 1 Ik zoek mijn God, zie naar Hem op,
naar U mijn lieve Heer,
naar U die kent mijn levenslot,
ik zie geen uitkomst meer.
- 2 De ogen van de jongens gaan
vol aandacht naar hun held,
zoals de meisjes gadeslaan
het voorbeeld, hun gesteld.
- 3 Zo zien wij op naar onze God,
die het geloof beloont,
als Hij in laster, hoon en spot
ons zijn genade toont.
- 4 De wereld stoort zich niet aan God
en lacht om wie Hem dient.
Wij wachten, tot U ons verhoort,
en wij U mogen zien.

- - -

90 in de morgen (mel. *mi Ta bini*, Antillen)

refrein: *In de morgen kom ik bij U, Heer,
met mijn zorgen bij U, mijn Heer.
In de morgen kom ik keer op keer,
leg mijn zorgen, mijn last bij U neer.*

- 1 Ik vond geen rust en ik had verdriet;
ik was bedrukt en ik zag U niet.
U klopte aan mijn verlangend hart,
met mij begaan, ál te zeer benard. refrein
- 2 Ik heb geloofd, dat U mij verhoort.
Ik hef het hoofd, open wijd de poort,
tot U mij troost door uw goede Geest
die in mij woont, en de ziel geneest. refrein
- 3 Nu mij het kwaad is vergeven, Heer.
U mét mij gaat, mij de vrede leert:
nu is mijn leven U toegewijd.
Ik heb U lief, tot in eeuwigheid. refrein

187 in een wereld (mel. nr 60; ps 37)

- 1 In een wereld, vol bedrog,
Jezus, mens als wij op aarde,
aller Heer en aller God,
die de Schepper openbaarde,
sprak tevoren van de Dag
die hij door de Geest voorzag.
- 2 Zij die leven door zijn Geest,
allen die hem toebehoren,
hopen op het hemels feest.
luist'ren naar zijn goede woorden.
Vol van vreugde gaan zij voort,
één met hem, Gods eeuwig Woord. Zie volgende blz.

3 Laat geen jalouzie bestaan
op de voorspoed van de rijken.
Die zal spoedig weer vergaan,
en de rust van hen doen wijken.
God bestemt voor ons zijn land;
maar de hebzucht houdt geen stand.

4 Neem geen deel aan aardse strijd,
laat de liefde je steeds leiden,
zoek naar zijn rechtvaardigheid,
uitziend naar het eind der tijden,
als de Heer zijn volk verheft
en het oordeel and'ren treft.

91 in een wereld vol van zonde (mel. GvL 617)

1 In een wereld vol van zonde,
aan een wereld zonder hoop
wordt het Woord van God verkondigd,
klinkt de boodschap van geloof.
God werd mens, de bron van leven,
heeft aan mensen zich gegeven.
*Jezus, aller God en Heer,
daald' in onze aarde neer. (2x)*

2 In het woeden van de wereld:
zie de moeder met haar kind.
Zalig wie zich wil bekeren,
zalig wie hier vrede vindt.
Hoor de eng'len, hoe zij juichen;
zie de wijzen, hoe zij buigen
*voor een kribbe in een stal,
voor de koning van 't heeal. (2x)* Zie volgende blz

3 Zie het wonder van het leven,
 zie de eeuwig goede Heer,
 aan de mensen trouw gebleven,
 geen verwijt en geen verweer.
 Zie de mens, totaal verlaten:
 hoe hij bidt voor wie hem haten.
*Tot de hemel wordt verhoogd,
 ieder die in hem gelooft. (2x)*

4 In de wereld vol van zonde,
 mensen, levend elk voor zich,
 gaan geloven in het wonder,
 komen leven in zijn licht;
 gaan met oude zeden breken,
 worden tot een levend teken:
*onze God: Hij daalde af,
 en verhief ons uit het graf. (2x)*

92 in het woelen van de wereld (mel. *what a friend*; ps 62)

1 In het woelen van de wereld
 gaat mijn aandacht stil naar God,
 vaste burcht van mijn verweer en
 sterke redder, veil'ge rots.
 Mensen zonder God belagen,
 wie bij Hem een toevlucht zoekt.
 Eens zijn zij voorgoed verslagen.
 In hun woorden schuilt een vloek.

1Kor 10,4

2 Als de mensen mij benauwen,
 gaat mijn aandacht stil naar God.
 Geef je redder je vertrouwen,
 want Hij kent je in de nood.
 Dit bestaan is snel vervlogen,
 vol bedrog en schone schijn.
 Als het leven wordt gewogen,
 wat zal dan de waarde zijn? Zie volgende blz

3 Tracht geen macht en eer te winnen,
 houd je verre van bedrog.
 Zet in welstand niet je zinnen
 op wat straks vergaat tot stof.
 Heer, U wilt mijn hart bewonen.
 U beloont ons naar ons werk.
 Dit heb ik van U vernomen:
 Zoek mijn Geest, die ieder sterkt.

93 in vertrouwen (mel. GvL 530; ps 130)

1 In vertrouwen op zijn liefde
 blijf ik vragen naar mijn Heer:
 Zie genadig op mij neer,
 hoor mijn roepen uit de diepte.

2 Zou U letten op mijn zonden,
 alles wat ik heb misdaan:
 Heer, wie kon voor U bestaan,
 wie genas er onze wonden?

3 Ja, de Heer van alle leven
 maakt het mensenhart gezond.
 Wie in eerbied tot Hem komt,
 wil Hij alle schuld vergeven.

4 Hij, de Helper van de armen,
 Hij, die hoog verheven troont,
 en elk ned'rig hart bewoont,
 wil mijn koude hart verwarmen.

5 Al Gods kinderen, zet je zinnen
 op de gaven van de Heer.
 In genade daalt Hij neer,
 die ons altijd zal beminnen.

6 Onze God: Hij kent de zijnen.
 Hij, die altijd mét ons gaat:
 Hij verheft ons uit 't kwaad,
 wil zijn licht in ons doen schijnen.

188 je bent gezegend (mel. nr 26; ps 112)

- 1 Je bent gezegend, als je leeft
met God in vrees en ijver.
Hij houdt je vast, van Hem de kracht,
zijn Geest zal steeds je leiden.
- 2 Wie met Hem gaat verfoeit het kwaad,
je zult er wel bij varen.
Je wordt verlicht, bij slecht bericht
zul je zijn rust bewaren.
- 3 Gezegend, wie de armen dient,
de Heer zal je belonen.
Maar wie alleen zichzelf ziet,
kan nimmer tot Hem komen.
- 4 Wie God vereert sterft nimmermeer,
de hemel is je woning;
maar wie Hem haat zal eens vergaan,
verworpen door de Koning.

94 Jezus die aan het kruis (mel. GvL 489)

- 1 Jezus, die aan het kruis verheven,
allen die dwalen tot u trekt;
u, die ons met uw Geest van leven
raakt en ons tot nieuw leven wekt;
u, die ons roept, als nieuw geboren,
onzelf vergetend op te staan:
geef allen, die u toebehoren,
om eensgezind uw weg te gaan.
- 2 Jezus, de marteldood gestorven,
die zonder klacht uw leven gaf;
stervend uw moeder nog verzorgde,
levend in liefde tot het graf;
u, die ons roept, in u geborgen,
te delen in uw angst en pijn:
geef hun die u van harte volgen
geloof in uw aanwezigheid. Zie volgende blz.

- 3 Jezus die vele mannen, vrouwen,
aan heel uw kerk ten voorbeeld gaf:
zij die u volgen, vol vertrouwen,
als ook zij dalen in het graf;
u, die uw vele martelaren
in liefde steeds terzijde stond:
laat ons, die dit geloof bewaren,
volharden tot u wederkomt.
- 4 Heer, dienaam vd martelaarriep u
te volgen in de marteldood;
u, diehem/haar hemelhoog verhief, en
....hem/haar binnenleidde voor Gods troon;
u, die met al uw martelaren
bij God de Vader voor ons pleit,
wij bidden: Laat uw volk op aarde
u onverdeeld zijn toegewijd.
- 95 Jezus God en mensenkind** (mel. Lb 328)
- 1 Jezus, God en mensenkind:
wie gelooft er in dit wonder?
Wie alleen zichzelf bemint
haat de mens die is gezonden
om zijn liefde te verklaren,
om zijn God te openbaren.
- 2 Heer die ons de hemel toont,
zou ik buiten U iets wensen?
U die hoog verheven woont,
geeft zich aan geringe mensen.
Neem mijn hoofd, mijn hart, mijn handen,
laat uw liefde in mij branden.
- 3 Jezus, mijn geliefde, die
mij begeert met heel uw wezen:
leer mij, leid mij, dat mijn ziel
leven mag, met u verzezen.
In mijn schamel onderkomen
zoekt de goede God te wonen! Zie volgende blz.

4 Jezus, minnaar die mij wacht,
meester van mijn ziel, mijn zinnen:
buiten mij is donk're nacht,
in mij mag uw Rijk beginnen.
Vol vertrouwen, al mijn dagen,
weet ik mij door u gedragen.

96 Jezus Heer van alle dingen (mel. *what a friend*)

1 Jezus, Heer van alle dingen,
die uw volk tot leven riep,
laat ons steeds uw naam bezingen.
Onze Redder heeft ons lief.
Laat ons in uw liefde leven.
U die hoog verheven troont:
geef uw kinderen hier beneden
dat uw Geest ons hart bewoont.

2 In de wolken, in de diepte,
ja, in voor- en tegenspoed:
wij geloven in de liefde,
die een mensenleven voedt.
Op de bergen: wij aanschouwen
hem uit wie de liefde stroomt.
In de dalen: wij vertrouwen
u die ons geloof beloont.

3 Elke dag hoort u ons vragen:
Laat ons u zijn toegewijd;
en wij danken in de avond
u, die ons in liefde leidt.
U, die ieders last wilt dragen:
u behoedt ons keer op keer.
Ja, wij leven in genade,
de genade van de Heer.

172 Jezus, hemelhoog (mel.: Zie nr 139)

1 Jezus, hemelhoog gezeten,
daalde tot de aarde neer.
Mensenzoon, zo wil hij heten,
God met ons en aller Heer.

refr. *Mensenzoon, aller Heer,
daalde tot de aarde neer.* Zie volgende blz.

- 2 Wie zou hem niet willen dienen,
 in wie God zijn goedheid toont?
 Wie hem volgt, die zal hem zien en
 krijgt zijn liefde als zijn loon. refrein
- 3 Jezus heeft voor ons geleden,
 met ons aller lot begaan.
 In zijn voetspoor wil ik treden,
 tot nieuw leven opgestaan. refrein
- 4 Ieder die zichzelf verloochent,
 om met hem op weg te gaan,
 vindt de hemelpoort geopend,
 en de nieuwe dag breekt aan. refrein

97 Jezus het licht

- 1 Jezus, het licht van de wereld,
 die in een mens tot ons kwam;
 Heer, die de liefde ons leerde,
 Zon die de harten verwarmt,
 refrein *Heer, eeuwig en machtig,
 die al uw schepselen draagt:
 zie hoe verlangend wij wachten,
 wakend, als kwam U vandaag.*
- 2 Jezus, hoelang nog verdragen
 lastertaal en leugenmond?
 Weest u ons licht, alle dagen,
 wachtend de dag van uw komst! refrein
- 3 Help ons U nooit te verlaten,
 nooit te vergelden het kwaad;
 maar om te gaan in genade,
 liefde te geven voor haat. refrein
- 4 Als dan de dag wordt verduisterd,
 verliest de zon alle glans,
 dan komt de Heer in zijn luister,
 God geeft het recht in zijn hand. refrein

Zie volgende blz.

- 5 Nog duurt de tijd van genade,
Ja, nog weerhoudt Hij zijn hand.
Tel dan in eerbied je dagen,
breng in je daden Hem dank. refrein

189 Jezus hij leeft (mel. nr 86; ps 93)

- 1 Jezus, Hij leeft, hij is bekleed
met macht en majesteit;
wie Hem vereert, vol van de Geest,
staat vast te allen tijd.
- 2 Luister naar hem, hij overstemt
de wereld om ons heen.
Wees niet bevreesd, want hij beschermt
zijn volk dat met Hem leeft.
- 3 Jezus, hij is in ieder uur,
nu en voorbij de tijd;
en eeuwig is de levensduur
van wie zijn naam belijdt.
- 4 Hij doet zijn woorden ons verstaan;
en roept van wijd en zijd
zijn heiligen, die met Hem gaan,
tot in zijn eeuwigheid.

195 Jezus ik wil (mel. nr 160; ps 40)

- 1 Jezus, ik wil u steeds bezingen,
hoe hevig ook de wereld woedt.
Wat zou ik zonder u beginnen,
u leert mij hoe ik leven moet.
U doet mij delen in uw vrede,
vol verlangen naar de dag,
dat ik bij u mag binnentreden,
die ik gedurig voor mij zag. Zie volgende blz.

2 Leef met je Heer in vol vertrouwen,
eerbiedig Hem die droeg ons lot.
Zalig zijn zij die op Hem bouwen,
hij roept ons als zijn eigen volk.
Hij droeg de pijn, ons aller lijden,
zie toch hoezeer hij ons bemint.
Zie toch zijn liefde voor de zijnen
geen mens die hiervoor woorden vindt.

3 Heer, uw genade wil ik prijzen,
in u is meer dan recht en plicht.
Eens zal uw volk met u verrijzen,
Zo leert de Geest ons in de Schrift.
Uw wet staat in mijn hart geschreven:
de liefde voor de medemens;
met hart en ziel voor U te leven,
die elk van ons bij name kent.

4 Overall loert op ons de zonde.
leer mij te leven in geloof,
in u die hebt het kwaad gebonden
en ons uw vrede hebt beloofd.
Maak hen beschaamd die ons belagen,
uw kerk bespotten: Dood is dood!
U wil ik dienen, dienen, al mijn dagen,
die redt uw volk uit alle nood.

98 Jezus kwam ons leven delen (mel GvL 530)

1 Jezus kwam ons leven delen,
als de minste, niet geacht.
Wie hem liefheeft en verwacht,
die wordt hemelhoog verheven.

2 Maar zijn volk, zo diep gezonken,
heeft gelasterd en bespot,
heeft gehaat hun Heer en God,
als hun dienaar hem verworpen. Zie volgende blz.

- 3 Hij verdroeg het zonder klagen,
tot het einde, op het kruis.
Zo wijst hij de weg naar huis.
Hij bewaart ons alle dagen.
- 4 Jezus is voorgoed verheven
tot de rechterhand van God.
Hij, die deelde in ons lot,
is ons immer trouw gebleven.
- 5 Zalig ieder, die nu nadert
tot de tafel van de Heer.
Telkenmale daalt hij neer
in het brood van zijn genade.
- 6 Zalig, wie hem mag ontvangen,
om met hem op weg te gaan,
want zijn vrede geeft hij aan
wie oprecht naar hem verlangen.
- 7 Mag zijn liefde in ons gloeien.
Hij die hoogverheven troont
en elk nederig hart bewoont,
doet ons leven openbloeien.

99 Jezus Messias (mel. GvL 532)

refrein *Jezus, Messias, hij die is in eeuwigheid,
daalde af als aller dienaar, levend in de tijd.*

- 1 Zie de mens, door God gekend, en
zie hoe diep zijn val.
Wie zal hen tot God verheffen?
Onheil overal! refrein
- 2 Liefdevolle God op aarde,
Jezus, levend brood,
u die zich om ons niet spaarde:
trouw tot in de dood; Zie volgende blz.

3 u, die onze dood versloeg, u
droeg ons bitter lot.
U, die onze angst verjoeg, u
voert uw volk tot God. refrein

4 Heer, die ons uw Geest wilt schenken,
liefdevol en waar:
mogen wij u steeds gedenken,
dienen in elkaar.

5 Doe ons in uw voetspoor gaan, en
leven tot uw eer,
om voor u de weg te banen,
tot u wederkeert. refrein

100 Jezus mijn Schepper (mel. GvL 417)

1 Jezus mijn Schepper, Heer,
die mij tot leven riep:
u was bij God, aleer
Hij onze aarde schiep.

2 Jezus, mijn broeder, Heer,
geboren uit een maagd:
zie uit uw hemel neer,
verlicht uw mens op aard'.

3 Elk uur dat u ons geeft,
o mens geworden God:
geef, dat u met ons deelt
en keert ons levenslot.

4 Jezus, de mensenzoon,
en dienaar tot het eind,
u die ons hart bewoont
toon ons uw eeuwigheid.

- - -

173 Jezus, mijn leven. (mel.: Zie nr 58.)

- 1 Jezus, mijn leven zonder einde,
om mij te redden uit de nood
droeg u geduldig pijn en lijden,
gaf u zich over in de dood.
Uw eigen vriend heeft u verraden,
de vijand vierde hier zijn macht.
Door al zijn leerlingen verlaten,
heeft onze Heer zijn werk volbracht.

- 2 Jezus, u gaf voor ons uw leven,
u hebt ons boven alles lief.
Wat zal ik nu in ruil u geven,
die mij zo hemelhoog verhief?
mijn hoofd, mijn hart wil ik u bieden,
laat dat mijn offergave zijn.
Leer mij u onverdeeld te dienen,
al ben ik dan ook arm en klein.

- 3 Jezus, u roept uw volk in liefde,
en brengt ons als uw bruid tesaam.
U wilt ons hoofd, ons hart vernieuwen,
om op de levensweg te gaan.
Geef ons uw Geest, die ons verenigt,
verlangend naar de bruidegom.
Wij weten ons door u gezegend,
en bidden: Kom, Heer Jezus, kom!

101 Jezus o Heer (mel. GvL567b)

- 1 Jezus, o Heer van alle dingen,
die zich een volk verworven heeft:
hoor, hoe uw kind'ren u bezingen:
de bruidegom die eeuwig leeft. Joh 3,29

- 2 In u zijn wij als nieuw geboren,
éénzelfde huis, één moedertaal
Jezus, u hebt ons uitverkoren,
te delen in uw bruiloftsmaal. Zie volgende blz.

- 3 Hier mogen wij voorgoed verkeren:
uw huisgezin, uw eigen grond.
Hier mogen wij de liefde leren.
Hier leven wij, totdat u komt.
- 4 Heer, laat uw Geest uw volk versterken,
de nood der wereld toegewijd.
Leer ons te leven en te werken,
als burgers van uw koninkrijk.
- 5 Jezus, eens zien wij u verschijnen,
uw volk ziet vol verlangen uit.
Hoor toch de Heer: hij roept de zijnen,
de bruidegom begroet zijn bruid.

190 Jezus van Nazareth (mel. nr 54; ps 68)

- 1 Jezus van Nazareth, hij kent de zijnen:
allen die Hem als Heer en God belijden.
Hij doet hun recht, Hij doet zijn volk gedijen,
tot aan het einde.
- 2 Hij troost zijn volk met liefdevolle woorden.
Hij is nabij en zal hun steeds verhoren.
Niets kan de rust van wie hem toebehoren
ooit nog verstoren.
- 3 Gezegend allen, die standvastig blijven,
en in beproeving van zijn weg niet wijken.
Zalig zijn zij, zij zullen als de zijnen
met hem verrijzen.

- - -

102 kon ik eens (mel. *shall we gather at the river*)

1 Kon ik ééns opnieuw beginnen,
vrij van alle eigenwaan,
niet alleen mijzelf beminnen,
maar de weg van Jezus gaan.

refr (1) *Levend, levend in de liefde,
de Zoon van God, gekomen om te dienen,
mensankind, gedreven door de liefde,
hij gaf zich tot in de dood.*

2 Kon ik zijn zoals de kinderen:
onbevangen en zichzelf.
Kon ik dat nog eens hervinden,
vrij van wat mijn hart bedelft.

3 Ach, ik kan er wel van dromen,
maar volbrengen kan ik niet,
zonder u, voor mij gekomen,
die mij leert dit nieuwe lied: refrein (1)

4 Met u in de doop verbonden,
door uw Geest die woont in mij,
weet ik mij verlost van zonde,
en voorgoed, voorgoed bevrijd.

5 Ja, ik kan opnieuw beginnen,
elke dag van mijn bestaan.
U doet mij mijzelf hervinden,
en op weg gaan in uw naam.

refr.(2) *Levend, levend in de liefde,
het volk van God, geroepen om te dienen,
één met u, verenigd in de liefde,
wij leven, voorbij de dood.* Zie volgende blz.

6 Laat mij mijn belang niet achten,
zend mij tot de mens in nood,
één met hen, die u verwachten,
met u levend, door uw dood. refrein (2)

103 Kyrie eleison

Kyrie eleison. Heer die mijn verlangen kent,
wees mij genadig.
Christe eleison. Jezus die mijn zonden draagt,
wees mij genadig.
Kyrie eleison. Heer die al mijn hand'len kent,
schenk mij uw vergeving. Amen.

104 Laat elk geslacht (mel. Lb ps 118; ps 90)

- 1 Laat elk geslacht opnieuw ervaren:
God wil voor ons een toevlucht zijn.
Hij, als een Vader, zal bewaren,
wie tot Hem roept in moeit' en pijn.
Heer, die de mens doet wederkeren
tot stof waaruit wij zijn gemaakt,
laat toch uw kind'ren van U leren:
kort is de levensduur op aard'.
- 2 U, onze God, ziet duizend jaren
niet anders dan één enk'le dag.
Wie kan zijn huis, zijn plaats bewaren,
dat hij daar altijd blijven mag?
Vluchtig is ieder mensenleven.
Zij bloeien, dan verwelken zij;
vluchtig de dagen, ons gegeven:
ochtend en avond, en voorbij. Zie volgende blz.

- 3 Heer, wat wij doen staat U voor ogen,
niets, dat voor U verborgen blijft.
Weldra is ons bestaan vervlogen,
voorspoed en zorg: voorgoed voorbij.
Wie is de mens die kan geraken
tot kennis van uw eeuwigheid?
Laat ons de dagen toch bewaken,
U alleen dienen t' allen tijd.
- 4 Heer, hoelang moeten wij nog wachten?
Toon ons uw goedheid en uw trouw.
Eens zal uw volk weer juichen, lachen,
eens worden wij opnieuw gebouwd.
Geef ons verstand, dat wij bemerken
alom op aard' uw majesteit.
Leer ons in vrees voor U te werken, spr 1,7
levend met U in eeuwigheid.

105 Lam Gods U bent gekomen (mel. GvL 630)

- 1 Lam Gods, U bent gekomen,
om liefde te betonen,
een God die bij ons is.
U hebt uzelf gegeven,
opdat wij zouden leven
en delen uw verrijzenis.
- 2 Lam Gods, dat zonder klagen
het onrecht hebt verdragen,
de kruisdood ondergaan:
uw schuldeloze lijden
bewerkt voor alle tijden
de overwinning op het kwaad. Zie volgende blz.

3 Lam Gods, het was de zonde,
die u zo diep verwondde;
en u het leven nam.
Uw liefde, ons gegeven,
verwekt het nieuwe leven,
dat eeuwig, eeuwig duren zal.

4 Laat mij mijzelf vergeten,
de smalle weg betreden,
die naar het leven leidt.
Laat mij uw werk verrichten,
om eens uw aangezicht te
aanschouwen in uw eeuwig Rijk.

106 Lam Gods U hebt gedragen (mel. *Deutsche Messe VII*)

1 Lam Gods, u hebt gedragen
de angsten van het hart.
U kent ons bange vragen,
onzeker en verward.
U die bent opgevaren,
u zult niet verre zijn.
Uw vrede doet bedaren
de onrust en de pijn.

2 Lam Gods, die in zijn lijden
vol liefde tot ons sprak,
u kwam uw volk bevrijden,
de mens die u doorstak. Jes 53,5
Mijn Heer, mijn weg ten leven,
vergevend telkens weer,
verhef uw hand ten zegen,
uw vrede dale neer. Zie volgende blz.

108 maak mij een werktuig (mel. *make me a channel*)

- 1 Maak mij een werktuig van uw Geest.
 Waar hardheid heerst, laat mij uw liefde brengen,
 waar ruzie is uw verzoening, Heer,
 en in twijfel geloof in U.

refrein:

*Mijn Heer, help uw kind, dat ik zal verlangen:
 niet om troost te zoeken maar om te troosten,
 geen begrip te vragen, maar te begrijpen,
 geen liefde, maar mijzelf geheel te geven.*

- 2 Maak mij een werktuig van uw Geest.
 Waar wanhoop heerst, laat mij opnieuw doen hopen,
 in duisternis toon uw heerlijk licht,
 en in droefheid uw eeuwig heil. refrein
- 3 Maak mij een werktuig van uw Geest.
 Wie vrede brengt is een kind van God,
 wie zichzelf vergeet vindt de goede Geest,
 wie U liefheeft vindt eeuwig leven. refrein

109 mensen, waarom? (mel. GvL 489)

- 1 Mensen, waarom zo diep gebogen,
 waarom zozeer terneergedrukt?
 Hoop op je God, Hij wil verhogen,
 wie onder zorgen gaan gebukt.
 Zoek Hem als eerste in de morgen,
 zoek Hem te dienen, heel de dag.
 Bouw op je God, je bent geborgen.
 Ja, Hij blijft waken, heel de nacht.
- 2 Mensen, waarom die harde woorden,
 waarom elkander zo verwond?
 Ach, dat je naar zijn stem toch hoorde,
 mocht Hij toch spreken door jouw mond!
 Geef Hem je hoofd, je hart, je handen,
 bied Hem je lied, je lofzang aan.
 Zie, Hij verbreekt de oude banden.
 Zijn vrede is je deel voortaan. Zie volgende blz.

- 3 Zoals de vluchteling naar vrede,
zo ziet mijn ziel uit naar de dag,
dat alle leed zal zijn geleden,
dat ik uw Rijk betreden mag.
Hef nu het hoofd, en wil geloven
in God die alle onrust ziet.
Zie, hoe de hemel is geopend:
voorgoed voorbij alle verdriet.

110 mensen zoeken

- 1 Mensen zoeken, mensen dwalen,
weten heg noch steg.
Mensen moeten mensen vragen:
wijs mij toch de weg!
Waar kan ik vrede vinden
voor mij en voor mijn kind'ren?
Mensen zoeken, mensen dwalen,
weten heg noch steg.
- 2 Mensen komen, mensen gaan
en wisselen een woord.
Waar de harten opengaan,
daar wordt een naam gehoord.
Naam boven alle namen
brengt al zijn kind'ren samen.
Mensen komen, mensen gaan
en wisselen een woord.
- 3 Mensen horen Jezus' naam:
zie hij maakt alles nieuw.
Stommen spreken, lammen gaan,
en blinden gaan weer zien:
zij, die hem toebehoren,
in hem opnieuw geboren.
Mensen horen Jezus' naam:
zie hij maakt alles nieuw! Zie volgende blz.

- 4 Mensen gaan met hem op weg,
de Schepper toegewijd,
vrede in hun hart gelegd,
die duurt in eeuwigheid.
Opstaan, opnieuw beginnen,
Hij doet hen overwinnen.
Mensen gaan met hem op weg,
hun Schepper toegewijd

174 mijn God die mij riep (mel. nr 100.)

- 1 Mijn God, U die mij riep,
U hebt uw Zoon getoond.
Door hem heb ik U lief,
die nu mijn hart bewoont.
- 2 Hij die het hart geneest,
hij noemt mij bij de naam.
Hij leert mij door uw Geest
de weg tot U te gaan.
- 3 Hij is een nieuw begin,
de nieuwe dag komt aan.
Hij geeft het leven zin,
en heiligt het bestaan.
- 4 Ik dank hem die mij leert:
Ik ben je steeds nabij.
Hij die het hart begeert,
hij heeft mijn ziel bevrijd.
- 5 Mijn Heer, die mij behoedt,
u bent het levend brood.
U gaf uw vlees en bloed,
en redt mij van de dood.
- 6 U die mijn schuld vergaf,
u hebt mij opgericht.
Geen angst meer voor het graf,
de duisternis wordt licht. Zie volgende blz.

7 De mens die u verlaat,
vertrouwt op eigen kracht;
vervalt tot alle kwaad,
tot slechts de dood hem wacht.

8 Uw volk gaat in geloof
in u die ons geleidt.
Uw Rijk hebt u beloofd,
dat blijft in eeuwigheid.

111 mijn God die onze Vader bent (mel. GvL 510)

- 1 Mijn God die onze Vader bent,
die ieder mens bij name kent:
U roept mij tot uw koninkrijk,
voorbij de dood, voorbij de tijd.
- 2 Heer Jezus, God en mensenzoon,
die mij de goede Vader toont:
ik dank U, die mijn onrust zag,
de goede strijd voor mij volbracht.
- 3 De wereld, toch zo snel voorbij,
houdt mij bezet en trekt aan mij.
Laat in beproeving, zorg en pijn
mijn ziel bij U geborgen zijn.
- 4 Zend mij uw Geest, dat Hij mij leert,
en geen verleiding mij nog deert;
dat ik van U mijn hulp verwacht,
dat ik geloof: van U de kracht.
- 5 Mijn God, U roept mij bij de naam!
U doet mij nieuwe wegen gaan,⁹
niet omziend naar wat is geweest,
verlangend naar het hemels feest.

- - -

175 mijn God zie mijn verlangen (mel. nr 27)

- 1 mijn God, zie mijn verlangen,
ik zoek U dag aan dag.
Hoe zal ik U ontvangen,
die al mijn zonden zag?
Op U wil ik vertrouwen,
die mij de schuld vergeeft.
Ik bied U mijn berouw, en
mijn hoop op U, die leeft.
- 2 Mijn ziel was als gebonden
in dit verloren oord.
Toen hebt U mij gevonden,
mijn roepen werd gehoord.
U nam mij in uw armen,
U hebt mijn ziel bevrijd.
U kwam mijn hart verwarmen,
U voedt en koestert mij.
- 3 U hebt in uw genade
uw Geest in mij gelegd
U leerde mij ontwaren
wat goed is en wat slecht.
Nu voel ik diep van binnen
uw liefde, hemelhoog.
Nu wil ik U bezingen,
die tot mij nederboog.

112 mijn God mijn waarheid (mel. Lb 393; ps 30)

- 1 Mijn God, mijn waarheid en mijn leven,
mijn rijkdom en mijn enig goed:
de vijand ziet met vrees en beven,
hoe U mij opricht, leven doet.
- 2 De goede God heeft mij genezen,
en uit de doden op doen staan.
Hij redt mijn ziel, vernieuwd, verzezen;
de diepte liet mij levend gaan. Zie volgende blz.

- 3 Nu klinkt het lied van wie geloven:
de avond valt, de nieuwe dag
komt alle leed en pijn te boven,
voor wie in Hem de liefde zag.
- 4 In dwaasheid dacht ik, zonder zorgen:
Het onheil gaat aan mij voorbij.
Toen hield U zich voor mij verborgen:
mijn ziel verging van angst en pijn.
- 5 Ik riep, die eerst mijn God versmaadde:
Wat wint U, als uw kind bezwijkt?
U boog zich neer, en in genade
verhief mij tot uw eeuwig Rijk.
- 6 In plaats van klagen mag ik juichen:
U schonk uw kind een nieuw gewaad.
Nu zal ik dankbaar steeds getuigen
van U, mijn God, die mét mij gaat.

191 mijn God zo goed (mel. nr 163; ps 135)

- 1 Mijn God, zo goed, die ons behoedt,
Hij brengt ons hier tesaam.
Met allen die zijn luister zien,
bezingen wij zijn Naam.
- 2 Mijn God, zo groot, die ons bekoort
de levensweg te gaan,
Hij heeft ons lief en hoort ons lied,
Hij kent ons bij de naam.
- 3 Wie Hem niet dient, niet voor Hem knielt,
vertrouwt op eigen kracht,
die heeft geen hoop, het oor blijft doof
voor 't onheil dat hem wacht. Zie volgende blz.

- 4 Gods eigen volk vertrouwt Hem, tot de oordeelsdag breekt aan.
Zij zijn als priesters, die Hem zien en bij Hem binnengaan.

113 mijn God zovelen (mel. Lb 463; ps 37)

- 1 Mijn God, zovelen tegen mij,
zovelen tegen één!
Waar is je God? zo spotten zij,
je Helper is je toch nabij?
Vóór U verheft zich géén!
- 2 Ik roep tot U, mijn ziel verwacht
mijn Heer, mijn scherm en schild.
Ik hef het hoofd, van U de kracht.
In zwakheid toont U mij uw macht.
U geeft uw vrede, mild.
- 3 Ik leg mij neer en slaap gerust:
mijn Heer mijn toeverlaat.
Uw goedheid heeft mijn angst gesust,
in moeite blijf ik mij bewust
van U die met mij gaat.
- 4 Mijn Heer, verwijder het geweld,
de onbarmhartigheid.
De vijands dagen zijn geteld:
hij raast, zijn vonnis wordt geveld,
als U in macht verschijnt.

114 mijn hart vindt rust (mel. *Señor mi Dios*; ps 108)

- 1 Mijn hart vindt rust, bij God voel ik mij veilig.
Ik zing mijn lied voor U, die mij vernieuwt.
Laat heel de wereld weten hoe U heiligt,
dat zij U zoeken; en uw redding zien.

refrein *Nu klinkt mijn lied, een nieuwe melodie,
dat elk het hoort, tot eer van God.*

*Nu klinkt mijn lied, een nieuwe melodie,
uw nieuwe Dag bezing ik hier.*

refrein..... Zie volgende blz.

- 2 Uw liefd' en trouw gaan alles ver te boven;
 maak toch uw heerlijkheid bekend op aard'.
 Verhef U Heer, opdat zij het geloven:
 uw volk vindt rust, in U die hen bewaart. refrein
- 3 God roept zijn volk in heden en verleden,
 in Israël begon zijn heerschappij.
 Hij spreekt tot ons: Zie die gesloten steden:
 Wie vindt er toegang, wie verkondig mij? refrein
- 4 U die ons wacht, hebt ons toch niet verlaten?
 Waarom dan trekt U niet meer met ons mee?
 Waar U ons helpt: de vijand wordt verslagen;
 want mensenmacht is ijdel en vergeefs. refrein

115 mijn Heer die is (mel. nr 74)

- 1 Mijn Heer die is vóór alle tijden:
 Jezus heeft ons bestaan gedeeld.
 Hij droeg in liefd' ons lot, ons lijden,
 hij heeft de breuk met God geheeld.
 Die eeuwig is, voorbij de tijd, ex 3,14
 verlost ons van vergank'lijkheid.
- 2 Mijn Heer, voorzien door Gods profeten,
 van God gegeven offerlam,
 die uit de dood ons hebt verheven,
 en aller zonde op U nam:
 U hebt verlost uit Satan's macht,
 wie u gelooft, wie u verwacht.
- 3 U bracht het offer van uw leven,
 tot in de dood had u ons lief.
 U hebt ons hemelhoog verheven,
 uw Geest maakt alle dingen nieuw.
 De zin van alle lijden is,
 te delen dit geheimenis. Zie volgende blz.

- 4 Mijn Heer, het brood van God gegeven,
en voedsel voor de eeuwigheid:
uit u de kracht voor God te leven,
met hart en ziel Hem toegewijd.
Als u ons voedt met hemels brood,
leven wij, midden in de dood.

193 mijn Heer hoe heerlijk (mel. nr 163; ps 8)

- 1 Mijn Heer, hoe heerlijk is uw Naam*, *Jahweh (Ik ben)
waarheen U mij ook leidt.
Ik zie ik uw werk, alom op aard'
zie ik uw majesteit.
- 2 Zie ik de hemel, hoog en ver,
de sterren die U schiep,
dan vraag ik U: Wat is de mens,
door U zo zeer geliefd?
- 3 In ieder kind, zo lief en zacht,
toont God zijn heerlijkheid.
Dit is wat U van ons verwacht,
temidden van de strijd.
- 4 U hebt ons met uw macht bekleed,
als goden ons bedoeld,
met zorg voor wat op aarde leeft
en zo uw wil te doen.
- 5 In deze wereld, vol van pijn,
gaan wij uw wil verstaan:
als kind'ren van één volk te zijn,
de vijand te verslaan*. *de duivel

- - -

116 Mijn Heer wie mag verkeren (mel. *all glory laud and honour*; ps 15)

1 Mijn Heer, wie mag verkeren
in uw gewijde plaats?
Al wie de weg des Heren
met hart en ziel begaat,
ál wie zijn woorden wegen, v
an U niet wijken wil;
en die geen kwaad zal spreken,
maar goed doet en zwijgt stil.

2 Mijn Heer wie mag verkeren
op uw gewijde grond?
Al wie zich zal verweren
tegen de leugenmond;
op wie je kunt vertrouwen,
als op een echte vriend.
Gemeenschap zal hij bouwen,
met ieder die U dient.

3 Mijn Heer wie mag verkeren
bij U te allen tijd?
Al wie de wet des Heren
in woord en daad belijdt.
Wie zo met U zal leven,
de waarheid toegedaan,
staat in uw hand geschreven,
zal bij U binnengaan.

117 mijn herder is de Heer (mel. *the Lord's my shepherd*; ps 23)

1 Mijn herder is de Heer, mijn God.
Hij luistert als ik roep.
In stilte wordt een stem gehoord:
mijn herder die mij hoedt.

2 De Heer, mijn herder, leidt mij voort,
Ik luister, hoor zijn stem.
Hij kent mijn nood, Hij keert mijn lot,
ik vind mijn rust in Hem. Zie volgende blz.

- 3 Hij voert mij naar een groene wei,
geeft voedsel aan mijn ziel.
Aan rustig water voert Hij mij,
zijn Geest verlaat mij niet.
- 4 En als mijn weg door dalen gaat:
de Heer is aan mijn zij.
Ik heb geen angst, ik vrees geen kwaad,
zijn woorden troosten mij.
- 5 Nu offer ik de Heer mijn dank.
Nu staat zijn tafel klaar.
Dan is Hijzelf tot spijs en drank,
zijn koninkrijk is daar!

118 mijn hulp is van de Heer (mel. *I need Thee*; ps 61)

- 1 mijn hulp is van de Heer,
als ik geen uitkomst zie,
ik roep tot U van ver.
die deelt in mijn verdriet.
- refrein *Verhef mij, Heer, verhef mij,
buig U neer en red mij,
en leid mij op de rots, die te hoog is voor mij.*
- 2 Mijn God die ik vereer,
ik ben door U gekend.
De vijand gaat tekeer,
U bergt mij in uw tent. refrein
- 3 Mijn Heer, verlaat mij niet,
op U is al mijn hoop.
Voor U zing ik mijn lied,
zoals ik heb beloofd. refrein
- 4 Mijn God, ik bied U aan:
mijn leven, U gewijd.
Uw weg zal ik begaan,
van vijanden bevrijd. refrein

119 mijn leven is voor U alleen (mel. Lb 397; ps 75)

- 1 Mijn leven is voor U alleen,
aan U de dank en eer.
Ik zie uw wond'ren om mij heen:
nabij is onze Heer!
- 2 Dit zegt de Heer: De dag komt aan,
dat Ik de aarde richt.
Wie op mijn woorden acht wil slaan,
blijft voor mijn aangezicht.
- 3 Je maakt je groot, verlaat mijn Woord:
jij, die mijn waarheid haat.
Maar in het oordeel wacht de dood,
voor wie zijn God verlaat.
- 4 Het oordeel treft wie kwaad bedrijft,
je vindt bij Hem geen plaats.
Met eeuwig goed verzadigt Hij,
wie rechte wegen gaat.
- 5 Mijn lied is voor mijn Heer en God:
Hij komt mij tegemoet.
Hij heft mij op uit zond' en dood.
Mijn ziel vindt rust, voorgoed.

176 mijn lied is voor mijn God

- 1 Mijn lied is voor mijn God,
uit U is mijn bestaan.
U kent ons aller lot;
en roept ons bij de naam.
Wie uw geboden doet,
de medemens bemint,
die wordt door U ontmoet
als uw geliefde kind. Zie volgende blz.

- 2 Jezus, mijn God en Heer,
die mij tot leven riep,
u was bij God, aleer
Hij onze aarde schiep.
Mijn broeder, mensenzoon
en dienaar tot het eind.
in u is mijn geloof,
toon mij uw eeuwigheid.
- 3 Ik merk het telkens weer:
ik ben door u gekend.
De vijand gaat tekeer,
u bergt mij in uw tent.
Nu bied ik het u aan:
mijn leven, u gewijd.
Uw weg wil ik begaan,
als maar uw Geest mij leidt.
- 4 U hebt het aangezegd,
het oordeel dat u velst,
naar waarheid en naar recht;
de tijd is vastgesteld.
Verhef dan niet jezelf,
als goden op de aard'!
Bekeer je van die weg,
want trots wordt niet gespaard.
- 5 Mijn God die in mij woont,
Hij spreekt, ik hoor zijn stem:
Je liefde wordt beloond
in 't nieuw Jeruzalem.
Gezegend wie er luis-
tert, levend in uw dienst.
U voert ons naar uw huis,
mijn ziel, je zult Hem zien!

- - -

120 mijn lied is voor mijn Heer (mel. GvL 417)

- 1 Mijn lied is voor mijn Heer,
uit Hem is mijn bestaan.
Hij daalde tot mij neer;
en riep mij bij de naam
- 2 Jezus, ik heb u lief,
u roept ons tot uw werk.
Wie and're heren dient,
ziet u als hoog en ver.
- 3 Wie uw geboden doet,
de medemens bemint,
die wordt door God ontmoet,
als zijn geliefde kind.
- 4 U hebt het aangezegd:
het oordeel dat u velst,
naar waarheid en naar recht.
De tijd is vastgesteld.
- 5 Verhef dan niet jezelf,
als goden op de aard'!
Bekeer je van die weg,
want trots wordt niet gespaard.
- 6 Mijn Heer, die in mij woont,
hij spreekt, ik hoor zijn stem:
Je liefde wordt beloond
in 't nieuw Jeruzalem.
- 7 Gezegend, wie er luist-
ert, levend in uw dienst.
U voert ons naar uw huis,
mijn ziel, je zult hem zien!

- - -

121 mijn vader (mel. Lb 463)

- 1 Mijn Vader, die de aarde schiep,
de mensen naar uw beeld:
hoelang nog wordt mijn hart bezwaard,
hoelang nog moet ik zoeken naar
U, die de harten heelt?
- 2 Mijn Vader, die mij maakte, om
te leven in uw hof:
ik heb mij van U afgekeerd
en boog mij voor een ander neer.
Die drukt mij in het stof.
- 3 Heer Jezus, die de Vader toont:
op u stel ik mijn hoop,
die in de nacht uw licht ontstak,
de boze bond, zijn macht verbrak. openb 20,2
Nu ga ik in geloof.
- 4 Mijn Vader, die uw Redder zond,
U laat mij niet alleen.
U richt mij op, U houdt mij vast,
mijn moeite wordt een lichte last,
uw vrede wordt mijn deel.

122 naar U gaat mijn verlangen (mel. GvL 483; ps 123)

- 1 Naar U gaat mijn verlangen, Heer.
Zie in uw liefde op mij neer.
U, die elk mensenhart verlicht:
op U is onze hoop gericht.
- 2 Zoals de oren van de knecht
vernemen wat de meester zegt:
zo richt ik mij op U, o Heer,
die mij 't nieuwe leven leert. Zie volgende blz.

- 3 Ook zien de ogen van de bruid
verlangend naar de bruid'gom uit.
Zo zie ik uit naar U, mijn Heer,
verlangend naar uw wederkeer.
- 4 Ontferm U, liefdevolle God!
Uw volk, geminacht en bespot,
vernederd en opzij gezet,
roept in de nood, tot U hen redt.
- 5 In dit bestaan van rust noch duur,
leer ons vooruitzien naar dat uur,
als U in heerlijkheid verschijnt:
dan zal het leed geleden zijn.

177 niemand noemt zich

- 1 Niemand acht zich vrij van zonde,
niemand acht zichzelf volmaakt.
Wij geloven in het wonder:
Jezus, Redder van het kwaad.
Door het doopsel kregen wij
deel aan hem, die maakt ons vrij
met de Herder te verkeren,
die zijn volk de liefde leert.
- 2 Zijn wij van hem afgeweken,
heeft begeerte ons misleid;
deed de wereld ons vergeten
hoe de Heer het hart verblijd,
dan, door boete en gebed,
wordt de mens door hem gered.
Jezus blijft zijn volk getrouw, en
hij beloont oprecht berouw. Zie volgende blz.

3 zij die buiten staan begrijpen
niet wat christenen beweegt
de begeerte te bestrijden,
die de ziel gevangen heeft.
Pluk de dag, zo zeggen zij,
want ons wacht geen hemelrijk.
Heer, ik bid u voor wie dwalen,
dat de ogen open gaan.

4 Eigenliefde doet verliezen
hem uit wie de liefde stroomt;
geeft geen plaats aan de Geliefde,
die elk ned'rig hart bewoont.
Wie zichzelf alleen maar dient,
kan de waarheid niet meer zien
Heer, ik dank U, God van leven,
die mij keer op keer vergeeft.

123 nu is mijn ziel tot rust gekomen (mel. Lb ps 65; ps 65)

1 Nu is mijn ziel tot rust gekomen,
verheugd zing ik U toe.
U riep uw kind bij U te wonen,
sindsdien wordt ik niet moe
in woord en daad U te verheffen:
zo heb ik U beloofd,
toen U zich boog om mij te redden.
O Heer, ik heb geloofd!

2 Gezegend wie, door U geroepen,
uw woning binnengaat;
en uit uw hand ontvangt het goede,
verlost van alle kwaad.
Gezegend wie uw Woord ontvangen,
uw werken zien alom.
Overal wachten, vol verlangen,
uw kind'ren op uw komst. Zie volgende blz.

- 3 Heiligen, als de hoogste bergen,
staan stevig in uw kracht.
't Razen der wereld zal versterven,
bedwongen door uw macht.
Vanaf zonsopgang tot zijn dalen:
uw liefde wekt het land.
Tot alle volkeren en talen
stroomt rijkdom uit uw hand.
- 4 Uw Geest, een stroom van levend water, Joh 7,38
brengt vruchtbaarheid op aard'.
Dit is de tijd van uw genade,
nu wordt de oogst vergaard.
Alom op aarde, in zijn vrede,
bezingt zijn volk zijn Heer.
Ja, Hij ziet om naar onze wereld,
breng dank en geef Hem eer!

124 o God die ieder mens bemint (mel. Lb 463)

- 1 O God die ieder mens bemint,
ik zoek uw aangezicht.
Als heel het leven zinloos lijkt,
mijn hart in tegenspoed bezwijkt,
bent U mijn enig licht.
- 2 O God en Vader van mijn hart,
mijn liefde is gering.
Hoe spoedig word ik afgeleid,
vergeet ik weer uw eeuwigheid,
door doelloos woord of ding.
- 3 Mijn God, die mijn gedachten kent,
en die mijn hart doorgrondt:
bewaar mij voor afvalligheid,
en richt mij op uw koninkrijk.
Heer, maak mijn geest gezond!

- - -

125 o God en Vader, hemelhoog (mel. o *Thou who camest from above*)

- 1 O God en Vader, hemelhoog,
die in uw Zoon zich nederboog,
die in uw kind'ren leeft in de geest, in de geest:
ik dank U, die mij leert en geneest.
- 2 Heer Jezus, die verheven troont,
uit u de Geest van leven stroomt.
U, die mijn lief en leed hebt gedeeld, hebt gedeeld:
ik dank u, die mijn ziel hebt geheeld.
- 3 Mijn Heer, die mijn verlangen ziet,
ik dank u, u hebt allen lief.
Kom tot mij, die u wacht, geef mij kracht, geef mij kracht.
Bedaar mijn onrust, neem heel mijn hart.
- 4 De wereld gaat voorbij, voorbij.
Gezegend, wie benut de tijd.
Gezegend, wie de Heer is gewijd, is gewijd,
als burger van het hemelse Rijk.

126 o Heer hoe heerlijk (mel. Lb 393)

- 1 O Heer, hoe heerlijk is uw woning,
hoe vol belofte is uw kerk,
de kerk van Christus, onze koning,
die als een dienaar voor ons werkt.
- 2 Hier onderricht U al uw kind'ren,
als hij uw goedheid openbaart.
Hier doet U mij het leven vinden,
als ik hem diep in mij ervaar. Gal 2,20
- 3 Al zochten vorsten mij te winnen,
al vond ik alom roem en eer,
ik had geen rust, ik zet mijn zinnen
op de belofte van mijn Heer.
- 4 Al mocht ik duizend dagen delen
in alle aardse overvloed:
ik ben met één dag meer tevreden,
als ik mijn Heer en God ontmoet. Zie volgende blz.

5 En zelfs geen Judas kan verstoren
een hart, dat vrede vindt bij God.
Door Jezus' dood zijn wij herboren,
en één met hem, die deelt ons lot.

6 Gezegend, wie uw huis betreden,
zolang de deur nog openstaat.
Wij knielen, vinden hier uw vrede,
die eeuwig, eeuwig voort bestaat.

7 Nu bidden wij voor hen, die buiten
en in de macht der wereld staan:
dat zij U vinden, naar U luist'ren,
en bij U binnen mogen gaan.

127 o Heer wij zijn gekomen (mel. GvL 483)

1 O Heer, wij zijn gekomen tot
een mensenwereld zonder God.
De wereld gaat aan U voorbij,
hun Schepper God ontkennen zij.

2 De mens, op zoek naar geld en goed,
vergeet uw Geest, die leven doet,
hij lacht om Christus en zijn kerk,
en acht in eigen kracht zich sterk.

3 Uw eigen volk, het is verdeeld,
door ieders voorkeur en idee.
Zo volgen zij hun eigen weg.
Wie luistert, hoort nog wat U zegt?

4 Eens stralend voor uw aangezicht,
verspreid uw kerk een flakk'rend licht.
Herstel toch vuur en ijver, Heer,
als bij uw heil'gen van weleer. Zie volgende blz.

- 5 Heer, zend ons tot de mens in nood,
tot ieder die verloren loopt,
in deze wereld nergens thuis.
Geef hun de vrede in uw huis.

128 o stad van God dooplied (mel. GvL 421)

doopkleed

- 1 O stad van God, waar onze woonplaats is,
Hoe zou in U het kwaad zich kunnen tonen?
Nee, hier ontbreekt zelfs de gedachtenis
aan het bederf, waarin wij moesten wonen.
Het blinkend wit verdrijft de duisternis.
Zo mag uw volk binnen uw muren komen.

doop

- 2 De Heer heeft je doen opstaan uit het graf,
met Hem gestorven en opnieuw geboren. Kol 2,12v
Hij heeft je licht ontstoken in de nacht,
gaf je een levend hart en nieuwe ogen.
Van eeuwigheid heeft Hij je zo gedacht,
vandaag heeft Hij gesproken uit de hoge.

zalving

- 3 Hij neemt je als een vader bij de hand;
Hij kent je angst, je dromen, je gebeden.
Hij richt je hart, je voeten, je verstand,
leert je vertrouwen, maakt je vast van schreden.
Dan geeft Hij jou zijn Geest als onderpand,
als medeburger van zijn stad van vrede.

doopkaars

- 4 Het ware licht, dat ieder mens verlicht,
is Jezus zelf, hij is de grote koning.
Hij is de held, voor wie het duister zwicht.
Hij maakt in al zijn onderdanen woning.
Wie hem doet schijnen, komt niet in 't gericht,
maar zal hem zien, als eeuwige beloning. Zie volgende blz.

doopregister

- 5 U geeft het uw beminden in de slaap.
 Vóór wij U vroegen hebt U al gegeven.
 U hebt ons tot uw eigen volk gemaakt,
 zoals de sterren aan de duist're hemel.
 Licht van uw licht, dat nooit ten onder gaat,
 Heer, onze Heer, in U is eeuwig leven.

194 onrustig is de wereld (mel. nr 15; ps 2)

- 1 Onrustig is de wereld, waar
 de mens zijn God verlaat.
 Zij eren niet hun Schepper, maar
 wat spoedig weer vergaat
- 2 De mens die maakt zichzelf tot Heer,
 werp alle banden af.
 uw Christus kennen zij niet meer,
 zij vrezden niet het graf.
- 3 Maar God ziet hen als dwazen gaan,
 hun einde tegemoet.
 Dan wijst Hij hun zijn Redder aan,
 genadig, eeuwig goed.
- 4 De Vader sprak: Dit is mijn Zoon,
 die in de wereld komt.
 Wie hem bemint wordt rijk beloond,
 alom, uit ieder volk.
- 5 Gezegend ieder, die de Zoon
 in liefde heeft gediend.
 maar wie in hem niet heeft geloofd,
 die zal hem niet meer zien.

129 onze Vader Mt 6,9-13 (mel. R. Korsakov)

Onze Vader die in de hemel zijt,
 uw naam worde geheiligd, Uw rijk kome.
 uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
 Geef ons heden ons dagelijks brood.
 En vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.
 En breng ons niet in beproeving,
 maar verlos ons van het kwade.
 Want van U is het koninkrijk en de kracht
 en de heerlijkheid, in eeuwigheid. Amen.

130 op de eerste dag (mel. GvL 431)

1 Op de eerste dag der week
 komt het volk van God bijeen:
 burgers van Jeruzalem,
 om te luist'ren naar uw stem.

refrein *Hoor, mijn kind, mijn woord van leven,
 op de aarde klinkt mijn stem:
 Wie Mij dient leeft in de vrede
 van het nieuw Jeruzalem.*

2 Onrust van de wereldzee
 voert zovele mensen mee.
 Ieder gaat zijn eigen weg,
 niemand hoort nog wat U zegt. refrein

3 In uw tempel knielen wij.
 Geest van God, U maakt ons vrij.
 Als een levende fontein
 wilt U in uw kind'ren zijn. refrein

4 Hier maakt niemand onderscheid.
 Alle rassen, arm en rijk,
 zoeken voedsel in uw huis.
 Jezus, herder, breng ons thuis! refrein

- - -

167 refreinen (Taizé)

- 1 gloria, gloria, eer aan God in de hoge,
gloria, gloria, hallelujah!
- 2 Hallelujah, hallelujah halleluja, hallelujah!
- 3 Heer ontferm U. (mel GvL 241)
- 4 Heer ontferm U over ons (2x)
- 5 Heerlijk te verkeren in het huis van de Heer,
gedoopt, geroepen als volk van God. (*Bonum confidere*)
- 6 Jezus, gedenk ook mij, in uw koninkrijk gekomen. (2x), (*remember*),
- 7 Laudate, omnes gentes, laudate Dominum. (2x)
- 8 Mijn ziel verlangt naar de Heer,
naar God, de vreugde van mijn hart. (*Mon âme attends*)
- 9 Naar U gaat mijn verlangen Heer, in U alleen is vrede.
Naar U gaat mijn verlangen Heer, U die leeft in eeuwigheid.
(*Confitemini Domini*)
- 10 O Christe, Domine Jesu; o Christe, Domine Jesu.
- 11 Van uw barmhartigheid en uw trouw zal ik altijd zingen, Heer.
(*Misericordias Domini*)
- 12 Waar de liefde woont is vrede,
waar de liefde woont, God is onder ons. (*Ubi caritas*)
- 13 U, die de harten vertroost: mijn God, ik ben niet meer alleen.
- 14 U hebt woorden van eeuwig leven,
tot wie zouden wij anders gaan?
- 15 U, die ons leven geeft, wees ons genadig;
laat ons uw weg nooit verlaten. (*attende Domini*)
- 16 Wacht op mij en waak hier met mij.
Waken en bidden, waken en bidden. (*Restez ici*)
- 17 Wees verheugd, mijn ziel: de Heer die u verheft,
wees verheugd, mijn ziel: Hij daalde tot u neer. (*bless the Lord*)
- 18 alle tijd, alle tijd, alle tijd gaat voorbij, maar het eeuwige rijk,
dat is binnen in mij, binnen in mij. (mel. *Joan of Arc*)
- 19 U bent altijd mij nabij, U bent altijd mij nabij. (*always on my mind*)

178 toen ik zocht (mel. nr156; ps 63.)

- 1 Toen ik zocht naar mijn God in mijn honger en dorst
in een ledig en troosteloos oord,
in die dorre woestijn was mijn Heer mij nabij,
heb ik troostrijke woorden gehoord.

refrein *Hij is nabij, Hij is nabij,
die mijn hart als zijn woning begeert (2x)*

- 2 Met een brandend verlangen en hoop in mijn hart,
toen ik nergens een uitkomst meer zag,
werd mijn bidden gehoord, heeft mijn God zich getoond,
in zijn eeuwige grootheid en macht. refrein

- 3 Van uw liefde, zo groot, die het wint van de dood,
wil ik altijd door spreken, mijn Heer.
Neem mijn hart, neem mijn hoofd, om te gaan in geloof,
laat mij leven, mijn Heer, tot uw eer. refrein

- 4 Hem alleen heb ik lief, die zo hoog mij verhief,
en mij innerlijk verzadigd heeft.
Ja, mijn hart is verheugd met een eeuwige vreugd',
om mijn Heer die zijn leven mij geeft. refrein

- 5 Nu zijn al mijn gedachten bij dag en bij nacht
bij mijn Redder, bij Hem die mij kent.
En ik richt mijn gebed tot mijn Heer die mij redt,
in zijn liefde mij bergt in zijn tent. refrein

- 6 Waar ik ga, waar ik sta, met mijn God zal ik gaan,
die van vijanden mij heeft bevrijdt.
Zie, zij houden geen stand, zij vergaan uit het land
als Hij komt aan het eind van de tijd. refrein

131 toen Jezus aan de zijnen (mel GvL 546)

- 1 Toen Jezus aan de zijnen was verschenen (2x),
wie tot Hem kwamen gaf Hij macht
als volk van God te leven (2x).

- 2 Hij had hen lief tot aan zijn bitt're einde (2x).
Tot in de dood, als levend brood,
gaf hij zich aan de zijnen (2x). Zie volgende blz.

- 3 In leugen en bedrog heeft Hij geleden (2x).
Wie onrecht haat en tot Hem gaat,
zal delen in zijn vrede (2x).
- 4 Temidden van de strijd geeft Hij zijn vreugde (2x);
en nieuwe moed zal ieder goed-
gelovig hart verheugen (2x) *Zie volgende blz.*
- 5 Hij luistert naar het zuchten van de armen (2x);
maar wie zijn hart aan rijkdom gaf,
staat eens met lege handen (2x).
- 6 Wie Hem wil volgen moet zichzelf vergeten (2x).
Wie in zijn Geest zijn lijden deelt,
wordt hemelhoog verheven (2x).
- 7 Heer Jezus, zo gering en allerhoogste (2x),
wij zijn uw volk en tot u komt
geef ons uw Geest, de Trooster(2x).

132 trouwe Jozef (mel. GvL 530)

- 1 Trouwe Jozef, die Maria
op haar woorden hebt geloofd,
en je trouwe hulp beloofd,
als een toegewijde dienaar:
- 2 Als de herder en behoeder
van het heilig huisgezin,
maakte jij jezelf gering,
om het kindje en zijn moeder.
- 3 Jezus, Zoon van God en mensen,
die om ons ter wereld kwam,
werd gedragen op je arm,
als zijn vader en beschermer.
- 4 Jezus, aller mensen koning,
had op jou zijn oog gericht,
kreeg zijn eerste onderricht
in een liefdevolle woning. *Zie volgende blz.*

- 5 Jozef, bid voor wie je vragen
om de zegen van je kind:
dat zijn liefde overwint.
Mag zijn goede Geest ons dragen.

133 u allen die de Heer verwacht (mel. Lb ps 134; ps 134)

- 1 U allen die de Heer verwacht,
jij die Hem dient in donk're nacht:
je zult vervuld van vreugde zijn,
als Hij je duisternis beschijnt.
- 2 Eer Hem, die hoog verheven troont,
en elk gelovig hart bewoont.
De Schepper, in zijn heiligdom:
Hij zegent jou die tot Hem komt.

134 U kent mijn doen en laten (mel. GvL 471; ps 139)

- 1 U kent mijn doen en laten,
U gaat mij niet voorbij;
en altijd, wáár ik gaan zal,
daar rust uw hand op mij.
- 2 Ja U, mijn Heer, behoedt mij,
U bent met mij vertrouwd.
U roept mij, onderzoekt mij,
of ik uw wegen houd.
- 3 Tot aan de verste einder,
de diepte van de dood:
uw hand zal mij geleiden,
uw liefde is zo groot.
- 4 De duisternis, de diepte,
waar zou ik U ontgaan?
Verberg ik mij, U ziet me,
U roept mij bij de naam. Zie volgende blz.

5 Ik dank U, die mij maakte,
mijn lichaam en mijn ziel;
die altijd mij bewaakte,
o Heer, ik heb U lief.

6 Al vóór ik werd geschapen,
mijn Heer, mijn enig goed,
U telde al mijn dagen,
en schreef mij in uw boek.

7 Hoe kostbaar uw gedachten,
hoe goed uw plan met mij!
Uw nieuwe Dag verwacht ik,
uw vrede maakt mij vrij.

8 De vijand zal ik mijden,
geweld en alle kwaad.
Mijn God zal mij geleiden,
bij Hem doen binnengaan.

135 U maakte mij (mel. *Deutsche Messe IV*)

1 U maakte mij met lijf en leden,
de levensadem schonk U mij.
Toen ik van U was weggeleden,
toen zocht U en toen vond U mij. (2x)

2 Wat zal ik, arme mens, U geven?
Ik hef mijn hart vol dankbaarheid
tot U die leeft, hoog en verheven.
Wees bij mij Heer te allen tijd. (2x)

3 Ik bied U aan mijn hart, mijn handen,
aan U mijn God, ál wat ik doe.
Laat mij van U de kracht ontvangen
te leven, leven naar U toe. (2x)

- - -

196 vereer de Heer (mel nr 38; ps 117)

Vereer de Heer, al wat leeft op aarde,
 zijn goedheid is tot in eeuwigheid.
 Hij maakt zijn kind'ren vrij,
 leert ons de waarheid en houdt ons staande,
 hallelujah!

197 verga ik (mel. nr 95)

- 1 Verga ik in een donker dal,
 Jezus, wil mijn hart regeren.
 Als ik twijfel, als ik val:
 neem mijn hand, dat ik mag leren
 in mijn pijn op U te bouwen.
 op uw liefde te vertrouwen,
- 2 Zie mijn strijd met U te gaan,
 in een wereld vol van zonde.
 Vader, neem mijn offer aan,
 laat uw liefde mij verwonden.
 Laat mij nergens vrede vinden
 dan temidden van uw kind'ren
- 3 Mijn verstand en mijn gevoel
 laten zich zo licht misleiden.
 Geest van waarheid, wees mijn doel,
 baken in onzek're tijden.
 Leer mij alles prijs te geven;
 en vervul geheel mijn leven.
- 4 Vader, Zoon en heil'ge Geest,
 zou ik buiten U iets wensen?
 Ik voorvoel het hemels feest,
 toebereid voor al uw mensen,
 die zichzelf in liefd' en lijden
 als een offer aan U wijden.

- - -

137 verkondig alle mensen (mel. GvL 450)

- 1 Verkondig alle mensen
het Woord dat leven geeft.
Vertel hen van zijn vrede,
verkondig hem die leeft.
Bemoedig de ontheemden:
er is een vaderland!
Je bent niet langer vreemden,
hij neemt je bij de hand.

- 2 Verkondig aan de blinden:
Een licht is opgegaan!
Hij laat zich door je vinden,
want Jezus* is zijn naam. *God redt
Hij woont niet hoog verheven,
hij is zozeer nabij.
Wie in geloof zich geven,
die voedt en koestert hij.

- 3 Verheug je en wees blijde,
je zult geborgen zijn.
De Heer gaat aan je zijde,
hij kent je zorg en pijn.
Laat nu de wereld woeden,
die nadert tot zijn eind.
De Heer zal je behoeden
voor zonde in de strijd.

- 4 Laat ál wat leeft nu horen:
Het oude is voorbij!
Je bent opnieuw geboren,³
en Jezus maakt je vrij.
Je kunt in vrede leven,
hij waakt over zijn volk.
Hij heeft zichzelf gegeven,
hij draagt je tot voor God.

- - -

138 vertrouw op God (mel. Lb 421; ps 20)

- 1 Vertrouw op God, die je benauwdheid ziet,
wie tot Hem roepen lopen niet verloren.
Hij is nabij in zorgen en verdriet,
ja, Hij zal elk oprecht gebed verhoren.
De Heer, die nooit zijn volk in nood verliet:
Hij heeft je lief, je mag Hem toebehoren.
- 2 Breng dank aan God, zo liefdevol en goed.
Laat zijn aanwezigheid je hart verblijden.
Hij ziet je offers, komt je tegemoet,
staat je in al je goede werk terzijde.
Hij, die zijn Christus overwinnen doet,
schenkt ons zijn redding, troost in alle lijden.
- 3 Wij roemen niet op onze eigen kracht,
op onze God alleen is ons vertrouwen.
Zij achten niet het onheil dat hun wacht,
die Hem verlaten en zijn volk benauwen.
Hij redt zijn volk met grote overmacht.
Wie tot Hem roept, is veilig en behouden.

139 volk van God (oude melodie)

- 1 Volk van God, gedoopt, herboren,
eensgezind in Jezus' naam:
weet je door de Heer verkoren,
om de smalle weg te gaan. 4

refrein *Eén van Geest, één van Geest,
één met hem die eeuwig leeft.*

- 2 Volk van God, je mag je noemen
naar de naam, die Christus* draagt: *gezalfd
mijn gezalften, en geroepen
tot het offer, dat ik vraag. refrein

- 3 Hoor, mijn volk: de Geest van leven,
die je hart verwarmen wil,
roept zijn kind'ren zich te geven
aan een wereld, koud en kil. refrein Zie volgende blz.

- 4 Ach, mijn volk, zo klein in aantal,
onverdeeld Mij toegewijd:
wees niet bang, want wáár je gaan zal
wordt mijn zegen wijd verbreid. refrein
- 5 Zalig zij, die hun belangen
gans vergeten, in de hoop
eeuwig leven te ontvangen,
en zich geven in geloof. refrein
- 6 Zalig allen die volharden,
om de smalle weg te gaan;
want voor hen schiep ik de aarde,
en Ik roep hen bij de naam. refrein

140 voor tweeduizend jaar *(mel. in Bethlehems stal)*

- 1 Voor tweeduizend jaar, in Bethlehems stal,
het wonder werd waar, de Redder: Hij kwam!
Profeten voorzegden de Zoon, welbemind.
Maria, zij legde te slapen haar kind.
- 2 De herders bij nacht: zij baadden in licht.
Een engelenschare - hemels gezicht -
zij zongen in koren en loofden de Heer:
een mens is geboren, een God daalde neer!
- 3 De wijzen van ver, zij zochten hun Heer.
Zij volgden zijn ster en gaven hem eer.
Zij brachten hun gaven: mirr' wierook en goud,
vol vreugde zij zagen hoe God van hen houdt.
- 4 Al tweeduizend jaar: wij dienen de Heer;
en met onze gaven knielen wij neer.
Een toegewijd leven, ons geld, ons gebed:
wij willen het geven aan hem, die ons redt.

- - -

141 waar ik ook ga de schepping (mel. *lead kindly Light*)

1 Waar ik ook ga, de schepping toont Gods macht en majesteit.

Alom op aard' het offer wordt gebracht van dankbaarheid.

Waar zou ik zijn, had niet de goede Geest mij God doen zien, mijn God die mij geneest.

2 Waar ik ook ga: mijn ogen zijn gericht op Jezus' kruis.

Waar ik ook sta: ik zoek zijn aangezicht, hij brengt mij thuis.

Waar zou ik zijn, had niet uw reddend Woord* mijn pijn gekend, mijn smeekgebed verhoord?

*Christus

3 Waar ik ook ga: mij leidt de goede Geest, Hij geeft mij raad.

Hij openbaart wat altijd is geweest en nooit vergaat.

Nu buig ik neer voor Hem die leven doet; en dank mijn Heer, zo liefdevol en goed.

142 Waar ik ook ga is mijn hart bij mijn God. psalm 25

1 Waar ik ook ga is mijn hart bij mijn God, word ik vervolgd, dan is Hij mij nabij.

Word ik vernederd, belasterd, bespot: nooit, dat mijn Redder wijkt van mij.

2 Wie U wil dienen staat nimmer beschaamd, wie U verlaat gaat in schande gehuld.

Leer mij de leugen te zien en weerstaan, Heer, dat uw waarheid mij vervult.

3 God is getrouw, wijst wie dwalen de weg, als zij verlangen zijn woord te verstaan;

toont de zachtmoedigen waarheid en recht, leert hun de eerbied voor zijn naam. Zie volgende blz.

4 Wie wil er leven in eerbied voor God?
 Hij doet de weg van de liefde begaan;
 opent je hart voor het grote gebod, Mt 22,36v
 leert je met Jezus op te staan.

5 God, die verlost uit de macht van het kwaad,
 kom mij te hulp: ik ben eenzaam, alleen.
 U ziet mijn angst voor de laster, de haat,
 U ziet de vijand om mij heen.

6 U bent mijn toevlucht, mijn Rots van behoud,
 die mij uw wet in het hart hebt gelegd.
 Heer, mijn verlangen, genadig en trouw:
 zegen uw volk, dat zoekt uw weg.

143 waar wordt het Woord bewaard (mel. *how many a road*)

1 Waar wordt het eeuwige Woord toch bewaard, Joh 1,12
 dat mensen weer brengt tot elkaar?
 Is het hoog in de hemel of diep in de aard':
 waar zal ik het zoeken, ja waar?
 Ook al moet ik verdriet en verdrukking doorstaan,
 ik rust niet aler ik ontwaar

refrein *het levende Woord, dat brengt ons tot elkaar,
 het Woord, dat brengt mensen tot elkaar.*

2 Ken je de prijs die een mens wordt gevraagd,
 voordat hij het houdt in zijn hand?
 Wie zichzelf niet meer telt, zal zijn weg mogen gaan,
 betreden het heilige land.
 En gezegend de mens, die Gods Woord hier verstaat,
 de liefde die ons overmant: refrein

3 Hoor dan mijn volk, want de Geest zegt u aan:
 niet hoog en niet ver is mijn Woord.
 Waar de wereldse wijsheid niet binnen kan gaan
 - zo nederig laag is de poort -
 daar doet God zijn geheim door de kleinen verstaan,
 zijn liefde, zij zeggen het voort: refrein

144 wanneer zal ik mijn God bereiken (mel *mercy-seat*)

1 Wanneer zal ik mijn God bereiken,
zal de onrust van mij wijken?
Ach, ik weet het: Gods geboden
gaan mijn krachten ver te boven.

refrein: *Leid mij op de veil'ge rots!*

2 Een slaaf ben ik, geboeid, gebonden,
door de wereld, door de zonde.
Zou ik op mijzelf vertrouwen:
op het zand zou ik dan bouwen. refrein

3 Mijn God, ik hoor uw Woord van leven:
Jezus heeft zichzelf gegeven,
Lam van God en offergave,
die mij voor uw troon zal dragen. refrein

4 Heer Jezus, u versloeg de dood, en
brak de banden van de boze.
Help mij verder, voer mij nader
tot mijn Schepper, onze Vader. refrein

5 Nu ga ik in geloof: een vreemde,¹
ver van huis als een ontheemde.
Maar mijn hoop, mijn Rots, mijn broeder,
zal mij onderweg behoeden. refrein

145 wat de wijzen niet begrijpen (mel.nr 9)

1 Wat de wijzen niet begrijpen,
het verstand te boven gaat;
wat geleerden niet bewijzen,
wordt door het geloof verstaan.

refrein *Het bewijs van onze hoop
wordt verkregen door geloof:1
door de wijzen niet aanvaard, en
aan uw kind'ren geopenbaard.* Zie volgende blz.

- 2 God, almachtig in de hoge,
in uw schepping zien wij U. Rom 1,20
Zalig allen die geloven
in uw goedheid, hier en nu. refrein
- 3 Jezus, goedheid zonder zonde,
zalig allen, in geloof,
als één volk met u verbonden:
wij het lichaam, u ons hoofd. refrein
- 4 Jezus, uit de dood verreezen,
heeft zijn macht geopenbaard.
Wat zijn wonderen bewezen,
wordt nu in geloof aanvaard. refrein
- 5 Geest van God, zijn volk geschonken:
reinig, heilig ons bestaan;
dat wij, vrij van alle zonde,
eens de hemel binnengaan. refrein

146 wat nooit het oog (mel. *loof loof de Heer*)

- 1 Wat nooit het oog nog mocht aanschouwen,
wat nooit het oor nog had gehoord,
geeft onze God aan wie vertrouwen
op zijn verheven, eeuwig Woord.
Hij heeft ons in de geest getoond
zijn eigen Zoon, die in ons woont.
Hallelujah, hallelujah!
- 2 Wij die geloven, zien verlangend
naar onze Redder die ons roept.
Wie zich hem geeft, die mag ontvangen
Jezus de koning, eeuwig goed:
Hij die ons leert om op te staan,
met hem een nieuwe weg te gaan.
Hallelujah, hallelujah! Zie volgende blz.

- 3 God toont zijn volk zijn eeuwig wezen:
goedheid en liefde, onverhuld.
Hij zoekt mijn ziel, ik mag beleven,
hoe mijn verlangen wordt vervuld;
hoe Hij zijn liefde in mij legt,
zoals de Schrift het heeft voorzegd.
Hallelujah, hallelujah!
- 4 Laat dan je woorden, laat je daden
van hem getuigen, goed en waar.
Ook toen zijn vriend hem had verraden,
ook toen zijn kruis hem woog te zwaar,
heeft hij zijn Vaders wil verstaan,
is hij de smalle weg gegaan.
Hallelujah, hallelujah!
- 5 Wees niet verwonderd als de wereld
Jezus verloochent en verlaat;
als wie hem volgen en vereren,
worden vernederd en gehaat.
Want hij blijft werken tot vandaag,
om te versterken wie hem vraagt.
Hallelujah, hallelujah!
- 147 wees mij genadig** (mel. *loof loof de Heer*; ps 57)
- 1 Wees mij genadig, mijn God en Vader,
als ik mijn toevlucht bij U zoek.
Onder uw vleugels, zo warm, weldadig,
voel ik mij veilig, welgemoed,
tot het gevaar voorbij zal zijn.
De goede God, Hij houdt van mij,
hallelujah, hallelujah! Zie volgende blz.

- 2 Mensen, de zonde kleeft aan hun handen:
 ruzie, verdeeldheid om mij heen.
 Jezus zal komen, hij maakt te schande
 ieder die ziet zichzelf alleen.
 Ja, op die dag, voor ieders oog,
 toont hij zijn grootheid, hemelhoog,
 hallelujah, hallelujah!
- 3 Wie mij belasteren en belagen
 komen ten val door eigen kwaad.
 Uit U de vrede: hij zal niet slagen,
 die zich verhardt, uw weg verlaat.
 Vat moed mijn ziel, verwacht de dag,
 dat je voor Hem verschijnen mag
 hallelujah, hallelujah
- 4 Nu is mijn lied voor mijn God en Vader,
 die ons in liefde tot zich roept.
 Hemelse vrede vervult de aarde:
 allen die zingen: God is goed!
 Ja, op die dag, voor ieders oog,
 toont U uw grootheid, hemelhoog,
 hallelujah, hallelujah!

148 wie de Heer verwacht (mel. *glory glory hallelujah*)

- 1 Wie de Heer verwacht,
 verlangt zijn woorden te verstaan,
 hoort een stem, zo zacht,
 die je een nieuwe weg doet gaan:
 Stem in je geweten die je onderscheiden doet,
 wat kwaad is en wat goed.
Glory, glory, hallelujah, (3x)
wat kwaad is en wat goed. Zie volgende blz.

2 Als je gaat verlangen
 dat zijn liefde in je leeft,
 als je mag ontvangen
 van het brood dat Hij je geeft;
 als je dan gaat leven
 uit zijn grote overvloed,
 dan maakt Hij alles goed!
Glory, glory, hallelujah, (3x)
dan maakt Hij alles goed.

3 Breng je pijn en vragen
 bij de Heer, die altijd waakt;
 Die je last wil dragen,
 heeft je leven nieuw gemaakt.
 Als een goede herder
 waakt Hij over groot en klein.
 Je zult in vrede zijn.
Glory, glory, hallelujah, (3x)
je zult in vrede zijn.

166 Wie kan 't wonder ooit bevatten? (mel. nr 44)

1 Wie kan het wonder ooit bevatten?
 God daalde tot de aarde af.
 Wie zal zijn Woord op waarde schatten:
 God die als mens zichzelf gaf?
 Wie zal hem naar behoren eren,
 die in de diepte tot ons kwam?
 Laat ons van hem de liefde leren,
 die onze zonden op zich nam. Zie volgende blz.

- 2 Zie, in de armen van Maria,
de mens geworden Zoon van God.
Zie onze Redder, als een dienaar,
die met ons deelt ons droevig lot.
Hij, die genoot het eeuwig leven
bij God de Vader in zijn Rijk:
zie, hoe hij als een sterf'lijk wezen
ons tot een broeder wilde zijn.
- 3 Hoor, hoe de eng'len zich verheugen,
danken hun God in stralend licht.
Hoor, hoe zij zingen, vol van vreugde:
God toont zijn volk zijn aangezicht.
Herders, zij haasten zich naar Bethl'em,
zij vinden daar ons aller Heer.
Moeder Maria, zie, zij legt hem
voorzichtig in de kribbe neer.

149 wie kent de hemelse stad? openb 21 (mel. GvL 465a)

- 1 Wie kent de hemelse
stad die naar vrede heet?
Zalig de mens, die de
naam van die stad nog weet! (2x)
- 2 Hemels Jeruzalem,
vrede is in uw poort.
Mensen van goede wil
hebben uw naam gehoord. (2x)
- 3 Stad zonder duisternis,
hier is de Heer uw licht.
Zon die nooit ondergaat,
verlicht elk aangezicht! (2x)
- 4 Hier springt de levensbron,
voor wie op Hem vertrouwt.
Ja, wie z'n leven geeft,
wordt hier opnieuw gebouwd. (2x) Zie volgende blz.

- 5 Wie hier geboren zijn,
dragen zijn naam voortaan,
staan in zijn hand gegrift,
zullen zijn wegen gaan; (2x)
- 6 gaan door de Geest geleid,
sterren in donk're nacht;
ziende de heerlijkheid,
heerlijkheid die hun wacht. (2x)

150 wie met hart en ziel psalm 1

refrein *Wie met hart en ziel Gods Woord ontvangen mag,
is als een boom geplant aan levend water,
die goede vruchten geeft.*

- 1 Gelukkig is de mens, die geen deel heeft aan het ónrecht,
die niet meedoet àls er kwaád gesproken wordt.
- 2 Gelukkig is de mens die Gods wétten na wil leven,
die Hem voor ogen houdt en hierin vreúgde vindt.
- 3 Wie zo leeft is als een boom aan het wáter geplant,
als het tijd is zal hij gòede vrúchten dragen.
- 4 Heel anders gaat het hen die leven zonder Gód:
zij lijken meer op kaf dat verwaait in de wínd.
- 5 Wie kwaad doen gaan verlóren als het oordeel komt.
In de gemeenschap der heiligen verrijzen zij niét.
- 6 God kent de weg van hen die rechtvaardig léven.
Zonder uitzicht is een leven zònder Gód.

151 wie vertelt mij hoe te leven (mel. Lb 459)

- 1 Wie vertelt mij hoe te leven,
voor wie opent zich de poort?
Wie zal mij het antwoord geven,
spreken het verlossend woord? Zie volgende blz.

- 2 Vraag geleerden, biologen:
waar vind ik de levensbron?
Ongegrond zijn hun betogen:
toeval als een optelsom.
- 3 Vraag ik mensen, luxe levend,
waar de rust gevonden wordt?
Doen zij snel je doel vergeten:
Pluk de dag, de tijd is kort!
- 4 Vraag ik moslims of de joden,
of hun godsdienst uitkomst biedt?
Tonen zij mij hun geboden:
Doe dat, want meer is er niet.
- 5 Vraag ik goeroes in vertrouwen,
waar het leven mij toe leidt?
Gaat hun inzicht mij benauwen:
Zoek jezelf te allen tijd.
- 6 And'ren leren het begeren
te beheersen: veel gevraagd!
Duizend levens te proberen,
waar toch niemand ooit in slaagt.
- 7 Niet in werken, niet in woorden,
waar ik eind'lijk vrede vindt;
maar de eenvoud mij bekoorde,
en de onschuld van een kind.
- 8 Zie, de goedheid mij gegeven,
in een mens van vlees en bloed.
Zie, zachtmoedig, bron van leven,
Jezus, ned'rig, eeuwig goed.

- - -

199 wie zal mij ooit (mel. nr 116)

- 1 Wie zal mij ooit verklaren
het wonder van 't heelal,
hoe alles is geschapen,
de aarde, berg en dal,
de zeeën en de stromen
met alles wat daar leeft,
hoe alles is gekomen
wat God geschapen heeft?

- 2 Wie zal mij ooit verklaren
de schepping uit het niets,
de mensen op de aarde, ps 82
die Hij als goden schiep, gen 1,26
om naar zijn beeld te leven,
onschuldig, goed en waar?
Zijn Geest, aan ons gegeven:
Hij doet 't ons verstaan.

- 3 Wie zal ons weer verheffen
tot onze oude staat,
wie zal ons komen redden,
verlost van alle kwaad?
Dank God, die in genade
zijn eigen Zoon ons zond,
die tot ons nederdaalde
in Jezus, God met ons. Zie volgende blz.

- 4 Heer Jezus, God en Koning,
 u nam de laatste plaats.
 U zocht ons als uw woning,
 een God die met ons gaat.
 Voor hen die bij u horen
 heeft nu het leven zin.
 Zij zijn opnieuw geboren,
 u bent een nieuw begin.

152 Woord van God (mel. *love divine*)

- 1 Woord van God en Woord van leven,
 Jezus, hoogverheven Heer,
 Woord van God, de mens gegeven,
 daald' in onze aarde neer.
- refrein: *Vol verlangen naar zijn gaven,
 al zijn kind'ren op de aard'
 bidden, werken, wachten, alle dagen,
 tot de Heer zijn volk vergaart.*
- 2 Zoon van Jozef en Maria,
 vol van vrede, mensenvriend,
 aller Heer en aller dienaar:
 door uw Geest wordt alles nieuw. refrein
- 3 God uit God en licht der lichten,
 Zon die schijnt in donk're nacht:
 zie de zonde voor hem zwichten.
 Hij verdrijft de boze macht. refrein
- 4 Nu nog in verlangen, dromen,
 wachten wij de grote dag,
 dat wij onze Heer zien komen,
 met zijn eng'len, in zijn macht. refrein

Zie volgende blz.

5 Eens is alle leed geleden,
 angst en pijn voorgoed voorbij.
 Doe ons in uw vrede delen:
 volk van God, met U op reis. refrein

153 woorden van liefde en vrede (mel. *whispering hope*)

1 Woorden van liefde en vrede,
 daar waar de rust wordt verstoord,
 daar waar zo zwaar wordt geleden,
 worden uw woorden gehoord.
 Stem wordt gehoord uit de hoge,
 die tot ons spreekt, zo zacht,
 daar waar het recht wordt verbogen,
 spreekt tot het angstig hart:

refrein: *Kom nu tot Mij met je angst en je zorgen,
 Kom nu tot Mij, in mijn armen geborgen.*

2 Woorden van liefde en vrede,
 woorden van troost in de nacht:
 Hij die je lot wilde delen,
 heeft de verlossing gebracht.
 Hoog aan het kruishout verheven,
 roept Hij zijn volk bijeen.
 Armen, vertrapt en verdreven,
 vinden uw vrede, Heer.

3 Woorden van liefde en vrede,
 vrede temidden van strijd:
 Jezus, ten hemel verheven,
 heeft van de angst ons bevrijd.
 Hij, door zijn Geest, wil ons leiden;
 Geest die het hart verblijdt,
 voert ons door angstige tijden,
 toont ons zijn eeuwigheid. refrein

- - -

154 wij brengen dank (mel. GvL514)

- 1 Wij brengen dank in diep ontzag
de Vader, die ons leven gaf;
die in een wereld vol van kwaad
zijn kind'ren niet verloren laat.
- 2 Wij brengen dank de Zoon van God,
de mensenzoon, die deelt ons lot.
die onze donk're nacht beschijnt,
en ons verheft in eeuwigheid.
- 3 Wij brengen dank de goede Geest,
die leven brengt, de ziel geneest.
Hij leert zijn volk wat zonde is,
en dat het kwaad gebonden is. openb 20,2
- 4 Ons leven zal geborgen zijn;
en eenmaal zal het morgen zijn,
als heerlijk licht ons wordt getoond:
de Heer die in ons midden woont.

198 Wij zingen (mel. nr 22; ps 33)

- 1 Wij zingen een nieuw lied voor God,
voor Hem die deelt ons levenslot,
ons ondersteunt en koestert, tot
wij worden opgenomen.
Wij zingen ons nieuwe lied
voor Hem die ons in liefde schiep,
en allen tot zijn volk verhief,
die Hem eerbiedig loven.
- 2 Hij heeft het ál tot stand gebracht
en het geordend door zijn macht.
Wie Hem verlaat en niet verwacht,
wordt eens door Hem verloochend.
Gezegend, wie door geloof
hoort bij het volk dat God zich koos;
en steunt op de vaste hoop:
Hij redt mij uit de doden. Zie volgende blz.

- 3 Vertrouw niet op je eigen kracht,
zie naar de hemel die je wacht,
de Heer bewaakt ons dag en nacht,
opdat wij tot Hem komen.
De Vader, die eeuwig leeft,
en ons zo hoog verheven heeft,
zijn Geest, die ons liefde leert,
Hij wil ons hart bewonen.

155 zalig de mens (mel. *Jesus shall reign*; ps 1)

- 1 Zalig de mens die het kwade niet volgt,
verre van laster en bedrog;
die in Gods wet zijn vreugde vindt,
door Hem gekend, zijn lieve kind.
- 2 Zalig ben jij, die zich keert tot de Heer,
vol van de Geest zijn wegen leert;
aan levend water staat geplant,
en goede vruchten dragen mag.
- 3 Maar gelijk kaf dat verwaait in de wind,
dwarrelt tot niemand het nog vindt,
zal ook de mens die God verlaat
vruchteloos naar zijn einde gaan.
- 4 Als je volhardt in je kwade gedrag,
houd je geen stand, die laatste dag.
Maar wie de Heer in liefde dient,
rijst uit de dood en zal Hem zien.

179 zalig zij (mel. nr 60)

- 1 Zalig zij, die arm van geest,
God in alle eenvoud dienen.
Zalig wie zichzelf vergeet,
om naar Jezus op te zien, en
zalig wie het eeuwig Rijk
erft als loon voor deze strijd. Zie volgende blz.

2 Ieder die op hem vertrouwt,
laat zich door geen luxe leiden.
Wie hem steeds voor ogen houdt,
mag zich in zijn Geest verblijden:
in de wereld niet geacht,
in de hemel opgewacht.

3 Eer van mensen, geld en goed:
wie dit alles heeft verlaten,
wie alleen de Heer nog zoekt,
leert Hem kennen als een Vader,
en verstaat het groot geheim:
God is steeds zijn volk nabij.

4 Zalig zij, die arm en klein,
God in alle dingen zoeken.
Door hun liefde zullen zij
in dit leven Hem ontmoeten,
die zijn volk, voorbij de tijd,
leidt tot in zijn eeuwigheid.

156 zie die prachtige dag Lc 1,26-38

1 Zie die prachtige dag,
dat de aarde het zag,
hoe het hemelse hof naar haar boog.
Zie de engelenmacht:
hoe in spanning zij wacht,
als de engel daalt af van omhoog.

refrein *Alles wordt nieuw, alles wordt nieuw,
als de hemel de aarde beweegt.* (bis)

2 Hoor hoe Gabriël groet,
die Maria ontmoet:
Wees verheugd, jij gezegende vrouw!
Die in eeuwigheid troont,
ja, Gods enige Zoon,
wordt geboren, geboren uit jou. refrein

Zie volgende blz.

- 3 Door profeten beloofd,
door Maria geloofd:
onze Redder, die God openbaart.
En wij zeggen het voort,
van het eeuwige Woord:
onze broeder, God met ons op aard'. refrein
- 4 Zie de goedheid van God:
wie hem loochent, bespot,
gaat niet binnen in zijn koninkrijk.
Wie verlangt Hem te zien,
wie in liefde Hem dient,
zal in eeuwigheid herboren zijn. refrein
- 157 zie hoe de hemel wordt verduisterd** (mel GvL 567b)
- 1 Zie hoe de hemel wordt verduisterd,
de mens niet meer zijn God wil zien.
Niemand die naar uw woorden luistert,
U zoekt en U van harte dient.
- 2 Zie, hoe de rijken zich verbreiden,
en buigen voor hun geld en goed.
Zie, hoe de armen moeten lijden,
verstoten uit uw overvloed.
- 3 Zie hoe de schaamte wordt geschonden,
de oude bakens zijn verzet.
Aloude wetten zijn ontbonden,
vergeten is de God die redt.
- 4 Hoor toch naar wie verloren lopen,
en onbekend met Jezus' naam.
Zie hoe zij zoeken, hoe zij hopen:
vernieuwing van een leeg bestaan.
- 5 Zie naar uw kerk: verzwakt, verslagen,
verdeeld, vernederd en veracht.
Hoor hen, die naar U blijven vragen:
uw volk dat nog zijn Heer verwacht. Zie volgende blz.

158 zie toch hoe goed (mel. o *lamb of God*; ps 133)

- 1 Zie toch hoe goed bijeen te zijn,
als broers en zusters één te zijn,
in God die redding heeft beloofd
wie leven in geloof, geloof.
- 2 Zie toch hoe goed te nad'ren tot
een liefdevolle Vader God,
die in zijn huis ons hart geneest,
ons zalfde met zijn Geest, zijn Geest.
- 3 De rijke zegen van de Heer
daalt in zijn huis op allen neer;
en één van geest verheugen wij
ons in zijn eeuwig koninkrijk.

159 zing van nieuwe dingen (mel. *land of hope and glory*)

- 1 Zing van nieuwe dingen. Wereld vol verdriet,
laat ons God bezingen, Hij vergeet ons niet.
Hij daald' uit de hemel in de diepte neer.
Zing je lied voor Hem, die ons de liefde leert. (2x)
- 2 Zing van nieuwe dingen, Jezus droeg ons lot.
Hoor de eng'len zingen: Jezus is uw God.
Hij is onze Redder, en met ons begaan.
Om ons te verheffen, deelt hij ons bestaan. (2x)
- 3 Zing van nieuwe dingen. Hij die in ons woont,
heeft ons diep van binnen onze God getoond.
Zing van nieuw beginnen. Hij die in ons werkt,
maakt ons tot zijn kind'ren, voegt ons in zijn kerk. (2x)
- 4 Wie hem toebehoren, Jezus toegewijd,
zijn opnieuw geboren, burgers van zijn Rijk.
Jezus, onze broeder, voor u is ons lied.
U zult ons behoeden, u verlaat ons niet. (2x)

- - -

160 zing voor de Heer (mel. Lb ps 98; ps 98)

- 1 Zing voor de Heer, laat heel je leven
voor Hem een lied, een lofzang zijn.
Hij wil zijn volk zijn vrede geven:
vrede, temidden van de pijn.
Zing van het wonder, heel de aarde,
hoe God zijn goedheid heeft betoond;
hoe Hij zijn Redder openbaarde:
Jezus heeft onder ons gewoond.
- 2 God is getrouw, Hij zal bewaren
wie in gebed zijn toevlucht zoekt
bij Hem, die over heel de aarde
allen in liefde tot zich roept.
Zing voor de Heer, wees vol van vreugde,
en juich voor Hem bij harp en fluit.
Juich voor je koning, Hij verheugde
Isr'el, Hij trok steeds vóór hen uit.
- 3 Aarde, en ál wie haar bewonen,
ál wat bewoont de diepe zee:
hoop op je God, want Hij zal komen;
hoor onze koning, hoe Hij spreekt;
hoor hoe Hij oordeelt, en rechtvaardig
de volkeren der aarde richt.
Eer Hem, bezing Hem, heel de aarde,
God wendt tot jou zijn aangezicht.

161 zing voor God (mel. Lb 459)

- 1 Zing voor God, die vol ontferming
allen liefheeft en bestraft.
Wees verheugd in zijn bescherming.
Hij verhief je uit het graf.
- 2 Hij bestraft en schenkt vergeving.
Zo brengt Hij zijn volk bijeen,
om vol ijver vóór te leven,
dat zijn liefde hun verscheen. Zie volgende blz.

- 3 Jezus, Woord van God, verschenen
aan een wereld zonder hoop:
hij doet hun de Vader kennen,
die hem volgen in geloof.
- 4 Jezus houdt zich niet verborgen.
Luister hoe hij tot ons spreekt.
Zie, hoe hij voor ons blijft zorgen,
die als koning eeuwig leeft.
- 5 Al Gods kind'ren: leef temidden
van de wereld, tot zijn eer,
door te werken, door te bidden
dat de wereld zich bekeert.
- 6 Geest van God, zijn volk geschonken:
reinig, heilig ons bestaan;
dat wij, vrij van alle zonde,
eens de hemel binnengaan.

162 zoek geen toevlucht (mel. GvL 438)

- 1 Zoek geen toevlucht wijd en zijd,
en geef geen voet aan ijdelheid.
Verwacht geen liefde om je heen,
ga niet te rade bij een vreemd'.
Want heel nabij wordt het gehoord,
ja in je hart, daar woont het Woord.
- refrein *Vol verlangen: Hij woont bij mij;
vol vertrouwen: Hij maakt mij vrij;
vol verlangen: Hij woont bij jou,
Hij die jou, mij als mensen bouwt.
Het fundament van ons geloof:
jij en ik, opnieuw geboren,
jij en ik die bij Hem horen.* Zie volgende blz.

- 2 Bouw niet op je eigen kracht,
 vertrouw niet op het lot dat lacht;
 maar weet je in de hand van God,
 je voeten staande op de rots: ps 61.2
 het fundament van het geloof
 is Christus, die ons hart bewoont. refrein
- 3 Hij, de vrede in de strijd,
 en leven in vergank'lijkheid:
 Hij is de rust in tegenspoed,
 de liefde die herleven doet.
 Temidden van het kwaad is Hij
 het levend Woord, dat maakt ons vrij. refrein

180 Zoon van God (mel. nr 95.

- 1 Zoon van God, die bij ons woond',
 als de minste van ons allen,
 u, gescholden en gehoond,
 als een vijand overvallen,
 hebt niet voor uzelf gestreden.
 In uw voetspoor wil ik treden.
- 2 Jezus, die zichzelf gaf,
 om de armen te bevrijden:
 bij de rijken was uw graf.
 Rijkdom van vóór alle tijden
 zult u in de harten geven
 van wie delen in uw leven.
- 3 Jezus, licht in donk're nacht,
 uw verlossing is een wonder.
 Onschuld aan het kruis gebracht:
 u verbrak de macht der zonde.
 Laat m'u volgen, met u sterven,
 en uw koninkrijk beërven.

163 zou mij de tijd gegeven zijn

- 1 Zou mij de tijd gegeven zijn,
gezelschap, geld en goed:
ik vond geen rust, was God niet mijn
geluk, mijn overvloed.
- 2 De aarde draait, de tijd verglijdt.
Het moois dat mij bekoort,
is gauw vergaan en snel voorbij,
ik zoek een eeuwig woord.
- 3 Het Woord, dat was in het begin,
mijn Jezus, eeuwig goed:
Hij deelt mijn leven, geeft het zin.
Hij geeft zijn vlees en bloed.
- 4 Hij doet in de vergank'lijkheid
Gods goedheid mij verstaan.
Die eeuwig is, voorbij de tijd:
Hij is met mij begaan!
- 5 De Geest van leven houdt mij ver
van aardse overdaad.
Ik zie de hemel, ik begeer
die schat die nooit vergaat.
- 6 Al laat de wereld mij alleen:
mijn God is mij getrouw.
Ik hoor uw stem, zo spreekt er geen:
Mijn kind, Ik houd van jou!
- 7 Nu sta ik op, op Hem mijn hoop:
Hij leidt mij door de nacht.
Hij leert mij leven in geloof:
niet ik, van U de kracht.

- - -

164 zou ooit de wijsheid (mel. Lb ps 65)

- 1 Zou ooit de wijsheid mij nog leiden,
 waaraan de wereld hecht?
 Wijsheid, die is vóór alle tijden,
 wordt in mijn hart gelegd.
 Waar ook de raad van filosofen
 geen uitweg bieden kan,
 wijst Hij de weg aan wie geloven
 in God, die tót ons kwam.
- 2 Jezus, de mooiste van de mensen,
 zachtmoedig, ned'rig, goed:
 wat zou ik buiten U nog wensen?
 Ik heb mijn God ontmoet!
 Wie anders zou mijn ziel verheffen
 uit aardse ijdelheid?
 U daalde neer om mij te redden
 uit de vergank'lijkheid.
- 3 Nu wacht mijn ziel de Heer der heren,
 die komen zal in macht.
 Laat mij van hem de liefde leren,
 die alle leed verzacht.
 Nu wacht mijn ziel in groot verlangen
 het einde van de reis,
 als hij zijn kind'ren zal ontvangen
 in 't hemels paradijs.

165 zout van de aarde (vgl Lb 477)

- 1 Zout van de aarde? Hemelse Vader,
 die ons riep om tot heil te zijn;
 U, die ons spaarde, uw volk op aarde,
 kom ons te hulp want onze kracht is klein.
- 2 Heer, uit uw hemel, zie hier beneden,
 zie uw aarde, ons toevertrouwd:
 beroofd, bedorven, ja uitgestorven,
 en door de mens als zijn bezit beschouwd. Zie volgende blz.

- 3 Heer, uit uw hemel, hoor hier beneden,
hoor het roepen, uw mens in nood:
verdrukt, verdreven, geen plaats van leven,
vernederd, maar wie heeft hun stem gehoord?
- 4 Jezus Messias, zoon van Maria,
aller dienaar en Zoon van God:
laat ons u volgen, in u geborgen,
als broers en zusters van de mens in nood.
- 5 Geest ons gegeven, waarheid en leven,
laat het volk, aan U toegewijd,
uw wil verstaan, en uw weg begaan, en
zout van de aarde, van uw aarde zijn.

197 zuiver je ziel (mel. nr 153)

- 1 Zuiver je ziel van de zonde,
reinig je hart van de haat.
Nu is de duivel gebonden,
Jezus verlost van het kwaad.
hij droeg voor allen zijn kruis.
Eeuwige Zoon van de Vader,
u droeg voor allen het kruis.
U bent de Redder der aarde,
u brengt zijn kind'ren thuis:
- 2 Waar wordt de waarheid gevonden,
waar klinkt het eeuwige Woord?
Luister, uit duizenden monden
zeggen de mensen het voort:
Jezus, het Woord uit de hemel,
hij was ons vlees en ons bloed.
Hij kwam ons leed met ons delen,
God kwam ons tegemoet. *Zie volgende blz.*

- 3 Jezus, de eeuwige koning,
die als een herder ons leidt.
Hij zoekt de ziel als zijn woning
en maakt van zonde ons vrij.
Vraag hem om raad in de morgen,
die je geleidt op je reis.
Houd niet je schulden verborgen,
die je des avonds belijdt.
- 4 Zie dan met vrees en met beven
uit naar het oordeel dat wacht;
en leef in liefde je leven,
ziende die heerlijke dag.
Dan zal de Koning verschijnen,
met al zijn eng'len rondom.
Dan roept de herder de zijnen:
Kom tot mijn heiligdom.

* * *

REGISTERS

I	TITELS (1 - 200)	blz. 4
II	GEZONGEN PSALMEN	165
III	DEUTSCHE MESSE	165
IV	KERKELIJK JAAR	165
V	BIJZONDERE DAGEN	167
VI	LITURGISCHE GEBEDEN	167
VII	ALTERNATIEVE MELODIE	167
	AFKORTINGEN VAN BIJBELBOEKEN	168

II LIEDEREN GEÏNSPIREERD OP DE PSALMEN

ps1: nr 150; ps 2: 194; ps 3: 113; ps 5: 185; ps 8: 193; ps 10: 58;
ps13: nr 60; ps 14: 183; ps 15: 116; ps 16: 15; ps 17: 184; ps18: 83;
ps 19: nr 181; ps 20: 138; ps 23: 117; ps 24: 49; ps 25: 142; ps 27: 65;
ps 30: nr 112; ps 33: 198; ps 37: 187; ps 40: 195; ps 42+43: 9;
ps 46: nr 42; ps 57: 147; ps 61: 118; ps 62: 92; ps 65: 123; ps 66: 45
ps 68: nr 190; ps 72: 52; ps 78: 192; ps 89: 67; ps 90: 104; ps 93: 189
ps 98: nr 160; ps 103: 16; ps 107: 17; ps 108: 114; ps 112: 188;
ps 116: nr 85; ps 117: 196; 118: 44; ps 121: 86; ps 122: 87; ps 123: 89
ps 130: nr 93; ps 131: 192; ps133: 158; ps 134: 133; ps 135: 191;
ps 139: nr 134

III DEUTSCHE MESSE

nrs 7; 10; 33; 69; 106;

IV KERKELIJK JAAR

advent nrs 12; 14; 16; 23; 37; 39; 46; 61; 64; 71; 72; 74; 97; 101;
 111; 113; 115; 121; 122; 123; 133; 134; 147; 148; 152; 157; 158;
 158; 173; 183; 188; 197

kersttijd nrs 1; 25; 36; 39; 48; 63; 73; 91; 95; 132; 136; 137; 140;
 146; 151; 152; 154; 156; 164; 166; 170; 171; 172

Openbaring nrs 8; 21; 114; 172

Doop van de Heer nrs 21; 102; 128; 163; 177

Aswoensdag nrs 50; 51; 59; 102; 104

40-dagentijd nrs 6; 11; 16; 24; 31; 45; 50; 53; 54; 57; 58; 62;
67; 73; 74; 75; 81; 82; 84; 91; 93; 95; 97; 98; 109; 115; 121
121; 121; 155; 157; 161; 165; 168; 169; 173; 177; 188; 197

goede week Palm- en passiezo: 32; 80.1; 98;
ma-wo:: 3; 32; 56; 62; 131 do: 98; 115; 117;
vr: 6; 31; 80.2; 105; 106; 180; za: 20; 51; 61

Pasen nrs 4; 7; 8; 10; 15; 20; 32; 34; 35; 38; 56; 62; 68; 80.3;
81; 99; 102; 106; 111; 112; 115; 131; 145; 146; 153; ;161;
164; 172; 174; 190; 194

Pinksteren nrs 2; 5; 11; 22; 33; 42; 46; 64; 87; 111; 123; 139;
161; 175; 187

Drie-eenheid nrs 4; 40; 41; 43; 136; 154

Sacramentsdag nrs 28; 57; 79; 98; 115; 174

Allerheiligen nrs 27; 71; 189;;

Allerzielen nrs 35; 85

Christus koning nrs 52; 56

laatste week nrs 6; 46; 55; 58; 87; 119; 160; 176; 178; 192

V BIJZONDERE DAGEN

vrede nrs 32; 47; 63; 88; 90; 109; 113; 137; 194

eenheid nrs 22; 55; 73; 87; 139; 145; 157; 158; 191

Maria nrs 13;; 44; 48; 57; 156; 160; 170

apostelen nr 12; nrs 71; 94;

martelaren; nrs 123; 132

VI LITURGISCHE GEBEDEN

Heer ontferm U nrs 66; 82; 103; 167.1

eer aan God nrs 16; 17; 18; 25; 39; 40; 41; 43; 87; 154; 170

offerande nrs 10; 140; 170; 173

heilig nrs 69; 70; Lam van God nrs 105; 106

vrede wens nrs 88; 167.9; 167.12. onze Vader nr 129;

zegen nrs 50; 133

VII ALTERNATIEVE MELODIE

4(6-6): 4 regels, 6 lettergrepen per regel; 8(7-6): 8 regels, 7 en 6 lettergrepen per regel

4(6-6) nrs 56; 100; 120; 174; 186; 192; 193

4(7-6) nrs 5; 134; 171

4(8-6) nrs 35; 37; 42; 50; 86; 89; 117; 119; 163; 189; 193; 194

4(8-7) nrs 15; 26; 151; 161; 170; 188

4(8-8) nrs 26; 31; 32; 34; 40; 41; 51; 57; 61; 63; 64; 77; 85; 88; 111;
122; 127; 153; 154

4(9-8) nrs 59; 101; 112; 126; 135; 157

8(7-6) nrs 7; 12; 24; 27; 33; 48; 106; 116; 137; 171; 175; 184; 199

8(8-6) nrs 20; 30; 45; 168; 182

8(8-7) nrs 9; 11; 92; 96;

8(9-8) nrs 44; 58; 59; 94; 104; 109; 160; 166; 173; 195; 200

APPENDIX

Jezus door God gezonden (GvL.567b)

- A1 Jezus, door God tot ons gezonden,
u hebt uw macht geopenbaard.
Van u getuigen al uw wond'ren,
dat u het volk van God bewaart.
- V1 Dit zegt de Heer: Wie wordt behouden,
die niet opnieuw geboren is?
Die zal het eeuwig licht aanschouwen,
ontkomen aan de duisternis
- A2 Maar Heer, hoe kan zoiets geschieden,
aan wie al in de wereld staat?
Wie zal een oudere gebieden
de moederschoot weer in te gaan?
- V2 Luister, uit vlees wordt vlees geboren;
maar ik verkondig u de Geest.
Zij die de Vader toebehoren,
ontvangen Hem di 'hart geneest.
- A3 Heer, het gaat mijn begrip te boven;
het aardse kan ik amper aan.
Help mij uw woorden te geloven,
laat mij de Geest van God verstaan. Zie volgende blz.

- V3 Hoor, ik verkondigt eeuwig leven.
 Voor ieder die de Zoon bemint,
 zal ik mijn eigen leven geven,
 opdat mijn volk het leven vindt
- A4 Heer, in de Schrift staat het geschreven,
 profeten hebben het voorgezegd,
 dat de messias geeft zijn leven,
 dat hem het kruis wordt opgelegd.
- V4 Zo lief had God geheel de wereld,
 dat Hij zijn Zoon gezonden heeft.
 Niets kan zijn kind'ren nu nog deren:
 één heilig volk met hem die leeft.

als de dag (mel. als de dag in gouden glans)

- 1 Als de dag in angst verglijdt,
 alom dreiging van de strijd,
 als de vrede ons verlaat,
 waar komt dan mijn rust vandaan?
 Rust en vrede van de Heer
 dalen uit de hemel neer.
 Hij, die leeft in eeuwigheid,
 heeft ons van de dood bevrijd.
- 2 Wees verzekerd in verdriet,
 dat de Heer het lijden ziet.
 Hij, die alle mensen kent,
 luistert naar hun smeekgebed.
 In de wereld nergens thuis,
 geeft de Heer je kracht naar kruis.
 Hij bevestigt je geloof,
 nooit laat Hij je zonder hoop. Zie volgende blz.

- 3 Alle zorgen van de dag,
alle moeit' en tegenslag,
doet mij naderen tot God,
veilig op een vaste Rots.
Als Hij mij beproeft en straft,
dank ik Hem die op mij wacht.
in zijn liefde voert Hij mij
naar zijn eeuwig koninkrijk.

Jezus messias (mel. nr 165, Lb 477)

- 1 Jezus messias kwam als een dienaar,
voert zijn volk tot zijn koninkrijk.
God, als een Herder, kwam om te redden
uit verval en vergank'lijkheid.
- 2 Jezus, de Koning, zoekt ons als woning, Gal 2,20
maakt de zielen van zonde vrij.
Jezus, verrezen, wekt ons tot leven:
al zijn leerlingen, wereldwijd.
- 3 Zoon van de Vader, vol van genade,
daalde neer en reikt ons de hand;
heeft zich ontledigd, geeft ons zijn vrede
en voert ons binnen in zijn vaderland.
- 4 God met ons allen: laat ons niet vallen,
laat ons hart op U zijn gericht.
Geest ons gegeven, waarheid en leven,
U verheldert ons aangezicht.

- - -

mijn God die alle kwaad (een vaste burcht is onze God)

- 1 Mijn God die alle kwaad bestraft
in liefd' en mededogen:
uw volk veracht de grote dag,
dat U hen zult verhogen.
De mensen zonder God,
vol kwaad en eigenwaan,
verwerpen uw gebod,
U laat hen nog begaan.
- 2 Mijn God die alle nood verzacht,
U ziet het leed, het lijden.
Van U wordt onze hulp verwacht,
U kwam de mens bevrijden.
U daalde tot ons neer
in Jezus, aller Heer.
Nu gaan wij in geloof:
in hem die ons verhoogt.
- 3 Hoelang nog woedt de wereld door,
de oorlog en het moorden?
wanneer wordt ons gebed verhoord?
Hij laat ons niet verloren.
Jezus, uw lieve Zoon,
hij riep tot U in nood:
een God die bij ons woond';
zijn offer is zo groot.
- 4 Hij heeft mij van de angst bevrijd,
in hem ben ik herboren.
De bitt're dood ligt achter mij,
ik mag hem toebehoren.
Zie, hij maakt alles nieuw.
Hoe ook de wereld woedt,
eens zullen wij hem zien,
als onze God, voorgoed.

- - -

mijn Heer ik wil U eren (mel. neem Heer mijn beide handen)

- 1 mijn Heer ik wil U eren
met woord en daad;
van U de liefde leren,
die met mij gaat.
Alleen kan ik niet verder,
van U de kracht.
U leidt mij, goede herder,
door donk're nacht.
- 2 Zij die een uitweg zoeken
uit hun verdriet,
zij lezen vele boeken,
maar vinden 't niet;
tot zij de boodschap horen
dat Jezus leeft,
de Redder, ons geboren,
die leven geeft.
- 3 Zovelen die U zoeken,
de nood is hoog.
Wil toch uw werkers roepen
in grote oogst, Mt 9,37
om hen de weg te wijzen
uit dood en graf,
dat zij met hem verrijzen,
de laatste dag.

- - -

AFKORTINGEN VAN BIJBELBOEKEN

OUDE TESTAMENT

vijf boeken van Mozes

genesis	gen
exodus	ex
leviticus	lev
numeri	num
deuteronomium	deut

geschiedenis van Israël

Jozua	Joz
rechters	re
Ruth	Ruth
1ste boek Samuël	1Sam
2de boek Samuël	2Sam
1ste b. koningen	1kon
2de b. koningen	2kon
1ste b. kronieken	1kron
2de b. kronieken	2kron

Ezra	Ezra
Nehemia	Neh
Ester	Est

poëtische boeken

Job	Job
psalmen	ps
spreuken	spr
prediker	pred
hooglied	hoogl

vier grote profeten

Jesaja	Jes
Jeremia	Jer
klaagliederen v Jer.	klaagl
Ezechiël	Ez
Daniël	Dan

twaalf kleine profeten

Hosea	Hos
Joël	Joël
Amos	Am
Obadja	Ob
Jona	Jona
Micha	Mi
Nahum	Nah
Habakkuk	Hab
Sefanja	Sef
Haggai	Hag
Zacharia	Zach

Maleachi

deutero-kanonieke boeken

Tobit	Tob
Judit	Judit
Ester (aanvulling)	Est
1 Makkabeeën	1Makk
2 Makkabeeën	2Makk
wijsheid van Salomo	wijsh
wijsheid v Jezus Sirach	Sir
Baruch	Bar
Daniël (aanvulling)	Dan

NIEUWE TESTAMENT

vier evangeliën

Matteüs	Mt
Marcus	Mc
Lucas	Lc
Johannes	Joh

handelingen vd apostelen

hand	
<u>brieven van Paulus</u>	
aan Rome	Rom
1 ^{ste} brief aan Korinte	1Kor
2 ^{de} brief aan Korinte	2Kor
aan de Galaten	Gal
aan Efese	Ef
aan Filippi	Fil
aan Kolosse	Kol
1 ^{ste} brief aan Tessalonica	1Tes
2 ^{de} brief aan Tessalonica	2Tes
1 ^{ste} brief aan Timóteüs	1Tim
2 ^{de} brief aan Timóteüs	2Tim
aan Titus	Tit
aan Filémon	Filem

algemene brieven

aan de Hebreëën	Heb
brief van Jakobus	Jak
1 ^{ste} brief van Petrus	1Pe
2 ^{de} brief van Petrus	2Pe
1 ^{ste} brief van Johannes	1Joh
2 ^{de} brief van Johannes	2Joh
3 ^{de} brief van Johannes	3Joh
brief van Judas	Jud
<u>openb. van Johannes</u>	openb
(apokalyps)	

